

1981 மே 4]

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

பீதியை உண்டாக்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே அந்த மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே நாம் என்னென்ன செய்திருக்கிறோமோ எந்தெந்த வகையிலே வியாதிகளைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கிறோமோ அதுபற்றித்தான் சொல்லவேண்டும். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலே பலருக்கு வியாதிகள் ஏற்பட்டதாகவும் அங்கே உயிரிழப்பு கூட ஏற்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை எதுவும் அந்தப் பகுதியிலே இல்லை. யாருக்கும் எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லை. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இரா. தாமரைக்கனி அவர்கள் சொன்னதுபோன்று எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டியதில்லை.

6. அறிக்கை அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தந்தைப் பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மீதான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் ஆறாவது (ஏழாவது சட்டமன்றப் பேரவை) அறிக்கையை பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

7. வரவு செலவுத் திட்டம், 1981-82 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு திரு. சி. மொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,36,81,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

Thiru N. S. V. CHITHAN : Mr. Speaker, Sir,

To discuss the need to issue loans to the lower income group in larger numbers for building houses and purchasing plots, I move :—

“That the allotment of Rs. 9,36,81,000 under Demand No. 23 be reduced by Rs. 100.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு சிப்பந்திகளுக்கு ஒரே மாதிரியான சம்பளங்கள் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,36,81,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்மொழிந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் அரசின் கொள்கைகள் * ஒரு புத்தகமாக அச்சடிக்கப்பட்டு அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் படித்ததாகக் கருதி அவைக் குறிப்பிலே ஏற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய அரிய கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் கேட்ட பிறகு இறுதியிலே என் உரையை நான் கொடுக்கின்றேன்.

*திரு. என். எஸ். வி. சீத்தன் : மாண்புமிக்க பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையின் 1981-82ஆம் ஆண்டிற்கான கொள்கை விளக்கத்தின்மீதும், அரசு கோரி யிருக்கிற இந்த மானியத்தின்மீதும், காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பிலே, நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னே வைக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை

பொதுவாக இந்தக் கொள்கை விளக்கத்திலே இருப்பதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்னாலே, தமிழகத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இல்லாது, இன்றையதினம் அவைகள் அரசாங்கத்தினுடைய ஏனைய அலுவலகங்களைப் போலவே செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏழ்த்தாழ் 5, 6 ஆண்டுகளாக, இப்பொழுது ஆட்சியிலே இருக்கிற இந்த அரசு, இதற்கு முன்னாலே பொறுப்பிலே இருந்த காலத்திலே கூட, அதற்கான தேர்தல்களை நடத்தவில்லை என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மற்றும் ஒரு தேர்தலைச் சந்தித்து, இப்பொழுது மீண்டும் பொறுப்புக்கு வந்தபின்னாலும், அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான பொதுத் தேர்தல்களை நடத்தாமல், “நாங்கள் ஒரு புதிய சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர விருக்கிறோம், அதற்கான விரிவான ஆராய்ச்சிகள் நடத்த, மாநிலங்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டு, அவைகளைச் சரிபார்த்ததற்குப் பின்னாலே, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தலை நடத்தவிருக்கிறோம்” என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் அமைச்சரிடத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்தக் கூட்டுறவிற்கான மானியத்தின் மீது, இறுதியாக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்திலாவது, அந்தக் கூட்டுறவுச்

[* 128-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I-ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.]

1981 மே 4]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

சங்கங்களுக்கான தேர்தலை ஒரு கால கட்டத்திற்குள் நடத்து வதாக திட்டவட்டமாக அறிவிக்க முன் வரவேண்டும். இதற்கு முன்பாக இருந்த அமைச்சரவைகளில் கூட, பல முக்கியமான சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப் போதெல்லாம் இதுபோன்ற முன்மாதிரி ஏற்பட்டதில்லை. எனவே அரசாங்கம் உடனடியாக, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தலை நடத்த முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு விரும்பினால், அந்தத் துறையில் தேவைப்பட்ட மாற்றங்களை, தேவைப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்களை, நல்ல விதிமுறைகளைக் கொண்டு வந்து பின்னாலே அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தலாம். ஆகவே, அதைக் காரணம் காட்டி, தேர்தலை நடத்துவதை தள்ளிக் கொண்டே போவது சரியாக இருக்காது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இறுதியாக இந்த விவாதத்தில் பதிலுரைக்கிற நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள், தமிழகத்தில் இருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, கூட்டுறவாளர்களுக்கு, 'கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தல் இந்தக் கால கட்டத்திலே நடைபெறும்' என்ற திட்டவட்டமான உறுதியை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக, தமிழக மக்களுக்குத் தெரிவிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக தமிழக மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற, இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் பிரித்துப் பிரித்துப் பார்த்தேன், ஏதாவது புதுமையான புரட்சியான ஒரு அறிவிப்பை மேற்கொள்வதாக ஏதாவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இதற்கு முன்னாலே சென்ற முறை அளிக்கப்பட்ட, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கொடுக்கப்பெற்றிருந்த புள்ளி விவரங்களின் தொடர்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு, ஏதாவது மறுமலர்ச்சியை, புத்துணர்ச்சியை அளிக்கும் வகையில், இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையின் செயல்முறைகள் இருக்காதா என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு, நிறைவு அளிப்பதாக அது இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் முதல் பக்கத்திலே, முன்னேற்றம் பற்றிய கண்ணோட்டம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே குறுகிய கால, மத்திய காலக் கடன்கள் வழங்குதலிலே, 1979-80இல் ரூ. 42.70 கோடியாக இருந்தது, 1980-81இல் ரூ. 15.79 கோடியாகக் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் 1981-82ஆம் ஆண்டிலே 130 கோடி ரூபாயை அரசாங்கம் இதற்காக ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஒரு சின்ன ஐயப்பாடு. இந்த 130 கோடி ரூபாயும், நிச்சயமாக 1981-82ஆம் ஆண்டிலே செலவழிக்கப்படுமா? போதிய மழை இல்லாத காரணத்தாலே, அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிற, இலட்சிய இலக்கை அது எய்த முடியுமா என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 மே 4]

அது மட்டும் அல்ல, மூன்றாவது இடத்திலே, 'நகை ஈட்டுக் கடன்கள் வழங்குதல்' என்ற தலைப்பில் அதேமாதிரி ரூ. 111.42 கோடியாக இருந்தது, 1980-81 ஆம் ஆண்டிலே, ரூ. 85.10 கோடியாகக் குறைந்து, இப்போது 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 130.00 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதாக போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தொகை மிகமிகக் குறைவு என்று நான் கருதுகிறேன். தற்போது ஏழை விவசாயிகளுக்கு என்று எஞ்சி இருக்கிற ஒரே வழி முறை நகை ஈட்டுக் கடன்கள் பெறுவதுதான். ஆகவே, இதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற்றிருக்கிற இந்தத் தொகை மிகமிகக்குறைவு, இன்னும் அதிகமாக இதற்கு ஒதுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 6-வது இடத்திலே நுகர் பொருட்கள் சில்லறை விற்பனை என்ற தலைப்பில் 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே ரூ. 140.92 கோடியாக இருந்தது, 1980-81 இல் ரூ. 110.00 கோடியாகக் குறைந்து, 1981-82 ஆம் ஆண்டிலே ரூ. 192 கோடியாக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-20]

அதேபோல் கிராமக்கடைகளில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் வழங்கல் என்பதன்கீழ் 1979-80-ல் 13 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது, அது 1980-81 இல் 19 கோடி ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டு 1981-82க்கு 25 கோடி ரூபாயாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று உயர்ந்து வருகிற விலைவாசியினைக் கருத்தில்கொண்டு பார்க்கும்போது அரசாங்கம் ஒதுக்கி இருக்கிற இந்தத் தொகை மிகமிகக் குறைவான தொகை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தி நாட்டு மக்களுக்கு இந்தத் துறையின் சேவை பயன்படுகிற அளவிற்கு அதிகமான தொகையை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிற குறிப்பில் 19 வங்கிகள் மட்டும் குறைந்த அளவு கடன் வழங்கும் தகுதி பெற்றிருந்தன என்றும் ஏனைய 165 வங்கிகள் கடன் வழங்கும் தகுதியை இழந்திருந்தன என்றும் ஒரு இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற இந்தக் குறிப்பிலே இருப்பதுபோல, விவசாயப் பணிகளுக்கு இன்றைய தினம் நிலவள வங்கிகள் மூலம் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று கூடச் சொல்லமுடியாது, கடன்கள் வழங்கப்படுவதே இல்லை என்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டால், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாத காரணத்தால் கடன் வழங்கும் தகுதியை வங்கிகள் இழந்து விட்டிருக்கின்றன என்று பொதுப்படையாகப் பதில் சொல்வார்கள். என் கவலையெல்லாம், நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், விவசாயப் பெருங்குடிமக்கள் வேண்டுமென்றே கடன் வாங்கி வைத்துக்கொள்வதில்லை. பணம் இல்லாத காரணத்தினால்தான், பருவமழை தவறி, சாகுபடிச் செலவுகள் அதிகப்பட்டிருப்பதால்

1981 மே 4]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அவர்களால் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தமுடியவில்லையே தவிர நிச்சயமாக அவர்கள் கையில் பணம் இருக்குமேயானால் கடனைச் செலுத்திவிடுவார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் கனிவோடு விவசாயிகள் மறுபடியும் விவசாயம் செய்ய பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். 'சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதற்காக வாய்ப்புகள் குறைந்துவருவதால், வணிகப் பயிர்களான தென்னை, முந்திரி, காப்பி மற்றும் ஏனைய தோட்டப் பயிர்களின் சாகுபடி, டிராக்டர் மற்றும் இயந்திரக் கலப்பைகள் வாங்குதல், பண்ணை வீடுகள் மற்றும் கால்நடை கொட்டகைகள் அமைத்தல், பால்பண்ணைத் திட்டம், கோழி வளர்த்தல், ஆடு வளர்த்தல் போன்ற இதர நோக்கங்களுக்காகக் கடன்கள் வழங்குதல், மின்வாரியம், மீளளக் கழகம், உணவுப்பொருள் வழங்கும் கழகம் ஆகிய பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்குக் கடன் கொடுத்தல் போன்ற பிற வழிவகைகளில் தமது நடவடிக்கைகளைப் பரவலாக்க, நிலவள வங்கிகள் முயன்று வருகின்றன.' ஆக, அந்தத் துறையை விடுத்துவிட்டு உப தொழில்கள் உள்ள துறைகளில் அரசு கவனம் செலுத்துவது என்றால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு விழுமிய பயன் கிட்ட வாய்ப்புகள் இல்லை.

இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் கடுமையான வறட்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 11 மாவட்டங்களில் வறட்சி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் நிலவள வங்கிகள் விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த பணம் கடனாகக் கொடுப்பதில்லை, புதிதாக கிணறுகள் வெட்டவும் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் யாரிடத்தில் போய் எப்படிப் பணம் வாங்கி விவசாயத்தைப் பெருக்கமுடியும்? வறட்சி அதிகமாக இருக்கிற காலங்களில் ரிசர்வ் வங்கியோடு இந்த அரசு தொடர்பு கொண்டு மாற்று ஏற்பாடு ஏதாவது ஒன்றைச் செய்து நிதி உதவி பெற்று இந்த நிலவள வங்கிகளை உயிர் உள்ளவையாக ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் அடுத்த ஆண்டு எப்படி விவசாயிகளால் விவசாயம் செய்யமுடியும்? இன்று கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகளில் தவணை தவறிய கடன்கள் இருக்கின்றன. அரசு 15 ஆண்டுக் கடன்களை 20 ஆண்டுக் கடன்களாகச் செய்து, தவணைகளை அதிகப் படுத்தி நிலவள வங்கிகள் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்க ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்யவேண்டும். இதற்கு முன் இம்மாதிரியான சிக்கல் வந்ததில்லை, விவசாயிகள் கடன் சுமை படிப்படியாக ஏறிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அரசு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்து உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கிறவகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் போர்க்கால நடவடிக்கை பால் முனைந்து செயல்படவேண்டும். வறட்சிக் காலத்தில்தான் கிணறுகளை அதிகமாக ஆழப்படுத்தமுடியும். இப்போது அவற்றை ஆழப்படுத்தினால் தான் அடுத்த ஆண்டு விவசாயம் இருக்கமுடியும். இல்லையென்றால், விவசாயம் இருக்குமா, விவசாயிகள் இருப்பார்களா, உணவு உற்பத்தி தமிழ்நாட்டில் எந்தளவிற்கு இருக்கும் என்று

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 மே 4]

சொல்ல முடியாது. ஆகவே, நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன், நிலவள வங்கிகள் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கடன் பெறுகிற வகையில் இந்த அரசு உடனடியாக ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். நில வள வங்கிகள் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த கடன் கொடுப்பதில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. கிணறுகளை ஆழப்படுத்த -- கிரவுண்ட் வாட்டர் ஸெல்வின் க்ளியரன்ஸ்'' வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட அடி தூரத்தில் உள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தினால் தண்ணீர் கிடைக்காது என்று க்ளியரன்ஸ் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக நிலவள வங்கியிலே இருந்து விவசாயிகள் கடன் பெறுவது தடைபடுகிறது; ஆனால் அதே நேரத்திலே, நிலவள வங்கியிலே இருந்து கடன் வாங்காதவர்கள், வசதியான வர்கள் கிணறுகளைத் தோண்டலாம், ஆழப்படுத்தலாம் என்ற நிலையிருக்கிறது. ஆனால், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக நிலவள வங்கியிடம் கடனை எதிர்பார்க்கின்றவர்களுக்கு, கடன் வசதியில்லை என்றால், அவர்களுக்கு இந்த வசதி கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது; அது நியாயமாகாது. அதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். தடை என்றால் எல்லோருக்கும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும்; அல்லது இந்தத் தடையை எல்லோருக்கும் நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த அரசாங்கத்தின் இந்த அறிக்கையிலே 12 ஆம் பக்கத்தில் அரசு பங்கு மூலதனம் என்பதிலே நிலவள நகர வங்கிகள் உட்பட இக்கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்குமூல தனத்தில் அரசின் மெத்த முதலீடு 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதஇறுதியில் 28 கோடி ரூபாயாக இருந்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது; இதை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோன்று, பயிர் காப்புறுதித் திட்டம்-- இந்த அரசாங்கத்தின் அறிக்கையிலே ஒரு விவசாயி காப்புறுதி செய்யக்கூடிய அதிக அளவு ரூ. 2,000 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக மிகக்குறைவு. ரூ. 2,000 என்று சொன்னால், ஒரு ஏக்கர் விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயிக்கு ரூ. 2,000-க்கு மேலாகிறது. ஆக, சிறு விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. மேலும், நடுத்தர விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் வேறு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் நல்ல காரியம் செய்கின்றபோது அந்தப் பயன் நிறைவுபெற ரூ. 2,000 என்ற உச்ச மட்டத்தை விடுத்து, தேவையான அளவுக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். அப்போதுதான், வெள்ளம், வறட்சியால் பாதிக்கப்படுகின்றபோது, அது பயன்தரத்தக்கதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் செய்கின்ற உதவியைப் பெறுவதற்கும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அடுத்து, அரசாங்க விளக்கக் குறிப்பில், பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் வட்டங்களின் எண்ணிக்கை 1979-லே 6,955 ஆக இருந்தது; 1980-லே இது 2,283 ஆகக் குறைந்து,

1981 மே 4]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

1980-81-லே இது 1757 ஆக மேலும் குறைந்திருக்கிறது. அதே போல், திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட நிலம் 1979-லே 12,566 ஏக்கராக இருந்தது; 1980-லே இது 4,406 ஏக்கராகக் குறைந்து, 1981-லே 4,110 ஆக மேலும் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், காப்புறுதி செய்யப்பட்ட தொகை 72 இலட்சத்திலே இருந்து 21 இலட்சமாகக் குறைந்து, பின்னர் 19 இலட்சமாக மேலும் குறைந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தின் உதவி, முயற்சிகள் அத்தனையும் படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டு வரவேண்டிய நிலை இருக்கவேண்டுமே தவிர, இதுமாதிரி குறையக் கூடாது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே 20-வது பாராவிலே, விவசாயிகள் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மாநிலத்திலே 26 அமைக்கப்பட்டுள்ளனவென்று இதிலேகொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற விவரங்கள், இந்த விவசாயப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்களது பணியைத் திரும்பப் பெற்றதாக அறிகிறேன். விவசாய விரிவாக்க அதிகாரிகள், ஸ்டால் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 28-4-1981-லே இருந்து ஏறத்தாழ 26 சங்கங்களிலே அவர்கள் பணி திரும்பப் பெற்றதாக அறிகிறேன். ஒருவேளை இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு தயாரிக்கப் பட்டதற்குப் பின்னர், இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். எனவே, அதற்கான விளக்கங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே சிறு விவசாயிகள், பெரு விவசாயிகள் என்று பாகுபாடு செய்து, நம்முடைய அரசாங்கம் தரம் பிரித்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே 5 ஏக்கரும், கிழக்கு இராமநாதபுரத்திலே உள்ள 5 ஏக்கரையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே, நிலத்தின் ஒளத்தைக் கருத்திலே கொண்டு, விலையைக் கருத்திலே கொண்டு, சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர, ஒட்டுமொத்தமாக நஞ்சை என்றால் 5 ஏக்கர் என்றும், புஞ்சை என்றால் 7½ அல்லது 10 ஏக்கர்கள் என்றும் சொல்வது சரியான, முறையாக இருக்காது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் பளு அதிகமாகியிருக்கிறது. தேர்தல் காலத்திலே, அன்றைக்கு ஆட்சி நடத்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்த அரசு மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தால், வந்தவுடன் கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்வோம் என்று சொல்லியது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களாலும் அன்றைக்கு சொல்லப்பட்டது; மக்களும் அதை எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏதோ ஓரளவுக்குச்

1981 மே 4]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

செய்திருக்கிறார்களே தவிர, விவசாய மக்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்குக் காரியங்கள் செய்யவில்லை. எனவே, நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேர்தல் காலத்திலே கொடுக்கப் பட்ட வாக்குறுதியாக இருந்தாலும்கூட, சிறு விவசாயிகள் கடன் அத்தனையையும் உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டும். 5 ஏக்கர்கள், 4 ஏக்கர்கள் நிலம் வைத்துக்கொண்டு, கடனாளியாகப் பிறந்து, கடனாளியாக வளர்ந்து, கடனாளியாக இறக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த பரிதாபகரமான நிலைமையைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு, இந்த சிறு விவசாயிகளின் அத்தனைக் கடன்களையும் உடனே ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டினை இங்கே அழகாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே, விவசாயிகளுடைய கடன்கள் எல்லாம் உடனே தீர்க்கப்படும் என்று நாங்கள் சொன்னதாகவும், இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை; ஏதோ கொஞ்சம் செய்திருக்கிறோம் என்றும் அந்த வகையில் ஏமாற்றம் இருப்பதைப் போன்ற கருத்தை இங்கே வெளியிட்டார்கள். நான் இதே மாமன்றத்தில் எத்தனையா முறை சொல்லியிருக்கிறேன், ஐந்தாண்டுகளுக்கு இடையில் சிறு விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை தரக்கூடியவைகளை தீர்த்து வைப்போம் என்று நாங்கள் சொன்னோம். ஒரு ஆண்டு முடிந்திருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு துவங்கவிருக்கிறது. இதற்குள் ஏறக்குறைய 120 கோடிக்கு மேல் நிவாரணம் அளித்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு அதைச் செய்யக் கூடாது என்று திரும்ப, திரும்ப கூடிதம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. என்பதையும் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே நினைவிற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற, பதவியில் இருக்கிற ஏனைய நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பொருந்தும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தேர்தலில் கொடுத்த வாக்குறுதியைப் போல வருகின்ற காலங்களில் அத்தனையையும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். அதை நிறைவேற்றுவீர்கள் என்று நானும் நம்புகிறேன். எதிர்பார்ப்பதில் தவறு இல்லையே?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பார்ப்பதில் நிச்சயமாக தவறு இல்லை. அதே இங்கே கூறுகின்ற நண்பர் அவருடைய கூட்சியின் சார்பாக மத்திய அரசை எங்களுக்குத் துணை திற்க வேண்டுமென்று கோரி உதவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 4]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசினுடைய நியாயமான, நல்ல கொள்கைகளுக்கு என்றைக்கும் இந்த வரிசையிலிருந்து நாங்கள் ஆதரவு கொடுப்பதற்குத் தவறியதே கிடையாது. என்றைக்கும் ஆதரவு கொடுத்துக் கொண்டிருப்போம். இன்றைய தினம் இங்கே கடன் வசூல் செய்வதில், அன்று ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கைண்டு வந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற முறைகேடுகளைக் எடுத்துச் சொன்னோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட உடனடியாக தொடர்பு கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார் என்று நினைக்கிறேன். சிறிய விவசாயிகளாக இருந்தாலும், பெரிய விவசாயிகளாக இருந்தாலும் கடன் வசூல் செய்வதில் அரசு ஓரளவு தயவு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் வேறு உப தொழில் வைத்திருப்பவர்கள், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல ஆல வைத்திருந்தாலும் சரி. கடன் வசூல் செய்வதில் கண்டிப்பு காட்டலாம். ஆனால் விவசாயத்தை மாத்திரம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களிடம் அரசு தாராளமாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயப் பெருமக்களை அன்றைக்குச் சொன்னதைப் போல ஒநாய்களைப் போல உள்ளனர், தமிழ் நாட்டில் ஒன்பது இலட்சம் ஒநாய்கள் இருக்கின்றன. கடன் பாக்கியைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிற போக்கை அரசு நிச்சயமாக கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்காக நாம் எடுக்கிற ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அவர்கள் ஊக்கத்தை வளர்ப்பதாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் துறையில் அரசினுடைய ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகள் இருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் பல்வேறு சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த மாமன்றத்திலே கூட, கோயம்புத்தூரில், திருச்சியில் இருக்கிற சிந்தாமணி கூட்டுறவு அங்காடிகளில் நடைபெற்றுவந்த பல்வேறு முறைகேடுகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட நேரடியாகச் சென்று நடவடிக்கை எடுத்ததைக் கேள்விப்பட்டேன். மதுரையிலே இருக்கிற பானடியன் சூப்பர் மார்க்கெட்டிலே கூட, எப்படி கோயம்புத்தூர் சிந்தாமணி அங்காடியில் சிமென்ட் விநியோகம் சரியாக இல்லை, தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்களோ அதைப் போல முறைகேடுகள் இங்கும் நடந்து அவை கலெக்ட்டருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, சிமென்ட் விநியோகம் அவர்களுக்குக் கிடையாது என்று தடுத்து நிறுத்தியதாகவும், நான் அறிகிறேன். அதுபற்றி முறையாக விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூட்டுறவுச் சிறப்பு அங்காடிகள் அத்தனையும் நல்ல முறையிலே இயங்க வேண்டுமேயானால், மக்களுக்குத் தரமான பொருள்கள் நியாயமான விலையில் தருவதோடு, இலாபம் ஈட்ட

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 மே 4]

வும் முடியும், எனக்கு இருக்கிற கவலையெல்லாம் இந்தக் கூட்டுறவுச் சிறப்பங்காடிகள் வர வர அரசு அலுவலகங்களாக மாறி கொண்டிருக்கின்றனவோ என்று அச்சப்படுகிறேன். அந்த ரீதியில் தங்கள் போக்கை மாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனவோ என்ற சந்தேகம் கூட எனக்கு உண்டு. உதாரணமாக பாண்டியன் குப்பர் மார்க்கெட்டிலே, இன்றையதினம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற 'சப்ஸிடிக்காக' அங்கே இருக்கிற அதிகாரி டெல்லியிலே போய் உட்கார்ந்துகொண்டு, அதைப் பெற்றுத்தான் சம்பளம் போட வேண்டும்; அதைப் பெற்றுத்தான் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும் என்று எண்ணுகிற முறையிலே கூட அங்கு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாக எனக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது. எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற செய்தி சரியான செய்தியாகத்தான் இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். நடுத்தர மக்களுக்கு நேரடியாக பணிபுரியக்கூடிய இத்தகைய கூட்டுறவுச் சிறப்பங்காடிகள் நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்கான வழிவகைகளை அரசு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்தியிலே உள்ள அமைச்சர்கள் விவசாயிகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்யக் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்கிற அமைச்சர்களை இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 'கேரோ' செய்ய முன்வருவார்களா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மத்திய அமைச்சர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்கள் மத்தியிலே சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம்—உங்களுக்கு என்று ஒரு கட்சி இருக்கிறது, கட்சியிலே உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்—ஏன் நாடாளுமன்றத்திலே பேச வேண்டியவைகளையெல்லாம் இங்கே பேசி நம் முடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து கிராமப்புறங்களிலே உள்ள சிறப்பு அங்காடிகளிலே அரிசி விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அங்கே உள்ள மக்களுக்கு கோதுமை, மைதர் போன்றவையும் கிடைப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். பலசிறப்பு அங்காடிகளில் சரியான நேரத்திற்குத் திறக்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது என்றும் முறையாக வியாபாரம் நடத்துவதில்லை என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய தொகுதியிலேயே திருமங்கலத்திலே என்னிடத்திலே வந்து சொன்னார்கள். அங்கே சரியான நேரத்திற்கு அங்காடியைத் திறப்பதில்லை, மக்கள் வந்து வாங்குவதற்கான சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கவில்லை, சாதாரணமாக தனியார் வணிக நிறுவனங்களுக்குச் சென்றால் காணப்படுகிற வரவேற்பு இங்கு

1981 மே 4]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சில்லரை பிரச்சினைகள் எல்லாம் இல்லாமல் மக்களுக்காக நாம் இருக்கிறோம் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து செயல்படுகிற வகையிலே வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ரிஜிஸ்திரார் நினைப்பாரேயானால் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் சரியாக இயங்கவில்லையென்று சொல்லிக் கலைப்பதற்கு ஒரு பிரிவு சட்டத்திலே இருக்கிறது. கேட்டால் அது நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொல்லலாம். உங்கள் காலத்திலேயே இருந்தது என்று சொல்லக்கூடும். இருந்தாலும் கூட ரிஜிஸ்திரார் நினைத்துவிட்டால்—நான் தனிப்பட்ட முறையிலே பாதிக்கப்பட்டவன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன்—தன்னுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கலைத்துவிடலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும். ஏனைய சங்கங்கள் கலைக்கப்படுகிறபோது அவர்கள் கோர்ட்டு களுக்குச் செல்கிற வாய்ப்பு இருப்பதைப் போன்று கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையிலும்கூட, ஏன் கலைக்கப்பட்டது என்ற காரணத்தினால் காட்டுவதற்கான வாய்ப்பை கோர்ட்டிலே எடுத்துச் சொல்கிற முறையிலே வாதிடுவதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். வருகிற சட்டத் திருத்தத்திலே இதையும் கருத்திலே கொண்டு அந்தப் பிரிவை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தணிக்கைத் துறைக்குத் தனியாக டைரக்டர் நியமனம் செய்து இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவருக்கு என்ன என்ன வேலைகள், என்ன வழிமுறைகள் என்பவையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுவிட்டனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கையாடல் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் மீது துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கின்ற முறையிலே சட்டத்திலே விதிகள் இடம் பெறச் செய்யவேண்டும். நிறைய வழக்குகள் நெடுங்காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சீக்கிரமாக முடிப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் வீடு கட்டுவதற்கு அரசாங்கத்திலேயிருந்து கடன் 9 சத வீத வட்டியில் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்களிலே உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து வீடு கட்ட வேண்டுமென்று கடன் கேட்டால் பதின்மூன்றே முக்கால் அல்லது 14 சத வீதம் வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கேயிருந்தாலும் கடன் கொடுக்கிற போது வட்டியை ஒரே விகிதத்திலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 மே 4]

அடுத்து கோவாபரேடிவ் கான்ட்ராக்ட் லேபர் சொஸைடி என்பது அழுத்தப்பட்டவர்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக இயங்கி வருகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்தச் சங்கங்களிலே 5, 6 சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே நடந்து வருகின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன். தனிப்பட்ட கான்ட்ராக்டர்கள் போட்டியிடுகிற காரணத்தினால் அந்தச் சங்கங்களால் அவர்களோடு போட்டியிட முடியவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் அவர்களின் மேல் கனியும், பரிவும் அக்கறையும் கொண்டு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிவகாசியில் அரிஜன் மேட்ச் பேக்ட்ரி ஒன்று இருந்தது. அது இப்போது இயங்கவில்லை. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. ஒருவருடைய தலையீட்டின் காரணமாக இன்றைய தினம் இயங்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இதை நான் கொண்டு வருகிறேன். அதை மீண்டும் இயங்கச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இரண்டே இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே லோக்கல் கிளார்க் என்று கூட்டுறவு மத்திய வங்கி நியமனம் செய்ததாக அறிகிறேன். இன்றைக்கு நிர்வாகத்தை அந்தந்தச் சங்கங்களே மேற்கொண்டிருப்பதால் காரணத்தினாலே அந்தந்தச் சங்கத் தலைவர்கள் அவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்றபடி நடத்துகிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவு, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பளம் விகிதம். அவர்களுக்கு புரமோஷன் கிடையாது. 10, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஜூனியர் சூப்பிரைவசர் என்ற அடுத்த நிலைகூட அவர்கள் பெறமுடியாத நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தி பதவி உயர்வு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

பிரதம நில வள வங்கிகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு 11 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பளம்தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு அளிக்கப்படுவதைப் போன்ற பஞ்சப்படி 1—4—79 முதல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற வங்கிகளிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு விலைவாசி ஏற்றத்தின் அடிப்படையிலே பஞ்சப்படிகள் மற்ற அனைத்தும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், வங்கியிலே பல்லாண்டுக் காலமாகப் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி வழங்க மறுக்கப்படுகிறது. மதுரை மாவட்டம், திண்டுக்கல் சரகத்தைச் சேர்ந்த பிரதம நிலவள வங்கி ஊழியர்கள் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தத்தைக் கடந்த

1981 மே 4] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

27—4—81ஆம் தேதியிலிருந்து செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்படி ஊழியர்களின் கோரிக்கை, ஒரே வங்கியிலே அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கக்கூடிய பஞ்சப்படி வங்கி ஊழியர்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மாவட்ட அளவிலே, மாநில அளவிலே தொடர்ந்து வங்கியின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக இதில் தலையிட்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற சந்திராமி: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன்.

“கூட்டுயர்வே நாட்டுயர்வு” என்பதற்கேற்ப இந்தத் துறை நன்றாகச் செயல்பட்டால்தான் நாடு உயரும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், நன்றாக வாழ முடியும் என்ற கருத்திற்கேற்ப இந்தத் துறை இன்றைக்குப் புத்துயிர் பெறும் அளவிற்கு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் பெரும் விவசாயிகள் இன்றைக்குப் பணம் கட்டுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு வரும் திட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

கூட்டுறவு அங்காடிகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைய விலைவாசி உயர்வுக்கேற்ப அவர்களுடைய ஊதியத்தைக் கூட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்கள் இறந்தால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் கொடுப்பதைப்போல் இந்த ஊழியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு உலக ஊனமுற்றோர் ஆண்டாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அந்த வகையில் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இந்தத் துறையின் கீழ் ஏதாவது உதவி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கிணறு வெட்டக் கடன் வாங்குகிறார்கள். அப்படிக் கடன் வாங்கிக் கிணறு வெட்டும்பொழுது கிணறு பெய்த்துவிட்டால் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் வாங்கிய கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு மானிய உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி] [1981 மே 4]

எனக்கு முன்னர் பேசிய திரு. சித்தன் அவர்கள் கூறினார்கள், அனைத்துக் கடன்களையும் இந்தச் சர்க்கார் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று. ஆனால் எங்களது புரட்சித் தலைவரவர்களின் சர்க்கார் 120 கோடி ரூபாய் வரையில் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. ஆனால் உங்களது டெல்லி சர்க்கார் இதற்கு உதவி செய்ய மறுக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தத் துறை நலிவடைந்திருப்பதற்குக் காரணமே இதற்குமுன் இருந்தவர்கள் இந்தத் துறையைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டதுதான். கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுக்காலமாக விவசாய சங்கத்தினர் என்று சிலரும், நிலச்சுவான்தார்களும் விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களைக் கட்டவிடாமல் தடுத்தார்கள். ஆனால் சிறு விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கட்டத் தயாராக இருந்தும் கூட, ஊர்க் கட்டுப்பாடு என்ற பெயரால் முறைப்படி அவர்கள் கடன்களைத் திருப்பிக் கட்டுவதைத் தடுத்த காரணத்தால் இன்றைக்கு வட்டி, அபராத வட்டி என்று அந்த விவசாயிகள் கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறு விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கட்டவிடாமல் நிலச் சுவான்தார்கள் தடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் வட்டி என்ற அளவிற்குக் கடனைக் கொடுத்து அவர்களை மிகவும் நலிவடையச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு கடும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், சிறு விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களைக் கூடுமானவரையில் தவணை முறையில் வசூலிக்க வேண்டும் அல்லது 3 மாதங்களுக்குத் தள்ளி வைத்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் சுமார் பத்தாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனியாரிடம் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்களாக அவர்களுக்கு அடிமை போல் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களைக் கூட்டுறவு துறைக்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத் தரப் பதிவு செய்து தரவேண்டுமென்று 9 மாதகாலமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சங்கத்தைப் பதிவு செய்து தருவதில் காலதாமதப் படுத்துகிறார்கள். அவர்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பதிவு செய்து கொண்டு, கடன் வழங்கி தொழில் செய்ய உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 4] [திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி]

சில விவசாயக் கடன் சங்கங்களிலே ஊழல்கள் நடந்துள்ளன என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஊழல்கள் நடப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த கூட்டுறவுச் சட்டத்தையே மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இதற்கு முன் இருந்த அந்தச் சட்டத்தில் அங்கேயிருந்த செயலாளர்களும், தலைவர்களும் மற்ற விவசாயிகளின் பெயரில் கடன் வாங்கி, அந்த விவசாயிகளின் கையெழுத்தை அவர்களே போட்டுக்கொண்டு பிணாமி லோனாக, அந்தக் கடனைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கட்டவரும்போதுதான் அந்த உண்மை வெளியே தெரிகிறது. ஆகவே, அந்த விவசாயிகளிடம் ஒரு பாஸ்புக் கொடுத்து, அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய கடன் தொகைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது அவர்களுக்கு அளித்த கடனையும் எழுத வேண்டும். அவர்களிடமிருந்து பெற்ற கடனையும் வரவு வைத்துக் கொடுத்தால், இந்தப் பிரச்னைகள் எல்லாம் வராது. மேற்படி பிரச்னைகள் வரும்போதுதான் விவசாயிகள் கட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, சில ஊர்களிலே, 2 ஏக்கர் நிலம் இருக்கும், 7 ஏக்கர் இருக்கிறது என்று கூறி கடனை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டு, கடன் கட்ட வரும்போது, எவ்வளவு பாக்கி இருக்கிறது என்று தெரியாத காரணத்தால், விவசாயிகள் கட்டமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் அதிகாரிகளிடம் எனக்குக் கடன் இல்லையென்று சொல்லும் அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சட்டத்தை உடனடியாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, சில நிலவள வங்கிகளிலே கிணறுகள் வெட்டக் கடன் வாங்கும்போது, சுமார் ரூ. 3,000 பெறுமான நிலம் இருக்கும். ஆனால், ரூ. 10,000 வரை கடன் வாங்குகிறார்கள். வாங்கிய கடனைக்கொண்டு சரியான முறையில் கிணறு வெட்டுவதில்லை. அவர்கள் அந்தக் கடனை வேறு பிணாமி பெயரால் தொழிலில் ஈடுபட்டு, அந்த ரூ. 3,000 பெறுமான நிலம் போனாலும் பரவாயில்லையென்று செயலாற்றுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் முந்தைய சர்க்கார் என்று கூறி, வாப்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. பி. ஈஸ்வரமுர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுமானியத்தின் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் நிற்கிறேன். முதலாவதாக, இந்தக் கூட்டுறவுமானியத்தைப் பற்றி பேசுகின்றபொழுது ஒரே பிரச்சினையில் பல பிரச்னைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஏற்கனவே, சென்ற அரசு சட்டமன்றத்திலே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கான முறையிலே முன்வந்த பொழுது, அது பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அந்தப்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1981 மே 4]

பொறுக்குக் குழுவும் மாநிலம் பூராவும் சுற்றிப் பார்த்து, ஒரு அறிக்கையைத் தயாரிக்கின்ற குழுவிலையில், மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசைக் கலைத்ததினுடைய விளைவாக, அந்தப் பொறுக்குக் குழுவினுடைய ஆய்வுக் காலம் முடிந்துவிட்டது. பொறுக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் பதவிக் காலம் போய்விட்ட நிலையிலே அது நிறுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு புது அமைச்சரவைப் பொறுப் பேற்ற பிறகு மீண்டும் ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு, அதுவும் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, பல மாவட்டங்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்தது. ஏற்கனவே சென்ற அரசு அமைத்த பொறுக்குக் குழுவும் 10 மாதங்களுக்கு மேல் சுற்றுப் பயணம் செய்தாகிவிட்டது. இப்பொழுதும் கிட்டத்தட்ட 9 மாதங்களுக்கும் அதிகமாகவே ஆகிவிட்டது. இப்பொழுதும் கூட, அது இன்னும் பொறுக்குக் குழு ஆய்விலே இருக்கிறது. அது முடிந்ததற்குப் பிறகுதான் சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் தேர்தல் நடத்தும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் வந்த பிறகுதான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளப் பாதுகாப்பும் வேலையில் பாதுகாப்பும் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வளவு முக்கியமான பாதுகாப்புகள் கொடுக்கக் கூடிய அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதில் காலதாமதம் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, உடனடியாக, பொறுக்குக் குழு அறிக்கையை தயார் செய்து இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே மசோதாவைத் தாக்கல் செய்து, அதன் அடிப்படையிலே சிப்பந்திகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் வகையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதோடு மாத்திரமல்ல, சீக்கிரமாகத் தேர்தலை நடத்தி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போர்டுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் முறையிலே, அரசாங்கம் சீக்கிரமாகச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகுதான் தேர்தல் உட்பட சிப்பந்திகள் சம்பளம் உட்பட எல்லாம் வர வேண்டிய அவசியம் இருப்பதன் காரணமாக, இந்த நிலைமையை வற்புறுத்திச் சொல்ல மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சிப்பந்திகளைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தர ஏற்பாடு இருக்கட்டும். ஏற்கனவே பல கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் போது இங்கு சில விஷயங்கள் சொல்லப்படன. அதில் பலரகமான சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். அதையே நீண்ட பட்டியலாகப் போடலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால், ஆயிரக்கணக்கான வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிற கிராமங்களிலேயிருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தான் இன்றையதினம் அரசினுடைய திட்டங்களை அமுல் நடத்துகின்றன. மண்ணெண்ணெயை அவைகள்தான் விநியோகிக்கின்றன; சீனியை அவைகள்தான் விநியோகிக்கின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் அரிசியையே அவர்கள் மூலம்தான் சப்ளை செய்கிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கடன் மூலமாகவும், டிராக்கம் மூலமாகவும் போதிய

1981 மே 4] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

அளவு வருமானம் இல்லையென்ற காரணத்தாலே, அதிலே வேலை செய்கின்ற சிப்பந்திகளுக்குக் குறைவான அளவு சம்பளம் இருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-50]

அந்தச் சம்பளம் அவர்களுக்குப் போதவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதையும் பல தடவைகள் இங்கே பேசப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அப்படிப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்த பட்சச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்வதற்கு மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதேபோன்று நிலவள வங்கி, அர்பன் வங்கி, நுகர்வோர் கூட்டுறவு கடைகள் போன்ற ஒவ்வொரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலும் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளச் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு சட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்க முன்வரவேண்டும். அதற்கு முன்பாக இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்துக் கடன்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, சென்ற முறையே அரசாங்கம் அறிவித்தது. ஏற்கனவே குறுகிய காலக் கடன் வாங்கப்பட்டு, அது மத்திய காலக் கடனாக மாற்றப்பட்டிருந்தால் சில விவசாயிகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. இது பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அமல் நடத்தப்படவில்லை. விவசாயிகள் விவரம் தெரியாமல் இருப்பதால், அது அமல் படுத்தவில்லை. மத்தியகாலக் கடன்களாக மாற்றப்படவில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விவசாயிகளை வற்புறுத்தி அந்தக் கடன்களை வசூல் செய்யும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே குறுகிய காலக் கடன்களாக இருந்து மத்தியகாலக் கடனாக மாற்றப்படாவிட்டாலும்கூட, சிறு விவசாயிகள் அந்தக் கடன்களை கட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லி, அவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களும் இந்தப் பலனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பல்வேறு இடங்களில் தனியார்கள் யாரும் கடன் கொடுப்பதில்லை. இந்த சட்டம் வந்த பின்னால், அவர்கள் அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். எனவே, இந்த விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடிய கட்டாயம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இருக்கின்றது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நகைகளின் பேரில் தற்போது கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் தற்போது நடைமுறையில் ஒரு கிராம் 140,150 ரூபாயாக இருக்கின்றது. ஆனால் சில பாங்குகளிலே கிராமங்களிலே இப்படிப்பட்ட சாமான்களை வைக்கும்போது, 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் தான் கொடுக்கும் நிலை இருக்கின்றது. இன்னும் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ரிஜிஸ்டிரார் அவர்கள்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1981 மே 4]

உத்தரவு போட்டும் கூட அவர்களுக்குத் தரப்படுவதில்லை. 140³ 150 ரூபாய் என்று விற்கின்றபோது குறைந்த பட்சம் 75 சதவீதம் மதிப்புக் கடன் தரலாம். மார்க்கெட் ரேட்டிலே கடன் கொடுக்கும் வகையிலே அந்தத் தொகை உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் கிராம மக்களுக்குக் கடன் நிவாரண சட்டத்தின் காரணமாக கடன் கொடுக்க மறுக்கின்றவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முடியும்.

எனக்கு முன்னே பேசிய நண்பர்கள் சொன்னதைப்போல் பொய்த்த கிணறுகள் என்று சொல்லும்போது, ஏற்கனவே இவ்வளவு அடிகள் வெட்ட வேண்டும் என்று நிபந்தனையின் பேரில் வெட்டுகிறார்கள். அந்த நிபந்தனையை பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. நம்மிடமிருந்து கடன் வாங்கிச் சென்று, அந்த வலையைத் தொடங்கும்போது விலைவாசிகள் ஏறிவிடுவதன் காரணமாக 2, 3 அடிகள் நின்று விடுகின்றன. அதே நேரத்தில் சொந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வெட்டினாலும்கூட தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லி, அதன் காரணமாக பொய்த்துப் போய்விட்டது என்று அப்ளிகேஷன் போட்டால் அந்த அப்ளிகேஷன்கள் காலாகாலத்தில் பரிசீலிக்கப்படுவது இல்லை. அப்படிப் பரிசீலிக்கப்படாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு வட்டி அதிகமாக ஏறுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் நடம் அடைகிறார்கள். எனவே இது சம்பந்தப்பட்ட வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து இந்த மனுக்களின் பேரில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிட வேண்டும்.

அடுத்து நுகர்பொருள் விநியோகம் செய்யும் நிலையங்கள் மாநிலம் முழுவதும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. சாமான்களை வாங்கி விநியோகம் செய்வதில் ஊழல் நடைபெறாமல் தடுப்பதற்காக இது செயல்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் என்னென்ன சாமான்களை என்னென்ன விலைக்கு விற்க வண்டும் என்று அவர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து கொண்டு அங்கே வாங்குகிறார்கள். ஆனால் வேறு இடங்களில் போகும்போது இதைவிடக் குறைவாக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறேன். திருச்சியிலே நுகர்பொருள் சங்கத்திலே ஒரு குவிண்டாலுக்கு 410 என்று போட்டுவிட்டு, அது தரம் உள்ள அதே சாமான்களை வேறு இடத்திலே கொள்முதல் போடுகிறபோது அதிலிருந்து 20, 25 ரூபாய்கள் குறைவாகக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதன் காரணமாக அந்த டெண்டர் கோருகிற நேரத்தில் அதைவிடக் குறைவாக சப்ளை செய்ய யார் தயாராக வருகிறார்களோ அந்த அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுத்து—இங்கேதான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று போர்டிலே உத்தரவிருக்கிறது என்று அந்த ஸ்தாபனங்களை வற்புறுத்துவது சரியல்ல. விலை குறைவாக உள்ள இடங்களில் கொள்முதல் செய்வதற்கு அனுமதி அளித்து, அதற்குத் தடையாக இருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்குச் சட்டப்படி

1981 மே 4] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

தடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக இங்கேதான் கொள் முதல் செய்ய வேண்டும் என்று அந்த ஸ்தாபனம் வற்புறுத்துவது சரியல்ல. அதன் விளைவாக அதிகப்படியான விலைக்கு அவர்கள் வாங்கி, இங்கே கொடுக்கிறார்கள். இதனால் ஜனங்களிடத்தில் அதிக விலைக்கு அந்தப் பொருள்கள் விற்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உர வினியோகத்தைப் பற்றியும் ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சங்கங்களில் காலாகாலத்தில் கடன் சாங்ஷன் செய்வது இல்லை என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், உரங்கள் காலாகாலத்தில் அலாட்மென்ட் வருவது இல்லை. அது தாமதமாகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் விளைவாக எந்தக் காலத்தில் அந்தப் பயிர்களுக்கு உரங்கள் போட வேண்டும் என்று அரசு அறிவுரைகள் கூறுகிறதோ அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் அந்த உரத்தைப் போடமுடியாமல் போய் விடுகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் அந்தப் பயிர்களுக்கு உரம் போட்டால் நல்ல முறையில் வளரும். ஆகவே, உரங்களை முன்னதாகவே கொள்முதல் செய்து, ஒவ்வொரு சீசனுக்கும் சரியான நேரத்தில் அவைகள் கிடைக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பருத்தி போன்ற பொருள்கள் கொள்முதல் செய்வதற்கும், தரமான முறையில் அவைகளை வாங்குவதற்கும், நியாயமான முறையில் விற்பதற்கும், ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில், இதைக் குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மட்டும் செய்தால் போதாது. எங்கெங்கே பருத்தி அதிகமாக விளைகிறதோ அங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலையங்கள் ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள பருத்தி உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து அதை நியாயமான முறையில் கொள்முதல் செய்து, வர்த்தகச் சூதாடிகள் அதிக ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு விலையேற்றம் செய்யாத வகையில், கூட்டுறவுத் துறைமூலம் பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் இதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. த. மாரிமுத்து : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பல நலிந்த பிரிவினருடைய முன்னேற்றங்களுக்காக நல்ல பல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான மதிப்பீடு மற்றும் திருத்த மதிப்பீடுகளைச் சிறப்பான முறையில் தயாரித்து இம் மாமன்ற ஒப்புதலுக்காக வைத்துள்ள மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் திறமையி்னப் பாராட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் பேசுகின்ற நேரத்தில், விவசாயக் கடன்களை முழுமையாகத் தள்ளுபடி செய்யவில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களை நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சி முழுமையாக மத்திய அரசின் ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்தால் நாங்கள் விவசாயக் கடனை முழுமையாக தள்ளுபடி செய்வோம் என்று தேர்தல் காலங்களில் சொன்னார்களே, ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு—சர்வ வல்லமையுள்ள மத்திய அரசின் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, நினைத்தால் இந்த ஆட்சியை ஒரு நிமிட நேரத்தில் வீட்டுக்கு அனுப்பும் சக்தியும் அதிகாரமும் பெற்ற அரசு என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள், இந்தியாவின் முழு சக்துக்கங்களில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு இருக்கும் ஆட்சி என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள், நினைத்து இருந்தால், தமிழகத்தில் உள்ள விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதி அந்த விவசாயக் கடனை தள்ளுபடி செய்து இருக்கலாம் அல்லவா? அப்படிப்பட்ட காரியத்தை இந்த அரசு செய்வதற்காவது அந்தக் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்தக் குறைபாடுகளுக்குக் காரணம், கடந்த கால ஆட்சியின் பிணாமி பெயரிலும், தக்க தகுதிக்கு மீறியும் கடன்கள் கொடுத்து, பல ஊழல்களை உருவாக்கி, அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையை ஒரு நோய் பிடித்ததாக ஆக்கிவிட்டார்கள். இந்த அரசாங்கமும், அமைச்சரும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின்னர் தான் அந்த நோயிலிருந்து அந்தத் துறையைக் காப்பாற்றி, நல்லநிலையில் கொண்டுவருவதற்காகப் பாடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன்.

கூட்டுறவுக் கடைகளில் போடப்படும் புழுங்கல் அரிசி புழு நெளியும் அரிசியாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல அரிசிதான் விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, அவர்கள் ஆண்டிக்கொண்டிருந்த காலங்களில்தான் புழுக்களை கப்பல் கப்பலாக ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

குறுகிய, மத்திய, நீண்ட காலக் கடன்களை விவசாயப் பெரு மக்களுக்கு வழங்கச் செய்துள்ள ஏற்பாட்டின் பாங்கினைப் பாராட்டுகிறேன். நலிந்த பிரிவினரிடையே மறுமலர்ச்சி இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வேன். கடந்த காலங்களில் விவசாயத் துறையில் வழங்கப்பட்ட கடன் உதவிகளில் ஆதிதிராவிட மக்கள் அதிக அளவு உதவிப் பணம் பெறவில்லை என்பதை உணர்ந்த வணக்கத்திற்குரிய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு 1981-82ஆம் ஆண்டில் தாழ்த்தப்பட்ட—40 ஆயிரம் விவசாயக் குடும்பங்களை, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வரும் செயல் பொதுவுடைமைப் பூங்காவிற்கு அழைத்துச் செல்லும் புரட்சிகரமான திட்டமாகும்.

1981 மே 4]

[திரு த. மாரிமுத்து]

இந்த அரிய திட்டத்தை அமுல்படுத்துகிற முறையினை எண்ணுகிறபோது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய இதயம் இமயத்தை காட்டிலும் உயர்ந்து நிற்கிறது, என்பதை எண்ணிப் பெருமைபடுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பால்பண்ணை, ஆடுவளர்த்தல், கோழி வளர்த்தல் போன்றவற்றிற்கு மத்திய காலக் கடன்களைப் பெறும்பொருட்டு சங்கத்திற்கு செலுத்தவேண்டிய பங்கு மூலதனத் தற்காலக் கூட்டுறவுச் சங்க ஆதி திராவிடர் உறுப்பினர் ஒவ்வொரு வருக்கும் அரசு மானியமாக 100 ரூபாய் வழங்க திட்டமிடப் பட்டுள்ள செயல் திட்டத்தை முழுமையாக அந்த மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதில் உள்ள உறுதியை, அக்கறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இப்படிப்பட்ட அரிய திட்டத்தைச் செயல் படுத்துகிற இந்த அரசுக்கு அந்த மக்கள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்படி ஆக்கப்பூர்வமாக ஆதி திராவிட மக்களை உயரச் செய்வதில், முன்னெற்றுவதில் உணர்வுப்பூர்வமாக, உளப்பூர்வமாக, செயல்படுகிற, பாடுபடுகிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையின் கீழ் இயங்குகிற இந்த அரசை, “ஆதி திராவிடப் பெருமக்கள் அரசு” என மனதாரப்பாராட்டுகிறேன்.

சுயநலக்காரர்களின் தூண்டுதலால் தவணை தவறிய கடன் தொகை அதிகரித்து பல மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு ஈடுகாண்பிக்க இயலாத நிலையில் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய நலனில் பெரிதும் அக்கறைகொண்டிருக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு, 1979ஆம் ஆண்டு ஜூன் வரை அபராத வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ததும், 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்ட அபராத வட்டியைத் திருப்பித் தந்ததும், 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத இறுதியில் நிலுவையிலிருந்த ஏற்கனவே மூன்று அல்லது 5 ஆண்டுக் கடன்களாக மாற்றப்பட்ட கடன்களின் மீது சாதாரண வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ததும் ;

1980-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் குறுகிய காலக் கடன், வட்டி, அபராத வட்டியாக 4.52 இலட்சம் கடன்காரர்கள் சார்பில் 49.64 கோடி ரூபாய் விவசாய சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அரசே செலுத்தியுள்ளது ;

1981-82 ஆம் ஆண்டில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடன்களைச் சரிகட்டும் வகையில் 23.54 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு செலவும் ;

[திரு. த. மாரிமுத்து]

[1981 மே 4]

ஐந்து ஏக்கரும் அல்லது அதற்குக் குறைவான நிலச் சொந்தக் காரர்கள் சார்பில் வட்டி, அபராதவட்டி, அசலும் வட்டியும் தள்ளுபடி செய்யும் வகையில் 40 கோடி ரூபாயும்;

மேலும் நிலவள வங்கிகள் பெருமளவில் கடன் வழங்கச் சட்டம் தக்க முறையில் திருத்தப்பட்டுள்ளதும்;

கடனுக்காக நில அடமானத்தை வற்புறுத்தாமல் அரசு உத்தரவாதத்தின் மூலம் கடன் வழங்க 5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளதும்;

உபரி நிலம் ஒப்படைக்கப் பெற்றவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளமையும் எண்ணுகிறபோது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியில் பொதுவுடைமைக் கட்சியினருக்கு வேலை இல்லாமலே போய்விடுகிறது. இதெல்லாம் மறுமலர்ச்சி அளிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் இல்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் விவசாயப் பெருமக்கள் இந்த அளவு நன்மைகளை, சலுகைகளை, பெற்றது கிடையாது என்பதாலும், விவசாய மக்களின் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிற அரசு என்பதாலும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசை “விவசாயப் பெருமக்கள் அரசு” என மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் கடன் வழங்குவதற்கு வகுத்துள்ள திட்டங்கள், விவசாய மறுநிதி வளர்ச்சிக் கழகத் திட்டங்கள், நலிந்த பிரிவினருக்கு கடன் வழங்கும் முறை, கூட்டுறவுச் சங்க மூல தனத்தில் அரசு பங்கு முதலீடு, மாநில நிலவள வங்கிக்கு உதவி, பயிர் காப்புறுதித் திட்டம், நகர்ப்புறக் கடன் வசதி போன்ற சமுதாய முன்னேற்ற திட்டங்களோடு தரச் சோதனை ஆய்வுக் கூடம், கிராமத்தில் அங்காடித் திட்டம், பாடப்புத்தகம், கன்ட்ரால் துணி, குறிப்பேடுகள், சிமிட்டி, மண்ணெண்ணெய் வழங்குதல், நலிந்த பிரிவினர்களுக்காக கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் ஆகியவை மூலம் மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதின் மூலம் ஏழை, நடுத்தர, விவசாயப் பெரு மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்குகிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய அரசை ஏழைகளின் அரசு என வாயார, மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்படி, ‘ஆதி திராவிடப் பேரரசாக, விவசாயப் பேரரசாக, ஏழைகள் அரசாக,’ வணக்கத்திற்குரிய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசும் அமைச்சர் பெருமக்களும் நலிந்த பிரிவினருக்கு நல்வாழ்வுத் திட்டங்களையும், அடக்கப் பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான ஏற்பாடுகளையும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சமதர்மம் வழங்குவதிலும் அரும்பாடுபட்டு வருவதை இந்த நாடறியும், நாமும் அறிவோம்.

1981 மே 4]

[திரு. த. மாரிமுத்து]

அதே நேரத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாற்றும் ஒரு சில அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டுமே சில கடன்களை வழங்குகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சுமத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

‘ப்ரொடக்ஷன் லோன்’ என்று கொடுக்கப்படுகிற கடன் முழுமையாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் அல்லது அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அந்தக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர பொதுமக்களுக்கு அது போய்ச் சேரவில்லை.

மற்ற கடன்கள் வழங்குவதிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ‘அடிக்கிணறு’ லோன் வழங்குவதிலும் அப்படித்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய முழுமையான பலன்களை இன்றைக்குப் பொதுமக்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லை.

அதைப்போல ‘ஓவர் டிராப்’-ஓம் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. பொதுவாக எல்லோருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. இப்படி பல்வேறு முறைகேடுகள் இந்தத் துறையில் அவர்களால் செய்யப்படுவதை என்னால் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை. காரணம் அவர்கள் பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதி வாழவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நாட்டுக்கு நல்லது செய்வதற்காக, இந்த அரசுக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படுத்துவதற்காக அவர்கள் தங்களைத் திருத்திக் கொண்டு இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நல்ல முறையிலே பொதுமக்களுக்கு பயனளிக்கும் வகையிலே செயல்படுத்துவார்கள் என்று கூறி இந்த வாய்ப்பை நல்கிய மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுச் சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு நான் விரும்புகிறேன். வேளாண்மை கடன், இடு பொருட்கள் வழங்குதல், விளைப் பொருட்களை விற்பனை செய்தல், ஒன்றியமையாத நுகர்பொருட்களை மக்களுக்கு வழங்குதல் போன்ற இன்றியமையாத சமுதாயக் கடமைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டிய பொறுப்பை நம்முடைய மாநிலத்திலே நம்முடைய தேசத்திலே கூட்டுறவு இயக்கங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. இதனை அனைவரும் அறிவோம். அந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தமது பணிகளை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றி இருக்கின்றன என்பது பற்றி அரசின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கடனைப் பொறுத்தவரையிலே 1977 ஆம்

ஆண்டிலே இருந்து எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கின்ற நேரத்திலே 1980-81-லே நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறியீட்டை மிகவும் குறைந்த அளவிலேதான் நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதே மாதிரிதான் ஒவ்வொரு துறையிலேயும் நாம் நிர்ணயித்திருக்கின்ற குறியீட்டைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கின்றது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயக் கடன் சம்பந்தமாக ஒரு காரணத்தைக் கூறலாம். ஆனால் விளை பொருட்களை வரங்கி விற்பனை செய்வது சம்பந்தமாக, இன்றியமையாத பொருட்களை மக்களுக்கு விநியோகிப்பது சம்பந்தமாக இந்த கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலம் நாம் கடமையை நிறைவேற்றவேண்டிய அளவுக்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் அது கேள்விக்குரிய விஷயமாகத்தான் இருக்கின்றது. உதாரணமாக சிறப்பங்காடிகள் மூலமாகவும், பண்டகசாலைகள் மூலமாகவும் மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை விற்பனை செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் அதன் மொத்த மதிப்பு 110 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள மக்கள் தொகை கிட்டத்தட்ட 4 கோடி 80 இலட்சம். குறைந்தபட்சம் ஒருவருக்கு 50 ரூபாய் அளவுக்காவது நாம் பொருட்களை விநியோகிக்க வேண்டும் என்று பார்த்தால் கூட நாம் எந்த அளவுக்குக் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலமாக அதைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறோம் என்பதை ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் இன்னும் அதிகமான அளவிலே அவற்றைக் கூட்டுறவின் மூலமாக விநியோகிப்பதற்கானவகையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

மேலும், மக்களுக்காக சேவை செய்யவேண்டிய கூட்டுறவு அமைப்புகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் தனி அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்றன. அப்படித் தனி அதிகாரிகளின் பொறுப்பிலே அவை இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்புகளைப் பற்றியே மக்களுக்குத் தவறான எண்ணம் ஏற்பட கூடிய நிலைமை வளர்ந்து வருகின்றது. கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று தொடர்ச்சியாக இந்த மன்றத்திலே நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினாலும் கூட என்ன பதில் சொல்லப்படுகின்றது என்றால் கூட்டுறவு சட்ட திருத்தத் திற்குரிய மசோதா இன்றைய தினம் பொறுக்குக் குழுவின் ஆய்விலே இருக்கின்றது. அது ஆய்வு செய்து முடித்ததற்குப் பிறகு முழுமையான சட்டமாக இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டதற்குப் பிறகுதான் தேர்தல்கள் நடத்தப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் தொடர்ந்து காலதாமதம் ஏற்பட்டு வருவதால் மக்கள் மத்தியிலே, கூட்டுறவு இயக்கங்களை மக்களின் நன்மைக்காக நடத்தவேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அரசாங்கம் இவ்வாறு தேர்தலை ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே போவதால், தவறான எண்ணம் வளர்ந்து வருகின்றது.

ஆகவே, உடனடியாக அது சம்பந்தமான சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துத் தேர்தலையும் உடனடியாக நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

[1981 மே 4]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, விவசாயிகளின் கடன் பிரச்சினை. இதுபற்றி இந்த மன்றத்திலேயும் வெளியிலேயும் பேசப்படுகின்றது. இந்தப் பிரச்சினை காரணமாக தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பெரிய நெருக்கடி உருவாகி இருக்கின்றது என்பதை அனைவரும் அறிவோம். வறட்சி, வெள்ளம் போன்ற இயற்கைச் சீற்றத்தின் காரணமாக விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை ஒருபுறத்திலே இருக்கின்றது. இன்னொரு புறத்திலே அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களுக்கு போதிய விலை கிடைக்கவில்லையே என்ற நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே, அவர்களால் கூட்டுறவுக் கடன்களைத் திரும்பத் தர முடியாத நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே, அந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கான இயக்கம் தமிழகத்திலே மிகவும் விரிவாக நடந்தது.

(முடிவு 11-0)

இன்றைக்கும் அந்த இயக்கத்தின் உணர்வுகள் தமிழகத்தின் விவசாயிகள் மத்தியிலே இருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவோம். இதிலே விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்துதான், தமிழக அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளிலே நியாயம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும், அது அவசியம் என்கிற உணர்வோடு ஓரளவிற்கு அந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் காலையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட சட்டமன்றத்திலே அறிவித்தார்கள். 120 கோடி ரூபாய் பெருமானம் உள்ள கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிவித்தார்கள். மத்திய அரசு எந்தவிதமான உதவியையும் செய்ய மறுக்கிற இந்த நேரத்திலே, மாநில அரசு இந்த அளவிற்கு கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்து, விவசாயிகளின் சுமைகளைக் குறைப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது வரவேற்கக் கூடிய விஷயமாக இருந்தாலும், இதன் மூலமாக விவசாயிகள் எந்த அளவிற்கு திருப்தி அடையக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், இன்றைக்கும் அது முழுமையாக தீர்க்கப்படாத பிரச்சினையாகத்தான் இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் நம்முடைய தமிழக அரசானது ஒரு உயர் மட்டக் குழுவை, உச்ச மட்டக் குழுவை இந்தப் பிரச்சினைகளை முழுமையாக ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கும் வகையில் நியமித்து இருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவோம்.

இந்தக் கடன்கள் சம்பந்தமாக அரசு அறிவித்திருக்கக் கூடிய நிவாரணம், 5 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயியும் 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயியும் ஒரே நிலையில் இருப்பவர்களா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். 5 ஏக்கர் நன்செய்யும் 5 ஏக்கர் புன்செய்யும் ஒரே அளவுதான் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 மே 4]

அவர்களுக்கும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இரண்டும் ஒன்று என்று சொல்வது எந்தவிதத்திலே நியாயமாக இருக்கும் என்று கேட்டு, அது மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய முதல் கோரிக்கை.

இரண்டாவது, அந்த 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய கடன்கள் சம்பந்தமாக எடுத்திருக்கக் கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால், கன்வெர்ஷன் லோன் என்று சொல்லப்படும் கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 5 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்கு கீழே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் பெற்றிருக்கிற அனைத்துக் கடன்களையும், பயிர் கடன்கள் உட்பட அனைத்துக் கடன்களும் முழுமையாக தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாக வேண்டும் என்பதுதான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய விவசாயிகள் சங்கத்தின் கோரிக்கை. ஆகவே, அந்த முறையிலே இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரமாக தீர்வு காண வேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி 5 ஏக்கருக்கு மேல் அதிகமாக நிலம் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய வட்டியை முழுமையாக தள்ளுபடி செய்து, அவர்களுடைய கடன் தவணைகளை நீட்டித்துக் கொடுத்து அந்தக் கடன்களை வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரியாக அதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு காணாமல், அந்தப் பிரச்சினைகளை மேலே முந்தவாரியாக தொட்டுவிட்டு, அதில் அரைகுறையாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கும் ஸ்திரமற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அவர்களுடைய பணியை திறமையாகச் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாக தமிழகத்தில் இன்றையதினம் விவசாயக் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள் இக்கட்டான நிலைமைக்கு கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற நிலைமையை எங்களைப் போன்றவர்கள் கவலையோடு பார்க்கிறோம்.

காரணம், இவைகள் பழைய நிலைமைக்குச் சென்றால் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கக் கூடிய பெரும் நிலப்பிரபுக்கள், லேவா தேவிக்காரர்களின் பிடியிலே மீண்டும் விவசாயிகள் செல்லக்கூடும் என்ற நிலைமையை எண்ணி கவலையோடு பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காணக் கூடிய நிலைமையி் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கடன் வசூல் செய்வது சம்பந்தமாக, கடுமையான கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது குறித்து ஏற்கனவே சட்டமன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பல்வேறு தந்திகளுக்கடிதங்களும், முறையீடுகளும் வந்திருக்கின்றன.

1981 மே 4] [திரு. இரா. கருப்பையா]

உதாரணமாக, ஹூர் தாலுக்காவில், வி.பி. ராஜு என்பவர் வீட்டிலே சென்ற 29ஆம் தேதி இரவு 6 மணிக்கு அவர் வீட்டிலே இல்லாத நேரத்திலே, புகுந்து, அங்கே இருக்கிற தட்டு முட்டுச் சாமான்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு சென்றுள்ளார்கள். தர்மபுரி மாவட்டம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டம் என்பது எல்லோரும் அறிந்திருக்கக் கூடிய உண்மை. அரசே அதை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிப்பதற்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லை என்று சொல்லி, வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்தும் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த இடத்திலே இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதேமாதிரி முத்துப்பேட்டை தாலுக்காவில் இருக்கிற கமலப்ப தேவர், ஆறுமுக தேவர் என்கிற இரண்டு சிறு விவசாயிகள், 10 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய இந்த விவசாயிகள் வீட்டிலே அதிகாரிகள் புகுந்து போலீசை வைத்து சென்ற 28ஆம் தேதியன்று ஜப்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு தொந்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். உச்சமட்டக் குழுவினுடைய அறிக்கை வரும் வரையில் எந்த விதமான கெடுபிடி நடவடிக்கைகளும் எடுக்கக் கூடாது, நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று உச்சமட்டக் குழு அரசுக்கு தன்னுடைய ஆலோசனையைக் கூறியிருக்கிறது. அதேபோல சிறு விவசாயிகளிடம் இருந்து வசூல் செய்வதிலே கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை என்று சட்டமன்றத்திலே அறிவிப்புகள் கொடுத்திருந்தாலும் இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. இவைகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதோடு இன்றைக்கு காலையிலே கூட என்னிடத்திலே குளித்தலை தாலுக்கா நங்கவரத்திலிருந்து விவசாயிகள் வந்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். 1976-ல் இருந்து பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் ஒரே நேரத்தில் அனைத்துக் கடன்களையும் கட்ட வேண்டுமென்று, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பத்து நாட்கள் அறிவிப்பு கொடுத்து விட்டு கட்டவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பத்து நாட்களுக்குள் கடனை முழுமையாகக் கட்டமுடியாது என்றும் படிப்படியாகக் கட்டுகிறோம் என்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையிட்டார்கள். ஆனால் முழுமையாகக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி ஜப்தி, கெடுபிடி நடவடிக்கைகளுக்கு தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுவதிலும் இருந்து இந்தமாதிரியான செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது ஐக்கியநாடுகளின், உச்சமட்டக் குழு முடிய சொல்ல இருக்கும்போது ஜப்தி கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆலோசனை வைத்திருக்கிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது விவசாயிகளுக்கு

[திரு இரா. கருப்பையா]

[1981 மே 4]

தவணைகள் கொடுத்து வசூலிக்கக்கூடிய முறையில் அமைக்க வேண்டும். ஜப்தி நடவடிக்கை என்பது முழுமையாகக் கைவிடப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, நிலவள வங்கிகள் ஏற்கனவே கொடுத்து வந்த கடன்கள், இருபது ஆண்டுகாலக் கடன்கள் என்பது சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாற்றம் காரணமாக அது ஏழாண்டுக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. வீடு கட்டும் கடன்களுக்கு இருபது ஆண்டுகள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நிலவள வங்கிகள் மூலம் கொடுக்கப்படும் கடன்களை ஏழாண்டுக் கடன்கள் என்று வைத்திருப்பது சரியல்ல. ஆகவே இந்த ஏழாண்டுக் காலக் கடன்கள் என்பதை இருபது ஆண்டுக் காலக்கடன்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். நிலவள வங்கி மூலம் பெறுகிற கடன்களை விவசாயிகள் ஏழு ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே அதை 20 ஆண்டுக் காலக் கடன்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் கொடுக்கக் கூடிய வட்டி விகிதம் 12 சதவீதம். 12 சதவீதம் வட்டிக்குத்தான் அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து வாங்கக் கூடிய நேரத்தில் 6 சதவீதத்திற்கு வாங்குகிறார்கள். இடையில் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி, மாநில கூட்டுறவு வங்கியிலிருந்து மத்திய கூட்டுறவு வங்கி, மத்திய கூட்டுறவு வங்கியிலிருந்து கிராம நாணயச் சங்கங்கள் என்றிருக்கின்றன. இப்படி கடைசியாகச் செல்லக் கூடிய நேரத்தில் 12 சதவீதம் வட்டி என்று வருகிறது. அதிலும் அபராத வட்டி என்று வந்தால் அதற்கு மேல் 1½ சதவீதம் என்று வருகிறது. ஆகவே இரண்டு அமைப்புகளை வைத்துக்கொண்டு—மாநில கூட்டுறவு வங்கி, மத்திய கூட்டுறவு வங்கி இரண்டையும் ஒரே அமைப்பாக வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு கடன்கள் வழங்க வேண்டும். அதோடு கூட இந்த வட்டி விகிதத்தையும் குறைக்க வேண்டும். 6 சதவீதத்திற்கு ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து வாங்கும்போது கூடுதலாக 1½ அல்லது 2 சதவீதம் வைத்து 7½ சதவீதம் அல்லது 8 சதவீதம் வட்டிக்கு விவசாயிகளுக்கு பணம் கடன் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்தால் அது நமக்கு நல்ல பயனை அளிக்கும்.

அதேமாதிரி கைத்தறி. இது கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகத்தில் வரவில்லை என்றாலும் மாநில சங்கத்தின் கிளையாக கைத்தறியாளர்கள் பிரதம உற்பத்தி சங்கம் இருந்தால் உற்பத்தியாகும் சரக்குகளை விரைவில் விற்பனைசெய்ய உதவியாக இருக்கும். ஆகவே கைத்தறித் துறையிலும் இப்போது இருக்கக் கூடிய அமைப்புகளின் எண்ணிக்கையை குறைக்கவேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொரு அமைப்புகள் பற்றியும் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

1981 மே 4]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் மூன்று லட்சம் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் இல்லை. வேலைப் பாதுகாப்பு கிடையாது, அவர்களுக்கு நிர்ணயக் கப்பிட்ட ஊதியம் கிடையாது அவர்களுக்கு போனஸ் கிடையாது. குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் அரசுத் துறையில், கூட்டுறவுத் துறையில் உருவாக்கக் கூடிய சட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பில் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மாநிலம் முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டால், இந்த மூன்று லட்சம் ஊழியர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக உள்ளது. ஆகவே அந்த ஊழியர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பும், குறைந்த பட்ச ஊதியமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இப்போது யாரும் ரூ. 400-க்கு குறைந்து வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. ஆகவே, அந்த ஊழியர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 400 கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள், இது “அட்டாணமஸ் பாடி” ஆகவே அது சம்பந்தமான ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்குத்தான் உள்ளது, நாம் இதில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, அவரவர்கள் பார்த்து செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு வாதத்தை தொடர்ச்சியாகக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் வழங்குவது சம்பந்தமாக கொள்கையைத் தீர்மானிப்பது நம் மாநில பதிவாளர் அல்லது கூட்டுறவு இலாகா.

[முற்பகல் 11-20]

‘கடன் எப்படி வழங்கப்பட வேண்டும்? எந்த வட்டி விகிதத்தில் வழங்கப்பட வேண்டும்? யாருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்? எப்படி வசூலிக்க வேண்டும்? எவ்வாறு செய்ய வேண்டும்’ என்பதையெல்லாம், உண்மையிலேயே இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவு இலாகாவும், பதிவாளர் அவர்களும் சொல்கிறார்கள். இதை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரமும், பொறுப்பும் பதிவாளருக்கு இருக்கிறது. கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் எவ்வாறு பண்டங்களை கொள்முதல் செய்யவேண்டும், எந்த லாபத்திற்கு, எப்படி விற்பனை செய்யவேண்டும் என்பனபோன்றவற்றை முழுமையாக இந்த கூட்டுறவு இலாகாவும், பதிவாளரும் அமைத்துக்கொண்டு, இந்த நிர்வாகத்தை கண்காணிப்பது, இயக்குவது இந்த கூட்டுறவு இலாகா என்பது தெரியும், அப்படி செய்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, அதிலே பணிபுரிகின்ற ஊழியர்கள் கேட்கும் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதை நிர்ணயிக்க வேண்டியது அந்தந்தச் சங்கங்களின் பொறுப்பு என்று சொல்வது, ஏதோ வாதத்திற்காகச் சொல்லப்படுகின்றதே தவிர வேறல்ல. எனவே, இந்த வாதத்தை மாற்றியமைக்கின்ற வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே பணிசெய்யும் ஊழியர்களைப் பாதுபாக்கக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதேநேரத்திலே, மற்றொரு விஷயம். இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பணியாற்றுகின்ற அரச ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது டி. ஆர்., சி. எஸ். ஆர்., சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி அரசு விகிதம்போல் வழங்கப்படுகிறது; அவர்கள் அந்தச் சங்கங்களிலே இருந்து எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு லாபம் வருகிறதா, நஷ்டம் வருகிறதா என்கின்ற நிபந்தனைகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடையாது; ஆனால், அங்கே வேலை செய்கின்ற ஊழியர்கள் கேட்டால், பதிவாளர் நிர்ணயிக்கின்ற கோட்பாடுபடி தான் சம்பளம், அது சொசைடியாக இருந்தாலும், சிறப்பங்காடியாக இருந்தாலும், ஸ்டோராக இருந்தாலும் அல்லது கேன்டீனாக இருந்தாலும், அதிலே வரக்கூடிய வருமானத்திலே 3 சதவிகிதத்திற்கு மேல் போகக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது முறையா? இது எப்படி நியாயம்? அரசு ஊழியர்களுக்கு மட்டும் 3 சதவிகிதத்திற்கு மேலே போனாலும் பணம் எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவர்களே அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அதைக் குறைக்க முடியாது என்று சொல்லும்போது, மற்ற ஊழியர்களுக்கு அந்த முறையில்தான் என்று சொல்வது சரியல்ல என்ற காரணத்தினால், இந்த ஊழியர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் கிராம சிறப்பு அங்காடி ஊழியர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 100 என்று சொன்னால், அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படி வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் எப்படி கிராமத்தில் குடியேறி வாழ்க்கை நடத்த முடியும். கிராமத்திற்குப் போய்வர சைக்கிள் செலவு பஞ்சர் சரி செய்யக்கூட இந்த ரூ. 100 ஆகிவிடும். ஆகவே, இவர்கள் ஊதியத்தைப் பற்றி சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அவர்கள் இந்த ரூ. 100-ஐ வாங்கிக் கொண்டு, கிராமங்களிலே அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நிறைவேற்றும் பணிகளிலே மக்களின் தேவைப்பொருள்களை வழங்கும் கடமையை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட ஊழியர்களைப் பற்றி, அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி இந்த சட்டமன்றத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த 100 ரூபாய்தான் அவர்கள் தலையெழுத்து என்பதை மாற்றிவிடும் முறையிலே, அதற்கான அறிவிப்பை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அவ்வாறு உடனே மாற்றப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பல்வேறு இடங்களிலே கூட்டுறவு ஊழியர்கள் பிரச்னை சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. மாநில கூட்டுறவு நிலவள வங்கி ஊழியர்கள் கோரிக்கை இன்றைய தினம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. 1981-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள்

1981 மே 4]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

10-ஆம் நாளில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, பதிவாளர் உத்தரவிடப்பட்டு, 2 தினங்களுக்குள் அது வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கிறது. 16-ஆம் தேதியிலே இருந்து அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல், பிரதம நிலவள வங்கி ஊழியர்களிடம் 70-லே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அங்கே வேலை செய்யும் சி.எஸ்.ஆர். போன்றவர்கள் பஞ்சப்படி அரசு ஊழியருக்கு உயரும் போதெல்லாம் அதை தொடர்ச்சியாக பெற்று வருகிறார்கள் ஆனால், அந்த நிலவள வங்கியிலே நேரடியாக நியமனம் பெற்று பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால், நிதி நிலை சரியல்ல, கடன் வசூல் செய்யப் படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இது நியாயமான வாதமாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே, இந்த ஊழியர்களுடைய பிரச்னை 10 ஆண்டுகளாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த ஊழியர்களுடைய பிரச்னை தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். திடீரென ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், பதிவாளர் உத்தரவு மாற்றப்படுகிறது. நியமனம் சம்பந்தமாக, பதிவாளர் உத்தரவு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தொடர்ச்சியாக 20, 25 ஆண்டுகளாக அதே நிலையில் அங்குள்ள ஊழியர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு அதிலே பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்கள், பதவி உயர்வு வருகின்ற நேரத்திலே பதிவாளர் அவர்களால் ஒரு உத்தரவு போடப்படுகின்றது. அதிலே, உங்களுக்கு இந்த குவாலிபிகேஷன் இருக்கவேண்டுமென்றும், அப்போதுதான் அந்தப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படும் என்றும் உத்தரவிடப்படுகிறது. இதனால் பல இடங்களில் இத்தகைய பிரச்னைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, திருச்சியிலே அமராவதி சிறப்பங்காடியிலும், சிந்தாமணி சிறப்பங்காடியிலும் உள்ள ஊழியர்களோடு 79-லே டிசம்பர் மாதத்திலே செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. அதன்படி, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. கேடர் ஸ்டிரெங்க்த் (cadre strength) பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற பிரச்சனையெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் அவை இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஊழியர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஊழியர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் (மணியடிக்கப் பெற்றது).

செல்வி வி. விசயலட்சுமி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் நலன் காக்கும் கூட்டுறவுத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் அரசு விவசாயிகளுக்கு இடர் உதவியாக சில பணிகளைச் செய்து வருகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத இறுதியில் நிலுவை நின்ற எல்லா தவணை

தவறிய விவசாயக் கடன்களுக்கும் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத இறுதி வரையில் அபராத வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்ட அபராத வட்டியைத் திருப்பித்தந்தது. மேலும் ஐந்து ஏக்கர், அதற்குக் குறைந்த அளவு நஞ்சை அல்லது புஞ்சை நிலம் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகளின் சார்பில் காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டு 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாத இறுதியில் அவர்களிடம் நிலுவை நின்ற குறுகிய காலக்கடன்களை வட்டி, அபராத வட்டி உட்பட விவசாய சேவை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தாமே திருப்பித் தர அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

அதன்படி 49.64 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அவ்வகைக் கடன்களை 4.52 இலட்சம் கடன்தாரர்கள் சார்பில் விவசாய சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சிறு விவசாயிகள் கடன்களை வட்டியும், அபராத வட்டியும் உட்பட அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அவர்கள் சங்கங்களுக்குத் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய கடன்களை சரிக்கட்டும் வகையில் திருப்பிக் கொடுத்து, இவ்வகையில் அரசின் செலவு 23.59 கோடி ரூபாய் ஆகும். மேலும் குறித்த காலத்தில் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக விவசாய சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடன்தாரர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் தமது குறுகியகாலக் கடன்களையும் மத்திய காலக் கடன் தவணைகளையும் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் திருப்பிச் செலுத்தும் சிறு விவசாயிகளுக்கு வட்டியில் 2 சதவீதம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் தான் என்பதனை மகிழ்ச்சியுடன் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளில் நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு கடன் வழங்குவதில் தனிக்கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் மூலம் நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு 20 சதவீதம் தமிழகத் திலுள்ள விவசாய சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு 49 சதவீதம் அதாவது 20.87 கோடி ரூபாயை கடனாக வழங்கி உள்ளது. நீண்ட காலக் கடன்களில் வழக்கமான திட்டத்தின் கீழ் வழங்கும் கடன்களில் 20 சதவீதத்தையும் விவசாய மறுநிதி வளர்ச்சிக் கழகம் உதவும் திட்டங்களின் கீழ் 60 சதவீதத்தையும் நலிந்த பிரிவினர் பெறுகின்றனர். மேலும் இழப்பீட்டுத் தொகை செலவிற்காக தமிழ் நாடு பயிர்க் காப்புறுதி நிதிக்கு மாநில அரசு மானியமாக ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வழங்கியுள்ளது. மாநிலம் முழுவதிலும் கட்டுப்பாட்டு விலைத் துணி விநியோகம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் விடப்பட்டுள்ளது. கிராமப்புற மக்கள் இத்துணியைப் பெரிதும் விரும்பி வாங்குகின்றனர். 75 சதவீதத் துணி கிராமப்புற பகுதிகளில் உள்ள நலிந்த பிரிவினருக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

குடிசைக்கு ஒரு மின் விளக்குத் திட்டம் நலிந்த பிரிவினருக் காக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இன்று நாளுக்கு நாள் பல்வேறு பிரிவு களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை திறமையாக, சிறப்பாகச், செயல்படுத்திட, அதற்கேற்ற முறையில் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 1-30]

இத்துறையின் வளர்ச்சியைக் கண்காணிக்க போதுமான பணி யாளர்கள் நியமனம் செய்யவேண்டிய நேரத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாற்றும் அரசு அல்லாத ஊழியர்களுக்கு முன்னு ரிமை அளிக்கப்படவேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் மற்ற மாநிலங்களைவிட கூட்டுறவுத்துறை சிறப்புடன் விளங்கு கிறது என்று கூறினால் மிகையாகாது. இத்தகைய கூட்டுறவுத் துறையில் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள பலதரப்பட்ட சங்கங்களிலும் தமிழகம் முழுவதும் சுமார் 3 லட்சம் பணியாளர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். அவர்களுக்கு மாத ஊதியமாக குறைந்தபட்சம் 100 ரூபாயும் அதிகபட்சமாக 300 ரூபாயும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் நிரந்தரப் பணி, விடுப்பு, மற்றும் இதர சலுகைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. நிர்வாகத்தின் ஆதரவு இருக்கும்வரைதான் பணியில் இருக்கமுடியும், ஆதரவு இல்லை யானால் பணியை இழக்கவேண்டியிருக்கும் என்ற நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். சமுதாயத்தின் அடித்தள மக்களோடு தோளோடு தோள் கொடுத்து இரவு பகலென்று பாராது பாடுபடும் அந்தத் தொழிலாளர்களின் ஊதியம் உயர்ந்திட பணி நிரந்தரமாக்கிட இதர சலுகைகளைப் பெற்றிட மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மற்ற இணைப்பதிவாளர் அலுவலகங்களைப் பிரித்துதுபோல் கேலம் வட்டார இணைப் பதிவாளர் அலுவலகத்தையும் கேலம், தருமபுரி என இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமெனவும், மூன்றாவது சம்பளக் கமி ஷனுக்கு முன்பிருந்ததுபோல் இளநிலை ஆய்வாளர்களின் ஊதியத்தை இளநிலை உதவியாளர்கள் ஊதியத்தைவிட அதிக மாக்கித்தர ஆவன செய்யவேண்டுமெனவும், மற்றத் துறைகளில் சொந்தத் தாலுக்காவில் பணியாற்ற அனுமதியளிக்கும்போது கூட்டுறவுத் துறையில் சொந்தத் தாலுக்காவில் பணியாற்றக் கூடாது என்ற தடையை நீக்கவும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு அண்ணாவின் எண்ணங்களுக்கு செயல்வடிவம் தந்து செயல் படும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் புனிதப்படை செயல் வீரர், கேலத்து மாங்கனி, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர் களின் இம்மானியக் கோரிக்கையினை மகிழ்வுடன் வரவேற்று அமர்கிறேன்.

1981 மே 41

*திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82-ஆம் ஆண்டிற்கு குறுகிய காலக் கடன், மத்திய காலக் கடன் 130 கோடி ரூபாயும் நீண்டகாலக் கடனாக 10 கோடி ரூபாயும் கிராம விவசாயிகளின் நலன் கருதி நகை ஈட்டுக் கடனாக 130 கோடி ரூபாயும், நுகர் பொருள் விற்பனைக்காக 192 கோடி ரூபாயும் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரின் அரசில் பெருந்தொகையாக ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. கிராம மக்கள் நல்வாழ்விற்கு இது மிகவும் பயன்படக் கூடிய திட்டமாகும். மாநில அளவில் கடன்கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக 1980-81-ல் 361.47 லட்ச ரூபாயும், நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக 211.73 இலட்சமும், பழங்குடியினர் பகுதிகள் துணைத் திட்டங்களுக்கு 25.02 இலட்சமும் ஆக மொத்தம் 647.68 இலட்ச ரூபாய் வருகிற 1981-82இல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வழங்க இருப்பது கிராம ராஜ்யத்தை, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவை நனவாக்கும் அந்த நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த மாநில அரசும் மத்திய அரசும் கிராமத் திட்டங்களுக்காக நல்ல முறையில்கவனம் செலுத்தி எதிர்காலத்திலே கிராம மக்கள் அனைவரும் பயன்பெறக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களிலே 4,742 கிராம விவசாய சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. ஆனால் அவை நல்லபடியாக இயங்கிவருகின்றனவா என்பது ஒரு வகையிலே கேள்வி குறியாக இருந்தாலும் கூட அந்தச் சங்கங்கள் எதிர்காலத்திலே நல்லபடியாக இயங்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே நல்லபடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் பொறுக்குக் குழு அந்தச் சட்டத்தை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விரைவிலே அது முடிவு எடுத்து அரசாங்கத்தின் மூலமாக அமல்படுத்தப்படுகிற முறையிலே மக்களுடைய நலனிலே அரசு அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே ஐயமில்லை. அதை விரைவிலே அமைச்சரவர்கள் செய்வார்கள், இந்தக் குழுவிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் செய்து காட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்தும் ஒருவர் உறுப்பினராக்கப்பட வேண்டுமென்ற அரசின் முடிவும் மிகவும் சிறப்பானது; வரவேற்கத்தக்கது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், பெண்கள், நலிந்த பிரிவினர் ஆகிய மூன்று தரப்பினரும் ஒவ்வொரு சங்கத்திலேயும் உறுப்பினராக இருத்தல் வேண்டுமென்ற உறுதியை சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் மட்டுமல்லாமல் பொது மக்கள் சார்பாகவும் வரவேற்கிறோம். எதிர்காலத்திலே ஜனநாயக ரீதியிலே உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது பொறுக்குக்குழு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுத்து, விரைவிலே தேர்தலை நடத்தி கிராம மக்களின் வாழ்வில் ஒரு ஒளிவிளக்கை ஏற்றிவைக்கின்ற நிலையை உண்டாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

1981 மே 4]

[திரு. ஏ. எம். சேதுர மன்]

இதுவரையில் 73 கோடி ரூபாய் வரையில் சிறு விவசாயிகளுக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கின்ற கடன்களுக்குக் கூட இப்பொழுது வட்டி விகிதத் திலே 37 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தள்ளுபடி செய்ய, விவசாய உச்சமட்டக் குழுவின் சார்பாக தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக மொத்தத்திலே எங்களுடைய தலைவரவர்கள் சற்று முன்னர் சொல்லியதைப்போல 11 கோடி ரூபாயிலிருந்து 120 கோடி ரூபாய் வரையில் 11 மாதங்களுக்குள்ளாக-இன்னும் ஒராண்டு கூட ஆகவில்லை-11 மாதங்களுக்குள்ளாக இந்த அரசு சிறு விவசாயிகளுக்கும், பெரிய விவசாயிகளுக்கும் சேர்த்துத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது என்பதை மிகவும் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். எங்கள் தலைவரவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க மைய அரசு வழிவகை செய்தாக வேண்டும், தள்ளுபடி செய்வதற்கு மத்திய அரசும் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மறு சீரமைப்புத் திட்டம் ரிசர்வ் வங்கியின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பரிசீலனை விரைவில் முடிந்து மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் செயல்புறதற்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலைமையைச் சமாளிக்க உதவும் வகையில் முன்பணமாக 10 கோடி ரூபாயும், வழிவகை முன்பணமாக 7 கோடி ரூபாயும், வட்டியையும் சேர்த்து மாநில அரசு வசூலிப்பைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறது. நகர்ப்புறக் கடன் வசதி சங்கங்கள், மொத்தம் 131 கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் செயல்படுகின்றன. நகர்ப்புறங்களிலுள்ள மக்களும் கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களைப்போன்று பலனடைய வேண்டும்; அவர்களும் வளர வேண்டுமென்பதில் அக்கறை கொண்டு 131 கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் செயல்பட்டு வருவது பெருமைக்குரிய ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நலிந்த பிரிவினரின் வளர்ச்சிக்காக நடமாடும் மத்திய கூட்டுறவு வங்கி கிளையை முதன்முறையாகச் சென்னையில் துவங்கியுள்ளது. 7 இலட்சம் பேர்களிடம் வைப்புத் தொகையை வசூலித்துள்ளது. இதற்காக மத்திய கூட்டுறவு வங்கியை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் கூட்டுறவுத் துறை நன்கு இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் டாக்டர் கொரியன் அவர்களால் “ஆனந்த் பிளான்ட்” என்ற பால்பவுடர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை துவங்கப்பட்டு நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. 1949ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட அந்தப் பால்பண்ணை பால் ஸ்ப்ரே, பால் பவுடர் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் பெரிய நிறுவனமாக இயங்கி வருகிறது. இங்கே

[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

[1981 மே 4]

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் ஈரோட்டிலே ஒரு தொழிற்சாலையைத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் கொரியன் துவங்கியதைப்போன்று இங்கேயும் பத்து, பதினைந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு பெரிய திட்டங்கள் வரவிருப்பதைக் கண்டு மத்திய அரசாங்கத்தையும், மாநில அரசாங்கத்தையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டாக்டர் கொரியன் அவர்களிடத்தில் அவருடைய தனித் திறமை, ஆற்றல் ஆகியவற்றை நம்பி, அவருடைய செயல்திறனைக் கண்டு 40 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு இது போன்ற திட்டத்திற்காக அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்திருப்பது ஆச்சரியத்துக்குரிய ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குஜராத் மாநிலத்திலே 'இப்ஃகோ' என்ற கம்பெனி உரம் தயாரிக்கிறது. தமிழகத்திலேயும்கூட அது போன்று கூட்டுறவுத் துறையிலே உரம் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையை நிறுவ அமைச்சரவர்களும், புரட்சித் தலைவரவர்களும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கிணற்றை ஆழப்படுத்துவதற்கோ அல்லது புதிதாகக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கோ கடன்களை வாங்கினால் அதற்கு 12 சத வீதம், 10 சத வீதம் என்று வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. அதைக் குறைத்து வருகின்ற ஆண்டுகளில் 6 அல்லது 8 சத வீதம் வட்டி வசூலிக்கப்பட்டாலொழிய விவசாயிகள் முன்னேற முடியாது. முன்னுக்கு வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வறட்சி நிலை இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு வருகின்ற வருவாயையும் அனுசரித்து 8 சத வீதம் வட்டிக்கு மேற்படாமல் கடன் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் வழங்கப்படும் கடன்களின் அடிப்படையிலேதான் தமிழகத்திலுள்ள கிராம மக்கள் முன்னேற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு மாட்டிற்கு ரூ. 1,000, ரூ. 2,000 தான் கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற விலை ஏற்றத்தால், மாடு வாங்குவதற்கு அத்தொகை போதாததாக இருப்பதால், வருகின்ற ஆண்டுகளில் சுமார் ரூ. 5,000 கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மகாராஷ்டிராவில் நேரிலேயே கண்டோம். ரூ. 11,000 கொடுத்து மாட்டை வாங்குகிறார்கள். அது 28 லிட்டர் பால் தருகிறது. நாம் ரூ. 1,000 விவசாயிக்குக் கொடுத்து மாடு வாங்கினால், மாட்டுக்குத் தீவனமும் போட முடியாது, மாட்டையும் காப்பாற்ற முடியாது. ஆகவே, அங்கே, ரூ. 11,000 கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

1981 மே 4] [திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

இங்கே ரூ. 1,000 தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைக் கவனத் திற் கொண்டு, இங்கும் அதிகமாகக் கடன் கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய கூட்டுறவு வங்கி, கூட்டுறவு விற்பனை நிலையங்கள் போன்றவற்றில் உள்ள செயலாளர்கள் அங்கேயே நிரந்தரமாகப் பணி ஆற்றுகிற காரணத்தால், 3, 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஏற்பட்ட ஊழல்களுக்கு அவை அடிப்படையாக இருக்கிற காரணத்தாலே, தயவு செய்து ஓராண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அவர்களை மாற்றம் செய்யக்கூடிய முறையிலே சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களும் ஊழல் செய்ய மாட்டார்கள், விவசாயிகளும் ஊழல் செய்ய மாட்டார்கள். ஆகவே, அவற்றில் இருக்கிற செயலாளர்கள் ஊழல் செய்யாத வகையிலே, அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறி அதற்கு மாற்றுச் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981ஆம் ஆண்டு உடல் ஊனமுற்றோர் ஆண்டாக இருக்கிற காரணத்தாலே, விவசாயிகளில் பல பேருக்கு சாப்பிடக்கூட வழியில்லாமல், அவர்கள் வாழ்க்கையிலே எந்தவித முன்னேற்றமும் இல்லாத நிலையிருக்கிற காரணத்தாலே, உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இந்தத் துறை மூலமாக நிச்சயமாக நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கி, அவர்கள் வாழ்வில் ஒளி ஏற்றி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர்களில் கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் கிராமங்களிலே குறைந்திருக்கிற காரணத்தாலேயும், ஏழ்மை, வறுமையின் காரணமாகவும் அவர்கள் அவதிப்படுவதால், அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிற இந்த நேரத்தில், சங்கங்களிலே பணியாற்ற, அல்லது உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்க, அவர்களுக்கு குறைந்த சந்தாதொகையை நிர்ணயித்து, அதை அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது அவர்கள் சங்கங்களிலே பங்கேற்று, பவன் பெற வேண்டுமென்று அக்கறை கொள்ளக்கூடிய முறையிலே, சந்தாத் தொகையை தள்ளுபடி செய்து, அவர்கள் உரிமையோடு அரசு கொடுக்கின்ற பலன்களைப் பெற்று வாழ வழிசெய்ய வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகத்தான் இந்த நாட்டில் உயர்வு ஏற்படும் என்பதில் எந்தவித ஐயமுமில்லை. ஆகவே தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு மூலம் நல்ல வாழ்வு கிடைக்கும் என்று சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : மாண்புமிகு அவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றியைக் கூறி கூட்டுறவேநாட்டுயர்வு என்ற அந்த மானியக் கோரிக்கை சிலகருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு என்பது தாங்களாகவே மனமுவந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடைய அங்கத்தினர்களாக இருந்து, அதிலேயிருக்கிற பலனை அவர்களே பகிர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற அந்த நல்ல தத்துவத்தின்கீழ் கூட்டுறவு ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும், அது அதிகாரிகளின் கையில் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் கூட்டுறவு என்ற பெயரில் இயங்கிவருகிற காரணத்தால்தான் பல தவறுகளுக்கு இடம் அளிக்கிற வகையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக கூட்டுறவுத்துறை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்ற சரித்திரத்தை தமிழகத்திலே நன்கு அறிவோம். இதற்கு முன்னாலே கூட்டுறவு வங்கிகள் எல்லாம், மாவட்ட வங்கிகள் எல்லாம் ஒரு குடும்பச் சொத்தாக ஆக்கப்பட்டு பல கோடி ரூபாய் அரசு குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுத்ததை அவர்கள் தங்களே வட்டிக் கடை வைத்து நடத்தியதையெல்லாம் அரசு உணரும், பல வழக்குகளும் இருக்கின்றன. அந்தப்பணத்தை அவர்களிடமிருந்து திருப்பிப் பெற வழிவகை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்குத் தண்டனை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு, பல திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தாலும், அந்தத் திருத்தங்கள் மூலம் அவர்களுக்கு பயம் ஏற்படும் அளவு செய்யப்பட்டதா என்றால் இல்லை.

இப்போது நல்லதொரு சட்டத்திருத்தம் இந்த அரசு கொண்டு வரவேண்டும் என்று என்னி ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி இருக்கிறது. அது வருவதற்கு காலதாமதமாகும் என்ற காரணத்தினால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பொறுப்புக்களில் வர முடியவில்லை. அந்தச் சட்டத் திருத்தம் கூடிய விரைவில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொறுக்குக் குழுவில் இருந்து அந்தச் சட்டம் வந்தாலும், கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை குடும்பங்களையும் அங்கத்தினர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற நல்ல திட்டத்தை அரசு அறிவித்திருப்பதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மொத்தமாக உள்ள எல்லா விவசாயக் குடும்பங்கள் 53.14 இலட்சமும் சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாயிகளின் குடும்பங்கள் 42.05 இலட்சம் என்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிற அத்தனை குடும்பங்களையும் 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால இறுதிக்குள் அங்கத்தினர்களாக ஆக்க இருக்கிறோம் என்ற அறிவிப்பு உண்மையிலே மெத்த மகிழ்ச்சிக்குரிய அறிவிப்பாகும்.

அது மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களைச் சேர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஒவ்வொரு குடும்பத்தில் இருந்தும் ஒரு வரை விவசாயச் சேவை கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக்கு

1981 மே 4] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

கின்ற அறிவிப்பும், அவர்களுக்கு அரசின் மானியமாக 100 ரூபாய் அரசு வழங்கத் திட்டமிட்டிருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், சிறு விவசாயிகளுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலை அறிவித்ததைப் போல 20 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் நன்செய் அல்லது அதற்குக் குறைவாக நன்செய் அல்லது புன்செய் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு மானியமாகக் கொடுத்து உதவியிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் 5 ஏக்கர் நன்செய் நிலத்தையும், 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலத்தையும் ஒன்றாகக் கருதுவது சரியானதல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே 5 ஏக்கர் நன்செய் அல்லது 10 ஏக்கர் புன்செய் என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் குறுகிய காலக் கடன்கள் மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆங்கே உள்ள அதிகாரிகள் அதைச் சரிவர அமல்படுத்தாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டிய சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கூட என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள இரண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ள நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி அங்கே ஏறத்தாழ 5 இலட்சம் ரூபாய் பயனற்றுப் போயிருப்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். இந்தச் சங்கங்களிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் இல்லாததால் அவைகள் சரியாக இயங்காமல், அங்கே இருக்கின்ற கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகள் அதை மாற்றிக் கொடுக்காத காரணத்தால் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் மட்டும் 5 இலட்சம் ரூபாய் அந்த விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியவில்லை என்பதனைப் பட்டியல் போட்டு கொடுத்துள்ளேன். இதே போன்று தமிழகம் முழுவதிலும் இருக்கின்றது. அந்த அதிகாரிகள் இதற்குத் தகுந்த உத்தரவினைப் பிறப்பித்து, இயங்காமல் இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இயங்கச் செய்து, அந்த விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பலனைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்—தலைமை

இப்படி கடன்களை விவசாயிகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்வதற்கும் கூட மத்திய அரசு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பாரதப் பிரகமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அண்மையிலே டெல்லியிலே விவசாயிகள் மாநாட்டைக் கூட்டி, விவசாயிகளைப் பார்த்து அவர்கள் பரிதாப கரமான மக்கள்; விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1981 மே 4]

என்று சொன்னார்களே தவிர, அந்த விவசாயிகளுக்கு மாநில அரசு உவந்து கொடுக்கின்ற உதவியினைக் கூட, அவர்களுக்கு உதவி செய்யாதே என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். எனவே நான் மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், நமது அரசு மத்திய அரசை விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் விவசாயிகள் சேவை சங்கங்கள் 4,742 இருக்கின்றன என்று இங்கே தொல்லை விளக்கக் குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த விவசாய சேவா சங்கங்களில் பணி புரிகின்றவர்களின் நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே காவலரும், ஏவலரும் அவர்களேதான். அவர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சம்பளம் மிகவும் குறைவு. அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எந்த சலுகைகளும் அவர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. அவர்களுக்கு இவ்வளவுதான் சம்பளம் என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிறுவனத்திலே பணி புரிகின்றவர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் கடன்களை வசூலித்து அதிலிருந்து சம்பளம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. எனவே அவர்களுக்கும் அரசு ஊழியர்களைப் போல ஊதியம் மற்றும் சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கிராமப் புறங்களிலே உள்ள அங்காடிகள் இவைகளிலே பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு 100 ரூபாய், 80 ரூபாய், 60 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு தங்களது வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத காரணத்தால் சில குற்றச் சாட்டுகளை இந்த அரசு மீது சுமத்துகின்ற விதத்தில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஒரு கிலோ சீனி போட வேண்டும் என்று சொன்னால் 800 கிராம்தான் போடுகிறார்கள். அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் ஒரு கிலோ சீனி போடவேண்டும், கிராமப்புறத்தில் உள்ள மக்களும் பயன்பட வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தாலும், அவர்கள் ஒரு கிலோவிற்கு 800 கிராம் போடுவதன் மூலம், ஏற்படுகின்ற மீதமுள்ள சீனியை அவர்கள் பகிர்ந்துஎடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொள்வதில் மற்றவர்களுக்குப் பங்கு போடுகிறபோது தகராறுகள் ம் நான் பார்த்து இருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

அது மட்டுமல்ல, ஆங்காங்கு கிராமங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சிறிய அங்காடிகளில் எல்லா நுகர் பொருள்களும் விற்கப்பட வேண்டும். எந்தப் பொருளும் அங்கேயுள்ள கிராம சிறிய அங்காடிகளில் இல்லை. அந்தக் கடைகள் தினமும் திறந்து

1981 மே 4]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்.]

வைக்கப்படுகின்றன. சீனி கூட அங்கே விற்பது இல்லை. அங்கே ஒரு ஆள் இருக்கிறார். அவருக்கு என்ன வேலை என்று கேட்டால் தினமும் இரண்டு மணி நேரம் திறந்து வைக்க வேண்டும். நான் திறந்து வைக்கிறேன். அவ்வளவுதான் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, கிராமங்களில் உள்ள இந்தச் சிறிய அங்காடிகளில் எல்லா நுகர பொருள்களும் விற்பதற்கான வகையில் நடைமுறைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், எல்லாப் பொருள்களும் மாவட்ட அளவிலேயே விற்கப்பட்டு விடுவதாகவும், கிராமங்களுக்கு கோட்டா சரிவர கொடுப்பது இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமை ஏன் என்று தெரியவில்லை. சீனி விநியோகம் 10 கிராமங்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று கொடுத்தால், அது ஒரு கிராமத்திலேயே ஒட்டுமொத்தமாக விற்கப்படுகிறது. இது குறித்து வட்டாரக் கூட்டுறவுத் தலைவரிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனுக்கள் கொடுத்து இருக்கிறேன். தவறு செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அவருக்கு அதிகாரம் இல்லையாம். சில அதிகாரம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தியும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பதிவாளருக்கு அனுப்ப வேண்டும். அல்லது வேறுஇன்னொருவருக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்ற எந்தக் குறைகளையும், குற்றச்சாட்டுகளையும் சொன்னாலும் அது பதிவாளருக்குச் செல்லவேண்டும், என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், பத்து மூட்டை சீனி விநியோகத்திற்குக் கொடுத்தால், அது 300 ரூபாய் என்கிற விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று கொடுத்தால், அதை வெளியில் 900 ரூபாய் என்கிற விலையில் விற்றுவிட்டு, ஒரு மாதத்திற்கு அவர்கள் 5,000 ரூபாய் வரையில் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் எந்த ஊழல் குற்றச்சாட்டு மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாத அளவிற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். நான் பலமுறை பல ஊழல்கள் குறித்து கையெழுத்துப் போட்டு அமைச்சரிடம் கொடுத்து இருக்கிறேன். அதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்திட்டு துறைக்கு அனுப்புவார். ஆனால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட மாட்டாது. எந்த இடத்தில் அந்த பேப்பர் முடக்கப்பட்டது என்பது தெரியாது. காரணம், அவர்கள் அரசு சலுகை விலையில் கொடுக்கிற சர்க்கரையை வெளியில் விற்று அதன் மூலம் பணக்காரர்களாக இருப்பதால், எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாவது அந்தப் பேப்பரை முடக்கம் செய்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஊழலை ஒழிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடன் கொடுப்பது குறித்து இங்கே ஒரு பட்டியல் வைத்து இருக்கிறார்கள். 1977-78-ல் 139.41 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், 1980-81-ல் 19.66 கோடி ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, அதற்குக்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்.]

[1981 மே]

காரணம், விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழங்கிய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க விவசாயிகள் தவறியதன் காரணமாக மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி, ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து திரும்பக் கடன் பெறும் தகுதியை இழந்துவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், 1974-ல் இருந்தே விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்கு அல்லது அதை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இந்த விவசாயிகளின் அவல நிலை போக்கப்பட வேண்டுமானால், கிட்டங்கி கட்ட மத்திய அரசும்; மாநில அரசும் செலவழிக்கிற பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். தற்போது மத்திய அரசு 60 சதவீதம் பங்கும், மாநில அரசு 40 சதவீதம் பங்கும் போட்டு, ஆங்காங்கு கிட்டங்கி கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு இலட்சம் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே வைப்பதற்கு தானியங்கள் இல்லை. ஏதோ திட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அது செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர விவசாயிகள் உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க வேண்டும், அவர்கள் இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்கிற வகையில் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட முறையில் பணத்தைச் செலவழிப்பதற்கு பதிலாகக் கிணறு வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் அவர்களுக்கு நிதி உதவி செய்து, இந்தப் பஞ்சகாலத்தில் அவர்கள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்ற கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆடு வாங்க, மாடு வாங்க கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. நான் அமைச்சருக்குத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்வேன். ஆடுகளை விற்றுவிட்டு, அங்கேயுள்ள வெட்னரி டாக்டரிடம் அந்த ஆடுகள் இறந்துவிட்டன என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி, இன்சூரன்ஸ் பணமும் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்படி பல தவறுகள் நடந்து இருக்கின்றன. நான் அதைத் தெளிவாகப் பல நேரங்களில் விளக்கி இருக்கிறேன். அப்படி இறந்துவிட்டது என்று சொல்வதற்கும் அவர்கள் செய்வதற்கும் பொருத்தமில்லை. இறந்துவிட்டது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். வெட்டரினரி டாக்டர்களால் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்படுகிறது. மறுபடியும் இன்ஷூரன்ஸ் பணத்தில் பங்கு போடுகிறார்கள். எப்படி இருக்கிறது நிலைமை? அப்படிப் பட்ட கடனைக் கொடுக்காமல் தடுப்பதற்கு என்ன சட்டம் இன்றைக்கு வைத்திருக்கிறோம்?

வங்கிக் கடன், நகைகள் மீதான கடன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் தமிழ்நாட்டில் நகைக் கடன் சட்டம் என்று வந்த பிறகு, வங்கிகளில் நகைகளின் பேரில் கடன் கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். நகையை வைத்து கடன் வாங்கிவிட்டு, அதைத் திருப்பப்போனால் நகை இல்லை என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. யார் எடுத்தார் என்றால், நகைகள் எல்லாம் அங்கே கோர்ட்டு நடவடிக்கை என்ற

1981 மே 4]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்.]

பெயரால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வழக்கு முடிய நீண்டகாலமாகிறது. அதுவரையிலும் பொதுமக்களுக்கு அந்த நகை கிடைக்க வழியில்லை. அதனால் இன்றைக்கு பொதுமக்கள் மத்தியிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நம்பிக்கை இழந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கையாடல் நடைபெற்றால், அதற்கு '65 என்குயரி' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். 65 என்குயரி மூலம் சி.எஸ்.ஆர். என்குயரி செய்யப் போகிறார். அவர் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறாரோ அந்தமாதிரி செய்கிறார்கள். வழக்கு நடைபெறாமல் போகக்கூடிய வழிமுறைகளை எல்லாம் அவர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அதை பல இடங்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் கோர்ட்டிலே இதைப் பார்த்திருப்பார்கள். 65 என்குயரி முடிந்த பிறகு வழக்கு நீதிமன்றத்திற்கு வருகிறது. அதற்குள் 3 ஆண்டுகளுக்குமேல் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகின்றன. கோர்ட்டிலே அந்த வழக்கு எடுபடாமல் போய்விடுகிறது.

அது மட்டுமல்ல. அரசாங்க வழக்கறிஞர் பல யோசனைகளைச் சொன்னாலும் 10 குற்றச்சாட்டு என்றால் அத்தனையும் கோர்ட்டிலே ஒரே நேரத்தில் தாக்கல் செய்வதில்லை. 2, 3 குற்றச்சாட்டுகளை மட்டும் தாக்கல் செய்கிறார்கள். அதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. 65 என்குயரி செய்தவர்கள்தான் கோர்ட்டிலே பிராசிகியூஷனுக்குப் போகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட சட்டக் சிக்கல் இருக்கிறது. இந்தச் சிக்கல் இல்லாமல் தவறு செய்தவர்கள் நேரடியாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. தலைவர் அல்லது மற்றவர்கள் அங்கே இருக்கின்ற புத்தகங்களில் கையெழுத்துப் போட்டிருப்பதைப் பார்த்த பின்னால், கணக்குகளை சரியாகப் பார்த்த பின்னால் 65 என்குயரி எதற்கு? அது தேவையில்லை. அதனால் காலதாமதம் தான் ஏற்படுகிறது. 5 ஆண்டுகளுக்குள் வழக்கு தொடரவில்லை என்றால் அவர்மீது நீதிமன்ற நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத ஒரு சட்ட சிக்கல் இன்றைக்கு இருக்கிறது. அதை நீக்க சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்து, இந்த உர விநியோகத்தைப்பற்றி ஒன்றைமட்டும் சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். உர விநியோகம் என்பது விவசாயிகளின் பெரிய பிரச்சனையாக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. உர விநியோகத்தில், அரசு திட்ட வட்டமாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவைச் சொல்லி, வங்கிகள் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கின்றன. விவசாயிகள் கடன் கேட்கும்போது 25 சதவீதம் உரமாகவும் மீதியைப் பணமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். இந்த பயிர் லோன் என்று கொடுப்பதை அவர்கள் கேட்ட உடனே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஜூன் மாதம் பயிர்கடன் கேட்டால் ஜூன் 15-க்குள் கொடுத்துவிட

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்.]

[1981 மே 4]

வேண்டும். தற்போது ஆகஸ்ட் மாதம் வந்தாலும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த முறையினால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். காலம் தாழ்ந்து உரம் கிடைப்பதால், பயிருக்குப் போட வேண்டிய உரத்தை பயிருக்குப் போடுவதற்குப் பதிலாக அதை விற்று வேறு வழியில் செலவழித்துவிடுகிறார்கள். அதனால் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தரமுடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பயிர் கடனைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் கேட்டவுடனே, தேவையான நேரத்தில் கொடுக்க அரசு ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும்; அதை வங்கிகள் சரியான முறையில் அமுல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கடன் வழங்குவதிலும் சரி, உரம் வழங்குவதிலும் சரி, ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை இல்லை என்றால் விவசாயத்திற்கு நாம் செய்கின்ற சலுகைகள் நேரடியாக அந்த விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால். அந்த குற்றச்சாட்டு நம்மீது வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடன் வழங்கும்போது வட்டி விகிதம் என்ன, எப்படி செலுத்த வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய 'ஓவர் ஷெட்' சார்ஜுக்கும் சேர்த்து வட்டியாகப் போடுகிறார்கள். நிலவள வங்கியாக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு வங்கியாக இருந்தாலும் சரி, இந்த அளவுக்கு ஏன் வட்டி போட வேண்டும் அல்லது இந்த அளவுக்குத்தான் பணியாளர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு வரம்பு இன்றைக்கு இல்லை. அரசும் அது பற்றி சொல்லவில்லை. அதனால் கடன் வழங்குகின்றவர்கள் இது வரும், அது வரும் என்று சொல்லி, வட்டியைக் கூட்டி, விவசாயிகள் தலையில் லைக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு பணம் பட்டுவாடா செய்வதற்கு இவ்வளவு யே.தான் பணியாற்றலாம் என்ற வரம்பு இரூக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் வட்டிக்கு மேல் வட்டி என்று வரும்; பணம் கட்ட முடியாத நிலை வரும்; பின்னால் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை என்ற நிலையைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் கருத்திற்கொண்டு அமைச்சரவர்கள் நல்லதொரு சட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து, சீக்கிரமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. ந. குலசேகர பாண்டி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கை எண் 23-மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக, முதற்கண் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 4] [திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன்.]

கூட்டுறவு என்பது நாட்டின் வளர்ச்சியிலே மிகப் பெரிய அரியதொரு பங்கைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக மிகையாகாது. இந்தியாவிலேயே கூட்டுறவு என்பது தமிழகத்தில்தான் முதல் இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் இடைக்காலத்தில் சில அரசியல் சுயநலமிகளின் தலையீட்டின் காரணமாக, பொலிவிழந்து மிகவும் பின்தங்கிய நிலை மைய அடைந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு என்றாலே, அன்றைக்கு மக்கள் மத்தியிலும், விவசாயிகளின் மத்தியிலும் மிகப் பெரிய மதிப்பை பெற்றிருந்தது. இன்றைக்கு கூட்டுறவு என்றாலே மக்கள் அதை வெறுத்து ஒதுக்கும் அளவிற்கு பின்அடைந்து போயிருக்கிறது என்றால், அதற்கு காரணமானவர்கள், அதை இடைக்காலத்திலே சீரழித்தவர்கள் தாம். அப்படி அந்தக் கூட்டுறவுத் தத்துவத்தை இடைக்காலத்திலே சிதைத்து சீரழித்தவர்கள், இன்றைக்கு இந்த விவாதத்திலே கலந்துக் கொள்ளாதது நிச்சயமாக மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதன்பிறகு, தமிழ்நாட்டில் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில், மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, ஒரு தனி உத்வேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இடையிலே மீண்டும் விவசாயிகள் என்ற பெயராலே மிட்டா மிராசுகளும், பெரிய பெரிய விவசாயச் சங்கத் தலைவர்களும், பணத் திமிங்கிலங்களும் சேர்ந்துக் கொண்டு விவசாயிகள் பெற்ற கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது என்று போராடியதின் காரணமாக ஒரு தொய்வினை அடைந்து, இன்றைக்கு மாண்புமிகு கூட்டுறவுச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட பிறகு அது உயிர் பெற்று இலைவிட்டு துளிர்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக மிகையாகாது.

இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே 4,742 கிராம விவசாய சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராமப்புறங்களிலே இருந்து கொண்டு, சிறு விவசாயிகளுக்கு நலம் தரும் பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டு வருகின்றன. அந்த வகையிலே இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மேலும் வளர்ப்பதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் இந்த அரசு துணையாக இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சார்ந்த நாற்பதாயிரம் விவசாயக் குடும்பங்கள் வருகிற 1981-82 ஆம் ஆண்டில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படும், என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கூறப்பட்டிருப்பது பாராட்டத் தக்க செயலாகும்.

இதன் மூலம் அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அளிக்கும் கடன் உதவிகளையும், ஏனைய சேவைகளையும் பெற்று, தாழ்த்தப்பட்ட அந்த மக்களின் வருவாயை பெருக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற வகையில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்

[திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன்]

[1981 மே 4]

ஒரு வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகளுடைய இடர்களை களைய வேண்டும் என்ற வகையில் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத இறுதியில் நிலுவையில் நின்ற எல்லா தவணை தவறிய விவசாயக் கடன்களுக்கும் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத இறுதி வரையில் அபராத வட்டியை திருப்பித் தந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ஏற்கனவே மூன்று அல்லது ஐந்தாண்டுக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டு, 1978-ஆம் ஆண்டில் ஜூன் மாத இறுதியில் நிலுவையில் நின்ற எல்லாக் கடன்களின் மீதும் இருந்த சாதாரண வட்டியை அரசு தள்ளுபடி செய்தது பாராட்டுக்குரிய அம்சமாகும். ஆகவே, மொத்தமாக ஏறக்குறைய 120 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயிகளுடைய கடன்களை தள்ளுபடி செய்திருப்பதற்கு, தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு தமிழக மக்களும் சிறு விவசாயிகளும், நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்காக இந்த அரசுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே பெரும் அரசு அதிகாரிகள் மட்டுமே, பெரும் அளவில் பங்கு பெற்று, அதன் வளர்ச்சியிலே முழுமையாக வெற்றிபெற முடியாது என்பதை இந்த நாட்டிலே உள்ள அனைவரும் அனேகமாக ஒத்துக் கொள்வார்கள். கூட்டுறவிலே அதிகாரிகள் மட்டும் அல்லாது, அதிகார பற்று அற்றவர்கள் பொருட்பேற்க வேண்டும். அப்போதுதான் கூட்டுறவுத் துறை நல்ல முறையில் வளர்ச்சிப் பெற முடியும். அப்படிப்பட்ட அதிகார பற்று அற்றவர்கள் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் பணியாற்றினால்தான், கூட்டுறவுத் துறை இன்னும் சிறப்பாக வளர முடியும் என்பதிலேயே ருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது என்றும் நம்புகிறேன். ஆகவே நான் இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், உயர் அதிகாரிகளை அதிகமாகப் போடுவதைக் காட்டிலும், இப்படிப்பட்ட அதிகாரப் பற்றற்றவர்களை பங்கு பெறச் செய்து, விவசாயிகள் பயன் பெறவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையவும், தேர்தல்களை விரைவாக கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், மக்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், பற்றற்ற தொண்டர்கள் அதிலே பங்கு பெறச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் இன்றைக்கு அயலாற் பணி என்ற திட்டத்தின்கீழ் பெருமளவு அரசாங்க அலுவலர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்த அயலார் பணித் திட்டம் என்பது நிச்சயமாக கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்து எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் உள்ளபடியே வேலை செய்பவர்களின் எதிர்கால நலன்களை, அவர்கள் முன்னேற்றத்தை. அவர்களது ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை இது இருளாக்கிவிடக்கூடாது

1981 மே 4] [திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன்]

என்பதால் பாரின் சர்வீஸ்சில் உள்ள அனைவரையும் கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து அரசாங்கம் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நிலவள வங்கி ஊழியர்களின் ஊதிய விகிதங்கள் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்டநெடுநாட்களாக இருந்து வருகிறது. வளர்ச்சியடையாத மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய வங்கிகளில் உடனடியாக இந்த ஊழியர்களுக்கு ஊதிய விகிதத்தை மாற்றியமைக்க இயலாது என்றிருந்தாலும் கூட நல்ல வளமான வங்கிகள் பல இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் அங்குள்ள ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலவள வங்கிகளில் இருக்கக் கூடிய தனி அதிகாரிகள் இன்று வசூல் என்ற பெயரால் கார்களை எடுத்துக் கொண்டு சுற்று கிறார்களே தவிர அங்கே வேலைகள் ஒன்றும் சரிவர நடைபெறு வதில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். உடனடியாக நிர்வாகக் குழுக்களை அமைப்பதன் மூலம் இந்த தனி அதிகாரிகளை, அதிகமான இடங்களில் தேவையற்றிருப்பவர்களை, திரும்பப் பெற அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கூட்டுறவுக்கடைகள் பல இடங்களில், பல கிராமங்களில் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கடைகள் மூலம் கிராமங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் பெரிய பலனை அடைகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆண்டித் தேவர் அவர்கள், அந்தக் கடைகளில் பொருள்கள் இருப்பதில்லை என்று கூறினார்கள். அவர்கள் தொகுதியில் அப்படி இருக்குமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், அங்குள்ள கூட்டுறவு கடைகள் மூலம் எல்லாப் பொருள்களையும் மக்களுக்கு வழங்குவதற்கு எல்லா வகையிலும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதோடு பொருள்கள் இல்லாத கடைகள் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சோளிங்கர் தொகுதியில் குருவராஜபேட்டை விஸ்வநாதபுரம் கிராமத்தில் விசுவநாதர் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கம் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் மீது பல குற்றச் சாட்டுகள், முறைகேடுகள், நடந்ததாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்க அதிகாரிகள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியாத அளவில், அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் செயல்படாத வகையில் அங்கே மாற்றுக் கட்சியினர், சமூக விரோதிகள் போன்றவர்கள் இந்த இயக்கமே அங்கே நடக்க விடாமல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பல நெசவாளர் குடும்பங்களும் அந்தப் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு பாராட்டுகளைச்

[திரு. B. குலசேகரபாண்டியன்]

[1981 மே 4]

சொல்வதோடு சமூக விரோதிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நசுக்க விடாமல் தடுப்பதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கைமீது என்கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி தமிழ் நாட்டில் கூட்டுறவுத்துறை நல்ல முறையில் சிறந்து விளங்குகிற ஒரு அமைப்பாக இன்று உருவாகி இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் பல லட்சியங்களை, பல எண்ணங்களை மனத்தில் கொண்டு இந்த அமைப்பை உருவாக்கியதால் இன்று கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் இடைக் காலத்தில் இருந்த ஆட்சியினர் அந்தக் கூட்டுறவு அமைப்புகளையே நாசமாக்கி கூட்டுறவு அமைப்புகளின் நோக்கங்களை முறியடித்து தங்களுடைய வளர்ச்சிக்காக அதை அடிமைப்படுத்தி நடத்திவந்தார்கள். இந்த கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு தேர்தல்கள் இல்லை என்றும், அதை கலைத்துவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், அந்தக் கூட்டுறவு அமைப்புகளில் கொள்ளையடிக்கிறார்கள், அந்த கூட்டுறவு அமைப்புகளின் நோக்கங்களுக்கு விரோதமாக செயல்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் தான் அந்த அமைப்புகளில் இருந்தவர்களையெல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்பி அதைக் கலைத்துவிட்டு ஆனால் அடிப்படை அமைப்புகளை அவர்கள் கலைக்காமல் வைத்து விட்டுச் சென்றார்கள் என்றளவில் காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

அதைப்போல் இங்கே கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்வோம் என்று தேர்தல் காலத்திலே கூறப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுடைய கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகின்ற நேரத்திலே, அவர்களைச் சுரண்டி வாழ்கின்ற, உழைக்கின்ற விவசாயிகளைச் சுரண்டி வாழ்கின்ற, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற பெரிய முதலாளிகளை நான் குறிப்பிடவில்லை. உழைத்துப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற, நிலத்திலே பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுடைய கடனை ரத்து செய்வதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உறுதியளித்திருக்கிறார்கள் 1937லே, சென்னை ராஜதானியின் முதல்வராக இராஜாஜி அவர்கள் இருந்தபோது, விவசாயிகளுடைய தனிப்பட்ட கடனை யெல்லாம் எப்படி ரத்து செய்தார்களோ அதைப்போல், அகில இந்தியாவிலேயே விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கடனை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுவும் இந்தியாவிலேயே இந்த அரசு தான் மத்திய அரசின் உதவியில்லாமலேயே இந்த கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்திருக்கிறது.

1981 மே 4] [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

மகாராஷ்டிரத்தை ஆண்டுக் கொண்டிருக்கிற மராட்டிய முதல்வர் அந்துலே அவர்கள் கூட கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்திலே, மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு மறுத்த நேரத்திலே, மத்திய அரசாங்கம் மறுத்தால் நான் பதவியை விட்டு விலகிவிடுவேன் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை மிரட்டி, அங்கே குழப்பம் வரக்கூடாது என்பதற்காக, மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைப் பெற்றார். ஆனால், தமிழகத்திலே நம்முடைய புரட்சித் தலைவராவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியில்லாமலேயே, 73 கோடி ரூபாய் அனவிற்கு விவசாயக் கடனை இன்று ரத்து செய்திருக்கிறார் என்று சொன்னால், இந்த தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்கள் மற்ற முதல்வர்களுக்குக்கெல்லாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல், இங்கே இன்னும் பல நல்ல காரியங்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தைத் தங்கள் அடிமைப் பொருளாக, குடும்பச் சொத்தாக நினைத்துக் கொண்டு, இந்த கூட்டுறவுத் துறையை ஆக்கிரமித்து கொண்டு, ஏழை, எளிய மக்களுக்கு, பாட்டாளி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பயனில்லாமல் செய்துவந்த அவர்கள் கையிலே இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் செல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, அதை நினைத்துக் கொண்டு பெரு முதலாளிகளிடம், முதலைகளிடம் இந்த அமைப்பு சென்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காக சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவந்து, அப்பேர்ப்பட்ட கூட்டுறவு அமைப்பு உண்மையிலேயே ஏழை எளிய பாட்டாளிகளுக்கு பயன்படக் கூடிய வகையில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக, கூட்டுறவு இயக்கத்திலே தேர்தல், அந்தவகையிலே நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்த நல்ல நோக்கத்தோடு தேர்தலை நடத்த இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது; புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசு அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல், இங்கே கூட்டுறவுத் துறையிலே, பல கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளில், முன்பு தலைவர்களாக இருந்த காலத்தில், அந்த ஆட்சிக் காலத்தில், கூட்டுறவு வங்கிகளில் எந்த அளவுக்கு மோசமாக, எப்படியெல்லாம் தவறுகள் நடந்தன என்பது தெரியும். குடந்தை மத்திய கூட்டுறவு வங்கி இதற்கு ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற அந்த கூட்டுறவு மத்திய வங்கியை எப்படி பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்? அங்கே இருக்கிற சிறப்பு அதிகாரியை தன்னுடைய வேலையாளாக வைத்திருந்தது என்பதை யெல்லாம் இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அது குறித்து இன்றைக்கு வழக்கு மன்றத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் நிலைமைகள் இருக்கின்றபோது, உடனே தேர்தல் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்பேர்ப்பட்ட பெருச்சாளிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா

1981 மே 4] [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

என்று நான் காங்கிரஸ்காரர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். எனவே, கூட்டுறவுத் துறை நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக, எந்த இயக்கமானாலும் சரி, எந்தக் கட்சிக்காரர்களானாலும் சரி, தங்கள் குடும்பச் சொத்தாக அதைத் தங்களுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற அந்த நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த அரசு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல், என்னுடைய தொகுதியிலே வேதாரண்யத்திலே புகையிலை உற்பத்தியாளர் சங்கம் நலிந்த நிலையிலே இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே ஒரே ஒரு தனிப்பட்ட சங்கமாக இருக்கிறது; அதற்கு உதவி அளிக்கவேண்டும்; அப்படி உதவியளித்து அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், கூட்டுறவு நிலவள வங்கி ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற அளவிலே, வயபிளாக இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதற்காக, மற்ற வங்கிகளோடு இணைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி வேதாரண்யம் நிலவள வங்கியை செய்யப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்போது வேதாரண்யம் தனிதாலும்காவாக மாறியிருக்கிற நிலமையில், அந்த தாலுகாவின் பகுதியாக உள்ள திருத்துறைப்பூண்டிநிலவள வங்கிப் பகுதியில் உள்ள தலை ஞாயிறு பகுதியை வேதாரண்யம் நிலவள வங்கிப் பகுதியாக இணைத்தால் வேதாரண்யம் நிலவள வங்கி ஒரு முழு யூனிட்டாக, வயபிளாக மாறுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிச் செய்தால், உதவியாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கூட்டுறவு சங்கத்திலே இருக்கிற ஊழியர்கள் எல்லாம், வேலை பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு 150 ரூபாய் தான் சம்பளம் அளிக்கவேண்டுமென்று கூட்டுறவு பதிவாளர் அவர்கள் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நல்ல கூட்டுறவு சங்கங்களில் அந்த சம்பளத்தை 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று அளித்திருக்கிறார்கள். ஆடிட் செய்கிற ஆடிட்டர்கள், ஆடிட்டின் போது சம்பளத்தை திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்க ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் குறைக்கக்கூடாது; அந்த ஊதியத்தை திருப்பி கட்ட வேண்டுமென்று கூறக்கூடாது. ஏனென்றால் வழங்கப்பட்ட ஊதியத்தை குறைப்பதற்கும் கூடாது. அவர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அந்த கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஊழியர்களாக இருக்கிறவர்கள் பயிற்சி பெறாத சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் பயிற்சிக்கு அனுப்பி அங்கே மத்திய வங்கியினுடைய ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும். அவர்கள் செயலாளர் போன்ற பதவிகளுக்கு பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அதைப்போல அந்த சங்கத்திலே

1981 மே 4]

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

இருக்கிறவர்கள் வயதுதான்வர்கள் இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள். அந்த வயதின் காரணத்தால் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படாமல் பார்த்து, அவர்களுக்கு வயது வரம்பிலிருந்து விலக்களித்து, பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களை மீண்டும் பாராட்டி வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. த. வீராசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, கூட்டுறவு இயக்கம் சமுதாயத்தில் நலிந்த ஏழை, எளிய மக்கள் ஒன்று கூடி சமுதாயத்தில் இருக்கிற பண பலம் படைத்தவர்கள், சக்தி வாய்ந்தவர்கள் செய்கிற தொழிலுக்கு ஒப்ப நல்ல தொழிலை செய்து தங்களுடைய பொருளாதார வாழ்வினை முன்னேற்றிக்கொள்வதற்காக, கூட்டுறவாளர்கள், கூட்டுறவு சிந்தனையாளர்கள், கூட்டுறவு இயக்கத்தை தோற்று வித்தார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கிற நேரத்தில் பேராசிரியர் கல்வர்ட் அவர்கள் தன்னுடைய Law and principles of Co-operation என்ற புத்தகத்தில் “A form of organisation wherein the persons voluntarily associate together has human beings on a basis of equality, for the promotion of economic interests of themselves” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே கூட்டுறவு என்றுச் சொல்லக்கூடிய அந்த கூட்டுறவுத் தத்துவம், சமுதாயத்தில் நலிந்திருக்கிற ஏழை, எளிய மக்கள் ஒன்று கூடி அவர்களுடைய பொருளாதார வாழ்க்கையை மேம்படுத்திக்கொள்ள ஏற்பட்ட ஒரு இயக்கம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில்தான் ஜெர்மன் நாட்டிலே ரெய்பீசன் என்ற கூட்டுறவாளர் அந்தநாட்டிலே விவசாயிகள்தங்களுடைய விவசாயத்தை செய்கின்ற நேரத்தில் சிரமப்படுகிறார்கள் என்பதால் அங்கே பணத்திற்காக Agricultural credit society என்பதைத் தோற்றுவித்தார்கள். அதேபோலதான் 1844ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து நாட்டிலே அங்கே வாழ்கின்ற ஏழை தொழிலாளர்கள் நல்ல பெருள்களை வாங்கி நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு Consumers Co-operatives என்று சொல்லக்கூடிய கூட்டுறவுத் துறையை அங்கே ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் நம்முடைய நாட்டிலே கூட்டுறவுத் துறையின் தந்தை என்று சொல்லக்கூடிய நிக்கல்சன் அவர்கள் 1904 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுத் துறையை ஏற்படுத்தி, அந்த கூட்டுறவுத் தத்துவம், இங்கே இருக்கிற ஏழை, எளிய மக்கள் நல்ல முறையில் நல்வாழ்வினை எய்துவதற்காக ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த வகையிலேதான் கூட்டுறவுத் துறை நம்முடைய நாட்டிலே தோற்றுவிக்கப்பட்டு, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கூட்டுறவுத் துறை நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. ஆனால் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஆசிய ஜோதி நேரு அவர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய

[திரு. த. வீராசாமி]

[1981 மே 4]

ஏழை, எளிய விவசாய பெருங்குடி மக்கள், தொழிலாளர்கள், பாட்டாளிகள் அத்தனைபேரும் பயன்பெறுகிற வகையில் கூட்டுறவுத் துறை அமைய வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் கொள்கை வழியில் திட்டங்களைத் தீட்டி நடைமுறை படுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் அந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையிலே யார் பங்கு பெற்றார்கள் என்று கேட்டால் சமுதாயத்தில் பண பலம் படைத்தவர்கள், சுயநலமிகள், சுயநலக்காரர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் புகுந்து கொண்டு, கூட்டுறவுத் துறையை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு அவர்களின் எண்ணம் ஈடேறாவண்ணம் தடைசெய்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

அதற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு கூட்டுறவுத் துறை புத்துயிர் பெற வேண்டுமென்று, இந்தத் துறை மறுமலர்ச்சி பெறவேண்டுமென்பதற்காக பெரு முயற்சியை எடுத்துக்கொண்ட தன் காரணமாக இந்தத் துறை மறுமலர்ச்சி கண்டது. ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்ததற்கு பின்னர் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு சோதனை ஏற்பட்டது. கூட்டுறவுத் துறை ஒரு சிலருடைய சொந்த நிறுவனமாக இயங்கிக்கொண்டு வந்தது. அதன் மூலம் கூட்டுறவுத் துறையிலே களங்கம் கற்பிக்கின்ற முறையிலே கூட்டுறவுத் துறை என்று சொன்னாலே மக்கள் அஞ்சி பீதியடையக் கூடிய வகையிலே இழிவான நிலைமைக்கு வந்தது. அதற்குப்பிறகு தமிழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டிலே இந்த கூட்டுறவுத் துறை நன்றாக முடுக்கிவிடப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்முறைகளை வகுத்து, நாட்டு மக்கள் வளம்பெற வேண்டுமென்பதற்காக திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அடிப்படையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் பணியாற்றுகின்ற அமைச்சர் அவர்கள் வருங்காலத்திலே நல்லதொரு சட்டத்தினை இயற்ற இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலே முனைப்பாக காரியங்கள் செய்யப்படுகிறபோது புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் அரசியலில் முடமாக்கப்பட்டவர்கள், இந்த நாட்டிலே தங்களுக்கு எதிர்காலம் உண்டா என்று எண்ணி ஏங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள், அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டவர்கள், இந்த நாட்டிலே எந்த ஆட்சி வந்தாலும் குழப்பம் உண்டாக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு சோதனையான காலத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூட்டுறவுத் துறைக்கு எதிர்காலம் உண்டா என்ற கேள்வியையே கிளப்பி இருக்கிறார்கள். நான் சில புள்ளி விவரங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். 1977-78 இல் 139.41 கோடியும் 1978-79-இல் 113.89 கோடியும், 1979-80 இல்

1981 மே 4]

[திரு, த. வீராசாமி]

51.55 கோடியும், 1980-81 இல் 19.66 என்ற அளவிற்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே குறுகிய, மத்திய காலக் கடன்கள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த நேரத்திலே கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஒரு சோதனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தவணை தவறிய கடன்கள் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30ஆம் நாளில் 32.9 சதவிகிதம், 1979ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30ஆம் நாளில் 52.5 சதவிகிதம், 1980ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30ஆம் நாளில் 73.4 சதவிகிதம், 1980ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாளில் 80 சதவிகிதம் ஆக மொத்தம் 96.5 விழுக்காடு என்ற அளவிற்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே இன்றைக்கு இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலே கொடுக்கப்படுகிற கடன் அளவு குறைந்த அளவிலே தான் திருப்பிக் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே கூட்டுறவுத் துறையை நல்ல முறையில் செயலுக்குக் கொண்டுவருகிற வகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தம் ஆட்சியில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற உணர்வோடு நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள 16 மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, அவைகள் கடன்களை வழங்கவேண்டுமென்ற முறையில் 1980ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் 20.12 கோடி ரூபாயையும், 6 மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு 1980 அக்டோபரில் 21.81 கோடி ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 41.99 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வேஸ் அன்ட் மீன்ஸ் என்ற முறையில் கொடுத்து உதவி செய்து, அதன் மூலமாக ஏழை எளிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கடன்களைப் பெற்று வாழ்க்கையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு பேருதவி செய்திருக்கிறது. 1980ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இறுதியில் சிறு விவசாயிகளுக்கு குறுகிய காலக் கடன் அசல் வட்டி தள்ளுபடி 49.64 கோடி ரூபாய் ஆகும். இதன் மூலம் 5 ஏக்கருக்கு குறைந்த வைத்துள்ள சிறு விவசாயிகள் 4.52 லட்சம் பர்கள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கட்டிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்கிற ஒரே ஒரு அரசு இந்த அரசு தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1975ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 1ஆம் நாளுக்குப்பின் திருப்பிச் செலுத்திய மத்திய கால மாற்றுக் கடன்களை திருப்பிக் கொடுத்ததன் வகையில் 1981-82-ல் 23.59 கோடி ரூபாய்க்கு அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது என்பதைக் கூறி இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கும் மேலாக இந்த அரசு நலிந்த மக்களைக் காப்பாற்றும் அரசு என்ற வகையிலே ரிசர்வ் வங்கி கொடுக்கும் மொத்தக் கடனில் 20 சதவீதம் நலிந்த பிரிவினர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதியிருந்தாலும்கூட, நம்முடைய அரசு 1980ஆம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட மொத்தக் கடனில் 49 சதவீதம் கடனை நலிந்தவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதையும், அதாவது 20.87 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், 1980-81ஆம் ஆண்டிலே கிட்டத்தட்ட குறுகிய

[திரு. த. வீராசாமி]

[1981 மே 4]

காலக்கடன்கள் 42 சதவீதமும், மத்திய காலக் கடன்களில் 95 சதவீதமும் மொத்தக் கடனிலே நலிந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் எந்த அரசும் செய்யாத சாதனையைச் செய்ய இன்றையதினம் இந்த அரசு வழிவகை வகுத்திருக்கிறது. அதாவது 40,000 அரிசனக் குடும்பங்கள் கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் கொண்டு வரப்படுவதாகக் கொள்கைக் குறிப்பிலே கூறியிருப்பதைக் கண்டு நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய ஆட்சி ஒன்றுதான் 1979-80-ம் ஆண்டு முதல் பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டம் என்ற திட்டத்தை நாட்டிலே நல்லமுறையிலே செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடன் நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட பிறகு தனியார் நகையீட்டுக் கடைகள் ஒழிக்கப்பட்டதால் மக்களுடைய அன்றாட நடவடிக்கைகளுக்காகவும், வேளாண்மைத் தொழில் இன்னும் மற்றத் தொழில்கள் நடத்துவதற்காக நகையீட்டுக் கடனாக 15 சதவீத வட்டியில் 1,631 கூட்டுறவு அமைப்புகள் தற்பொழுது நகைக் கடன் வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளன. 1980-81ஆம் ஆண்டில் 85.10 கோடி ரூபாய் கொடுத்து 7.02 இலட்சம் பேர்கள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1981-82ஆம் ஆண்டிற்கு 130 கோடி ரூபாய் நகையீட்டுக் கடன் வழங்குவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.]

இந்த அரசு நுகர்வோர் கூட்டுறவுத் துறையிலும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. வேளாண்மைப் பெருங்குடி மக்களிடமிருந்து விவசாய விளை பொருட்களை வாங்குவதற்காக மார்க்கெட்டிங் என்று சொல்லும் துறையிலும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது. வாங்கிய நெல்லை சேமித்து வைப்பதற்காக 5 இடங்களில் கூட்டுறவு விற்பனைக் கூடங்களைக் கட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. 200 கிராமக் கூட்டுறவுக் கூடங்களையும் கட்ட வழிவகை செய்திருக்கிறது.

என்னுடைய ஓரத்தநாடு தொகுதியில் உள்ள நீடாமங்கலம் ஒன்றியத்தில் இருந்த நிலவள வங்கியை 'நான்-வயபில்' என்ற முறையில் கருதி ரிசர்வ் வங்கியானது அதை மன்னார்குடி நிலவள வங்கியுடன் இணைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது நீடாமங்கலம் ஒரு புதிய தாலுக்காவாகப் புரட்சித் தலைவரவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு அந்த வங்கியைத் திறக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

1981 மே 4] [திரு. க. பாரமலை]

திரு. க. பாரமலை :—மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஹிரு வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கமானது “கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு” என்ற சித்தாந்தத்திற்கேற்ப மிகச் சிறப்பான முறையில் நமது தேசத்தில் செயல்பட்டு வந்ததை மறந்திருக்க முடியாது. “Co-operation is the Golden Via Medi” between Socialism and Capitalism என்று சொல்லுமளவிற்கு முதலாளித்துவ, சமதர்மப் பொருளாதாரத் தத்துவம் என்ற புதிய தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த இயக்கம் ஒருகாலத்தில் விவசாயிகள், நடுத்தர ஏழை விவசாயிகள் ஆகியவர்களை லேவாதேவிக்காரர்களின் கொடுமையான பிடியிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயக்கமாகும். கூட்டுறவு என்ற முறையில் சமுதாயத்தின் பல்வேறு தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை இந்த இயக்கம் ஏற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. இப்படிப்பட்ட இந்த இயக்கம், ஒரு காலத்தில் வெளிநாட்டுக்காரர்கள் இங்கு வந்து பார்த்துவிட்டுச் சென்று, இதன் நடைமுறை வேலைத் திட்டங்களை அவர்களுடைய நாட்டிலே அமல்படுத்தலாம் என்ற அளவிற்கு இருந்த இந்த இயக்கம், சமீப காலத்தில் கஷ்ட நிசையை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிக்க வருத்தத்தோடு சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 1977-78ஆம் ஆண்டு நம்முடைய கூட்டுறவு இயக்கம் நடுத்தர, மத்திய கால, குறுகிய காலக் கடனாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வழங்கிய கடன் 199.48 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1980-81ஆம் ஆண்டிற்கு 19.66 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கருதி நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 1980-81-க்கு ரூ. 172 கோடி செலவுமிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார். பல்வேறு காரணங்களால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கடன் வழங்கும் தகுதியை இழந்து விட்ட காரணத்தாலே, அந்த இலக்கை எட்ட முடியவில்லையென்று வருத்தத்தோடு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்துக் கொண்டே போகும்பின்னால், இது எங்கே போய் முடியும் என்று நமக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. காரணம், தமிழகத்தினுடைய விவசாயிகளுடைய குறுகிய கால, மத்திய கால தேவை, மத்திய அரசின் விவசாய ஆணைக் குழுவின் மதிப்பீட்டின்படி ஏறக்குறைய ரூ. 250 கோடி என்று தெரிகிறது. அதிலே பத்தில் ஒரு பங்குகூட நாம் செலுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் மிக்க வேதனையாக

[திரு. க. பாரமலை]

[1981 மே 4]

இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். இந்த ஆண்டில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஏறக்குறைய ரூ. 130 கோடி செலவழிப்பதற்கான திட்டங்களை, குறுகிய காலக் கடனாகச் செலவழிக்கும் திட்டங்களை, நீண்ட காலக் கடனாக ரூ. 10 கோடி செலவழிக்கும் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். *இந்த இலக்கை நாம் அடைய முடியவில்லையென்றால், நிச்சயமாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஏழை, எளிய விவசாயிகள் தங்களுடைய தேவைகளுக்கு மீண்டும் லேவாடேவிக்காரர்களை அணுகுவார்களானால், நிச்சயமாக அவர்களுடைய நிலை வேறு மாதிரி இருக்கும். இன்றைக்கு அரசு பல்வேறு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு புரோதோட்டின் பேரிலே, நம்பிக்கையின் பேரிலே கடன் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, நிலத்தை இறுதிக் கிரயமாக எழுதி வாங்கிக்கொண்டுதான் பணம் கொடுப்பார்கள். அந்த நிலை அனுமதிக்கப்படுமானால், புதிய ஜமின்தாரி முறை, நிலப்பிரபுத்துவ முறை இந்த நாட்டில் வருமோ என்று அச்சப்படும் அளவுக்கு நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீப காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிற மனோநிலையைப் பார்க்கும்போது இதைத் திட்டமிட்ட ஒருசில சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், நில பிரபுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று அச்சறுகின்ற அளவுக்கு மக்களுடைய மனோபாவம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, முன்பு இருந்ததைப் போல, சரியான முறையிலே, செம்மையான முறையிலே கூட்டுறவுகள் செயல்படக் கூடிய வகையில், அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சரையும் அமைச்சரவையையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்றைக்குக் கூட்டுறவிலே நில வள வங்கிகள் அனேகமாகச் செயல்படாத நிலையில்தானிருக்கின்றன. அறிக்கையிலே 165 நிலவள வங்கிகளிலே 16 நிலவள வங்கிகள் ஓரளவு கடன் வழங்குகின்ற தகுதியைப் பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 19 வங்கிகள் உயர்ந்த அளவுக்கு கடன் வழங்குகின்ற வசதிகள் பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி மொத்தத்தில், தமிழகத்தில், நிலவள வங்கிகளுடைய சேவை, அவைகளுடைய செயல்பாடு ஸ்தம்பித்துவிட்டது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பான முயற்சியை எடுத்து நிலவள வங்கிகளின் வேலைகளைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அளவு நம்முடைய தமிழகத்தில், ஏற்கனவே காலையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல், விவசாயிகளுக்கு ரூ. 125 கோடி கடன்களை ரத்து செய்ததன் மூலமாகவும், பல்வேறு வழிகளிலும் விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கூட, ஏறக்குறைய 5.2 இலட்சம் பேர் பயனடையக்கூடிய ரூ. 4.8 கோடி வட்டிச் சலுகை அறிவிக்க

1981 மே 4]

[திரு. க. பாரமலை]

பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்வது கடன் நிவாரணத்தைப் பெறுவதற்கு 5 ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், சென்ற சட்டமன்றத்திலிருந்து நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். தயவுசெய்து அதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். எங்களுடைய பகுதியிலே இருக்கிற 10 ஏக்கர் நிலம் தஞ்சையிலே இருக்கிற 1 ஏக்கருக்குச் சமம் என்ற கருத்தை மனதிலே வைத்து நிச்சயமாக மறுபரிசீலனை செய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. ஆகவே நான் அமைச்சரைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அளவை மட்டும் சிந்தித்துப் பார்க்காமல், தயவுசெய்து நிலத்தினுடைய தரத்தைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, அதற்குரிய சலுகைகளை அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பல்வேறு கடன்களைக்கூட 3 அல்லது 6 ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிக்கக் கூடிய அளவு நீங்கள் கடனை விஸ்தரிக்கிறீர்கள். எங்களுடைய பகுதியிலே கொடிக்கால் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்டணக்காக, அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்தின்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அமைச்சருக்குச் சென்ற முறையும் சொன்னோம். ரெவின்யூ மானியத்தின்போதும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நிலமில்லாத அந்தக் குடும்பங்களுக்கான கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு தயவுசெய்து அவர்கள் அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி ஏதாவது ஒரு முடிவெடுத்து, கொடிக்கால் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் வழங்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த 40,000 குடும்பங்களுக்குக் குடும்பத்திற்கு ஒருவர் வீதம் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே அங்கத்தினர்கள் ஆக்கப்போகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி அவர்கள் வருவதற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 100 மானியம் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ஆனால், அதிலே பால் பண்ணைபோன்றபல்வேறுதொழில்களைத்துவங்க ஷேர் காப்பிட்டலாகப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும், ஏற்கனவே கூட்டுறவுத் துறையிலே அங்கத்தினர்களாகச் சேருகின்றவர்கள் சில தொழில்களைத் துவங்க, 10 சதவீதம் அளவுக்கு முன்தொகையாக, ஷேர் காப்பிட்டல் என்று கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, பால் பண்ணை துவங்க வேண்டுமானால், ரூ. 3,000, ரூ. 2,000 என்று ஆகும். அதற்கு ரூ. 100 போதாது. ஆகவே, ரூ. 100 என்று சீலிங் வைக்காமல், அவர்களுக்குரிய அந்த ஷேர் காப்பிட்டல் முழுமையாக அரசால் கொடுக்கப்படும் என்ற நல்ல அறிவிப்பை அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, கூட்டுறவுச் சட்டம் புதிதாய் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலே உள்ள பல்வேறு தவறான கருத்துக்களை எல்லாம் நீக்கி ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வர முயற்சிகள் நடைபெறுவதாக நான் அறிகிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்வது, இன்றைக்குக் கூட்டுறவுத் துறையிலே வேலை பார்க்கக் கூடியவர்களுக்குப் பல்வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு வேலை நிரந்தரம் இல்லை. இன்றைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு, ஒருவர் மற்ற துறையிலே வேலைக்குச் சென்றால், தற்காலிகமாக சென்றாலும்கூட 400 முதல் 480 ரூபாய் வரை கிடைக்கின்றது. ஆனால் கூட்டுறவு பயிற்சி பெற்ற ஒருவர் இந்தத் துறையிலே வேலைக்குச் சென்றால் முதன் முதலாக 100 ரூபாய் என்று 'சீலிங்' வைத்து இருக்கிறார்கள். 2, 3 ஆண்டுகள் சென்றால்தான் நிரந்தரம் ஆகும். எனவே அவர்களுக்கும் மற்றவர்களைப் போல எல்லா சலுகைகளும் கிடைக்கின்ற வகையிலே சம்பளத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வகையில் இன்றைக்குக் கூட்டுறவுத் துறையினுடைய பல்வேறு நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்து அந்த இயக்கம் செம்மையாக செயல்படுவதற்குத் தனிப்பட்ட குடும்பச் சொத்தாக ஆக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு, இந்த இயக்கத்தைப்போது மக்கள் இயக்கமாக தக்க நேரத்தில் ஆக்குவதற்கு, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் தமிழினத் தலைவன் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசால் மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு பற்றிய 23ஆம் எண்ணுள்ள மான்யக் கோரிக்கையின்மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய உணர்வுகளை உங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்திலே வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு என்பதற்கு ஒரு டிரேட் மார்க்—கரமாகும். அது இணைந்த கரம். அது இணைந்த கரமே தவிர, இரும்புக் கரமல்ல. பிரிக்க முடியாத பிரின்டட் கரமல்ல. அது வார்ப்படும் அல்ல. ஆகவே அது இயங்கக் கூடிய கரம் என்பதுதான் கூட்டுறவினுடைய சிம்பன்—சின்னம், அந்தக் கரம்—அந்தக் கை, பலமற்றதாக இருக்கக் கூடாது, இயங்கும் சக்தி அற்றதாகவும் இருக்கக் கூடாது, வளர்ச்சி குன்றியதாகவும் இருக்கக் கூடாது, என்பதன் அடிப்படையிலேதான் இந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனம் இன்றைய தமிழக அரசால் மிகத் தெளிவாக, நல்ல முறையிலே இயங்கி வருகின்றது என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். உண்மையாக கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பது உள்ளங்கை என்று சொன்னால் அதற்குப் பணம் கொடுப்பவர், அந்த நிறுவனத்தில் இருந்து பணம் பெறுவோர்

1981 மே 4]

[டாக்டர் கே, சமரசம்]

அதை நடைமுறைப் படுத்துவோர் இவர்கள் எல்லாம் விரல்கள் என்று சொன்னால், அந்த விரல்கள் பலம் அற்றதாக இருக்கக் கூடாது. வளர்ச்சி குன்றியதாகவும் இருக்கக் கூடாது. அதே போலத்தான் மத்திய அரசு உள்ளங்கை என்று சொன்னால், கூட, மாநில அரசுகள் எல்லாம் விரல்கள் ஆகும். ஆகவே அதிலே ஏதாவது பலமற்ற விரலாக மாறுகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு ஏதோ போலியோ நோய் வந்திருக்கிறது என்று பொருள். அல்லது இயங்கும் சக்தி அற்ற நிலையில் அந்த விரல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு பெராலிசஸ் அட்டாக் வந்திருக்கிறது என்று பொருள். அது வளர்ச்சி குன்றிய விரலாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தக் கைக்கு பெருநோய் வந்திருக்கிறது என்று பொருளாகும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலையிலிருந்து இந்திய ஜனநாயகம் மிகத் தெளிவான முறையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு, தமிழகத்திலே இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறை மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய நல்ல அபிப்பிராயங்களை, எண்ணங்களை திட்டங்களை இங்கே உருவாக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதனை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கூடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

‘கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்’ என்பது பழமொழி. அப்போது கூட அந்த இலங்கை வேந்தன் கடன்பட்டவர்கள் நிலைமையைப் போக்க முன்வர வில்லை. ஆனால், இன்றைக்குக் கடன்பட்டார் நிலையறிந்து கலங்கினார் புரட்சித் தலைவர் என்ற முறையில், 1978-79ல் மின் கட்டணக் குறைப்பு அந்த விவசாய மக்களின் நலன் கருதி இந்த அரசு செய்தது. அது மட்டுமல்லாமல், 1979ல் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய வகையிலே குறுகிய கால, கடன் மீது வட்டித் தள்ளுபடி என்கிற முறையிலே 5 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. 1980-ல் மத்திய கால கடன்களைக் குறுகிய காலக் கடன்களாக மாற்றி வைத்து, வறட்சி யால் ஏற்பட்ட சூழ்நிலை காரணமாக அதை வட்டியோடு தள்ளுபடி செய்த வகையில் கிட்டத்தட்ட 50 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டுள்ளது. அது மட்டுமல்லாமல், 1981ஆம் ஆண்டில் வறட்சி காரணமாக சாகுபடி அற்றவர்கள் ஒழுங்காக, நியாயமாக கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்திவிட்டாலும், அவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில், அவர்கள் செலுத்திய பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தும் முறையில் 23 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அரசு அனுமதி அளித்து இருக்கிறது. ஏழையின் கிரிப்பில் இறைவன் இருக்கிறான். ஆனால், விவசாயி களின் பக்கம், உற்பத்தியாளர்களின் பக்கம் இந்த நாட்டின் தொழிலாளிகள் பக்கம் இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு அடையாளமாகும்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

]1981 மே 4

அதற்குப் பிறகு 1981ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30ஆம் நாளுக்குள் குறுகிய காலக்கடன் திருப்பிச் செலுத்தும் சிறு விவசாயிகளுக்கு சாதாரண வட்டி, அபராத வட்டி தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. பெரிய விவசாயிகளுக்கு அபராத வட்டி மட்டும் தள்ளுபடி செய்ய அரசு அனுமதித்துள்ளது. இதனால் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவு ரூ. 40 கோடிக்கு மேல் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, ஏறத்தாழ 110 கோடிக்குமேல் இந்த அரசு இந்த வகைகளில் விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளித்து இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், மாநில நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்த வரையில், அந்தச் சங்கங்கள் இயங்காத நிலையில் உள்ள காரணத்தால், லட்சக்கணக்கானவர்கள் பணம் கட்ட முடியாமல் பாதிக்கப்பட்டு இருந்த நேரத்தில், இந்த அரசு 35½ கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து, அவற்றை இயங்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கி மூலமாக அரசுக் கடன் 42 கோடி ரூபாய்—ஆக மொத்தம் 77½ கோடி ரூபாய்க்குமேல் அரசு கடன் உதவி கொடுத்து, அந்த ஏழை விவசாயிகள் னாழவேண்டும், வளரவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் உதவி செய்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட இந்த அரசை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமந்தோறும் அங்காடிகள், அமுதம் அங்காடி என்றும், சிறு அங்காடிகள் என்றும் ஆங்காங்கு அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதை நடத்துகிறவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் 100 ரூபாய் உதவித் தொகை என்ற வகையிலோ, அல்லது சம்பளம் என்ற வகையிலோ அல்லது பார்ட்-டைம் பேமென்ட் என்கிற முறையிலோ ஏதாவது ஒரு பெயரில் கொடுக்கிறார்கள். அது போதுமானது அல்ல. அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், அரசு அலுவலர்களுக்குப் பலவிதமான சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் பதவியில் இருக்கிறபாது இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பத்தாருக்கு 10,000 ரூபாய் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தொகை கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றி, அவர்களுக்கும் அந்த உதவி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக தொழில்பெருக்கக் கூடிய வகையில் உதவிகள் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் சாதாரணமாக நெல் மட்டும் உற்பத்தி

1981 மே 4]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

செய்துகொண்டு, கரும்பு மட்டும் உற்பத்தி செய்துகொண்டு இருக்காமல், விவசாயம் செய்ய சரியான காலம் இல்லாத நேரங்களில் வேறு பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சியும், பொருளாதார வசதியும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அவர்களுக்கு அதற்கான ஆலோசனைகள் வழங்கவும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, நெல் கொள்முதல் நேரடியாகவே அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். அரசாங்கமே அவற்றை நேரடியாக சலுகை விலையில் விற்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் இடைத் தரகர்களை அரசாங்கம் ஒழிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு அரசாங்கம் வரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நலிந்த பிரிவினர் யார் என்று ஏற்கனவே அரசாங்கம் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுக்கவும், வட்டி இல்லாமல் கடன் கொடுக்கவும், அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுப்பதன் மூலம் நலிந்த பிரிவினரை அரசாங்கம் வாழவைக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லி, அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வினியோக முறையில் ஏராளமான ஊழல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதைச் சீர்படுத்த வேண்டும். பழச்சாறு, வற்றல் ஏற்றுமதியை தனியார் வெளிநாடுகளுக்கு அதிக அளவில் செய்து அந்நியச் செலாவணி ஈட்டுகின்றனர். அதனைக் கூட்டுறவுத் துறையில் அரசாங்கம் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் கிராமக் கூட்டுறவு அங்காடிகளுக்கு பொருட்களை நேரடியாக சப்ளை செய்ய வேண்டுமே தவிர, அந்த ஷாப்புகளே மாவட்ட அளவிலோ அல்லது வட்ட அளவிலோ எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. அதிலே பல தில்லுமுல்லுகள் நடைபெற வழி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்தந்த ஷாப்புகளுக்கு பொருட்களை நேரடியாக சப்ளை செய்ய வேண்டும்; அன்றாட விற்பனைத் தொகையைத் தினந்தோறும் கட்டவும் வழிவகைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, “ இருப்பவன் இழந்திடத் தேவையில்லை; உழைப்பவன் உயர்ந்தால்போதும் ” என்ற அண்ணாயிசத் தத்துவதின் அடிப்படையிலே இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒன்றுதான் தொடர்ந்து பல்வேறு சலுகைகளை, தேவையான உதவிகளை விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எல்லோருக்கும் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 மே 4]

மேலும் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் காகித்த தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்த தேவையான கச்சாப் பொருட்கள், மூலப்பொருட்கள், மூங்கில் கிடைக்கின்றது; சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து கிடைக்கிற கழிவுப் பொருட்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கே ஒரு காகித்த தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வழிவகை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மதுபானம் தயாரிக்க மொலாசஸ் கிடைக்கும் வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே ஜனநாயகம் தமிழ் நாட்டில்தான் இருக்கிறது. இந்தியாவின் ஜனநாயகத் தொட்டிலாக தமிழகம் இருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுத்தான் கூட்டுறவுச் சட்டத்திற்கு செலக் கமிட்டி போடப் பட்டிருக்கிறது அது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று. எல்லாக்கட்சிக்காரர்களுடைய எண்ணங்களும் அதிலே பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் இருக்கிறது. அதிலே நானும் ஒரு உறுப்பினர் என்பதால் அதுபற்றி நன்கு அறிவேன். அதே நேரத்தில் அந்தப் பிரச்சனை சட்டமாக இங்கே வருவதற்கு முன்பு 'தனி அதிகாரிகள் கூட்டுறவு' என்று இல்லாமல் நல்லமுறையில் மக்களுக்கு உபயோகமாக கூட்டுறவு அமைப்புகள் இயங்குகின்ற வகையில் உடனடியாக தகுந்த நிர்வாகிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இங்கே விவசாயிகள் பிரச்சனை என்று வரும்போது, பத்மாசினியம்மாள் என்ற விதவைத்தாயின் கண்ணீர்க்கடிதம் ஒன்று வந்தது. அந்த அம்மையாருடைய டிராக்டரை ஜப்தி செய்துவிட்டார்கள். அவர் ஒரு திக்கற்ற விதவை. 25 ஏக்கர் மானாவரி நிலம்தான் இருக்கிறது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டதால் கடனைக் கட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையான நிலை என்னவென்றால், அந்த அம்மையார் பொன்னேரி நிலவள வங்கியில் 62,000 ரூபாய் கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள் ட்ராக்டரும், ட்ரெயிலரும் வாங்க. 1-5-1978-லிருந்து ஆண்டுத் தவணைத் தொகை செலுத்தவில்லை. தவணை தவறிய பாக்கி 36,528 ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகள் நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; கட்டுவதற்கு மறுத்திருக்கிறார்கள். கலெக்ஷனுக்குப் போய் ஒருநாள் தங்கியிருக்கிறார்கள். இருந்தும் பயன் இல்லை. அதனால் ஜப்தி நடவடிக்கைக்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது சட்டப்படி.

இங்கேஅந்த அம்மையார் திக்கற்ற விதவை என்று சொன்னார்கள். அவர் ஒன்றும் திக்கற்றவர் அல்ல. தந்தை, சகோதரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 95 ஏக்கர் நிலம். இருக்கிறது அந்த

1981 மே 4]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

அம்மாவுக்கு 21 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அது நன்செய் நிலம். 2 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் இருக்கிறது. 12 ஏக்கர் நன்செய் நிலமும், 4 ஏக்கர் புன்செய் நிலமும் உள்ள ஒரு மைனர் மகனுக்கு கார்டியனும் அவர்தான். வறட்சிப் பாதிப்பு எதுவும் இல்லை. அரசாங்கக் கணக்குப்படி ஆண்டு நில வருமானம் 75,000 ரூபாய். ஆனால் அவர் ஆண்டுக் கடனாக இந்த அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டியது 12,708 ரூபாய் மட்டும்தான். அப்படி இருந்தும் அவர்கள் கட்டத் தவறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஐப்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி அநியாயமாகும்? இது நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்று மாற்றுக்கட்சிகள் சொல்லவேண்டும். “கறையான் புற்றெடுக்க, கருநாகம் குடி புகுந்த கதை”யாக இது உள்ளது. காரணம், “படிப்பது பாரதம், இடிப்பது பெருமாள் கோவில்” என்பதைப் போல இவர்கள் பேசுவது ஏழையைப்பற்றி; கேட்பது பணக்காரர்களுக்கு. இந்த நிலை இருக்கலாமா?

“ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்” என்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பணக்காரர்களின் பல்லினிப்பிலே பசுவானைக் காணத்துடிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு கூட்டுறவுத் துறையிலே எப்படி எப்படி நல்ல உறவுகளை வளர்க்க முடியுமோ அதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வந்திருக்கிறது; ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்போம் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு ஆர். ரங்கசாமி : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையின் இந்த மானியக் காரிக்கைமீது பேசுவதற்குள்ளுக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனி உடைமையைப் போக்க, தனி மனிதன் ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க, கிராமப்புறங்களில் ஏழை எளிய மக்கள் அடமை சாசனம் ஒழிய, வட்டி வந்தார்கள் ஆதிக்கம் ஒழிய, பின்தங்கிய மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க கூட்டுறவுத் துறை ஒன்றால்தான் முடியும் என்பதை இந்த அரசு சிறந்த முறையில் ஏற்றுக்கொண்டு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு இன்றையதினம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் எல்லா விவசாயக் குடும்பங்களையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில் திட்டமிட்டு இந்த அரசு செயல்படுகிறது. தமிழகத்தில் இருக்கிற மொத்த விவசாயக் குடும்பங்கள் 53.14 இலட்சம். அவர்களில் கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற விவசாயக் குடும்பங்கள் 40.86 இலட்சம்.

[திரு.அர். ரங்காமி]

[1981 மே 4]

[பிற்பகல் 12-50]

அது 77 சதவீதம் ஆகும். சிறு விவசாயிகளின் மொத்தக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 42.05 இலட்சம் ஆகும். வருகிற 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள், அனைத்து விவசாயிகளையும், கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் கொண்டு வர திட்டமிடப் பட்டுள்ளது குறித்து, நான் பாராட்டுகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மற்ற துறைகளை விட இது ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மற்ற துறைகளை அரசு, அதிகாரிகளின் மூலம் நிர்வாகம் செய்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகளும், பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளும் கூட்டாக செயல்படுத்தும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு துறையாகும். இந்தத் துறையை மேம்படுத்த இந்த அரசு முனைப்பாக இன்றையதினம் திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறது. இத்துறை, கடந்த காலத்தில் எப்படி இயங்கியது என்பதைப் பார்ப்போமேயானால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் நில அடைமான வங்கி என்ற பெயரில் இயங்கி வந்தது. அந்த வங்கியின் உதவிகள் அப்போது யாருக்குக் கிடைத்தது என்றால், பெரிய பெரிய மிட்டா மிராசுகாரர்களுக்கும், பெருநிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கும் தான் கிடைத்தது. ஏழைகளான சிறு விவசாயிகளுக்கு அந்த வங்கியின் உதவி கொஞ்சம்கூட கிடைக்கவில்லை.

ஆகவே, அதை மாற்றுவதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே நில அடைமான வங்கியை, நிலவள வங்கி என்று பெயர் மாற்றம் செய்து, ஏழை எளியவர்களுக்குப் பயன் பெறும் விதத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்று நான் சொல்வது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை முதலமைச்சராக கொண்டு இயங்கிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைத்தான். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்த அந்த நல்ல மாற்றத்தை, நல்ல தத்துவத்தை, பின்னால் வந்த, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை முதலமைச்சராக கொண்டிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எப்படியெல்லாம் சீரழித்தது என்று சொல்லவேண்டும் என்றால், ரிசர்வ் வங்கி எதிர்த்ததையும் பொருட்படுத்தாமல், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு நிலவள வங்கி என்று ஆரம்பித்து, அது சரிவர் இயங்க முடியாமல் போனதன் காரணமாக, இன்றையதினம் அவைகளை தகுதி அற்ற வங்கிகள் என்று சொல்லி, தாலுக்கா வங்கிகளை உடன் இணைத்து இயக்குகிற நிலைமைக்கு உருவாகியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணாவால் புத்துயிர் பெற்ற கூட்டுறவு எனும் புனிதக் குழந்தை திராவிட முன் ன்ற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு வகையாக சீர்கேடு அடைந்து, புனிதக் குழந்தையாக இருந்தது, பாவக் குழந்தையாக மாற்றப்பட்டு, சாகக் கிடந்தது.

1981 மே 4]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

சாகக் கிடந்த அந்தக் கூட்டுறவுத் துறை என்னும் பாவக் குழந்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் புனிதக் கரம்பட்டு, புத்துயிர் பெற்று, புதுப் பொலிவுடன் பொது மக்களுக்கு, தொடர்ந்து தன் பணியைச் செய்து அர்ப்பணித்துக்கொள்ள தொடங்கியிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஏன் தேர்தலை நடத்தவில்லை, உங்களுக்குப் பயமா? உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் வெற்றி பெற மாட்டார்கள் என்ற அச்சமா என்றெல்லாம் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே இல்லை என்றாலும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய வங்கிகளை பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக உங்களுடைய ஆட்சியிலே நீங்கள் எப்படியெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டீர்கள் என்பதை நான் இங்கே உங்களுக்கு நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரே நாளில் சிறு விவசாயிகள் நீர்ப் பாசனத் திட்டம் என்ற திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒவ்வொரு நீர்ப் பாசனத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் தலைவர்கள் ஒட்டு அளிக்கிற உரிமையைப் பெறுகிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி மத்திய வங்கிகளை, மாநில வங்கிகளை தனித்தனியாக பிரிப்பதற்காக நீங்கள் முயற்சிகள் எடுக்கவில்லையா? அப்படியெல்லாம் ஆரம்பித்த, ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தச்சிறு விவசாயிகள் நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் வெற்றி பெற்றதா? அந்தச்சிறு விவசாயிகள் பயன் பெற்றார்களா? அதனால் என்ன நிலைமை அல்லது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது என்று பார்க்கிறபோது, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டு, மிட்டா மிராசு தாரர்களும், பெரிய விவசாயிகளான பண்ணை சொந்தக்காரர்களுமே கடன் பெற்று பயன் அடைந்தார்களே தவிர, எந்த சிறு விவசாயிகளுக்கென்று சொல்லப்பட்டு, திட்டம் கொண்டு வரப் பட்டதோ, அந்தச்சிறு விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கூட பயன்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களும் வசூல் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அந்தக் காலத்தில் நிலவள வங்கிகளிடம் கடன்கள் பெறவேண்டும் என்றால் ஏழை விவசாயிகள் முதலில் அந்த ஊரிலுள்ள கட்சிக்காரர்களைப் பார்க்கவேண்டும், அதற்குப் பிறகு தலைவரைப் பார்க்கவேண்டும், அதற்குப் பின்னால் அங்கிருக்கிற அதிகாரிகளைப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி பல பேர்களைப் பார்த்து அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்குள் கடன் வாங்குகிற அந்த எண்ணமே அவர்களிடத்திலிருந்து போய் விடும். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் யாரையும் போய் பார்க்க வேண்டியதில்லை. நேரடியாகச் சென்று தகுதி இருந்தால் அவர்கள் கடனைப் பெறலாம் என்ற ஒரு முறை இந்த ஆட்சியில் தான் நடைபெறுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக பாரபட்சமற்ற ஆட்சி புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1981 மே 4]

தவணை தவறிய கடன்கள் இருந்ததன் காரணமாக மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா வங்கிகளும் கடன் வழங்கும் தகுதியை இழந்திருந்து, 16 வங்கிகள் மட்டும் குறைந்த அளவு கடன் வழங்கும் தகுதி பெற்றிருந்து, 165 வங்கிகளில் மீதி கடன் வழங்கும் தகுதி இழந்துவிட்டன. அரசு பங்கு மூலதனமாக 27.26 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கியதால் 16 வங்கிகள் குறைந்த அளவு கடன் வழங்க தகுதி பெற்றன. ஒன்பது வங்கிகள் அதிக அளவு கடன் வழங்கும் தகுதியைப் பெற்றன.

நிலவள வங்கிகள் மூலம் இந்த அரசு புதிய சில கடன்களை வழங்கும் திட்டத்தை கொண்டுவந்திருப்பதற்காக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். கழவை மாடுகள் வாங்க, வண்டி மாடுகள் வாங்க, ஆடுகள் வளர்க்க, கோழிகள் வளர்க்க என்று பல திட்டங்களைத் திட்டியிருக்கிறது இந்த அரசு. அதில் ஒரு சிறிய மாற்றத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் இரண்டு மூன்று பேர்கள் நபர் ஜாமீன் வாங்கிக் கொண்டு கடன் வழங்குகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன்கள் வழங்கும்போது குறைந்த ஆண்டுகள் கடனுக்குக்கூட, மூன்றாண்டுக் கடன்களுக்குக்கூட சொத்துக்களை அடமானம் வைத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் கூட்டுறவு இயக்க வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொய்த்துப் போன கிணறுகளுக்கு மானியம் வழங்குகிற திட்டம் இருக்கிறது. நம் அரசு கோடி கோடியாக ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கி வருகிறது. அப்படியிருந்தும் பொய்த்துப் போன கிணறுகளுக்குத்திட்டப்படியானமானியங்கள் வழங்கப்படுவதில்லையென்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கிருந்து அரசாங்கத்தின் சார்பாக பொறியாளர் சென்று, மாநில நிலவள வங்கி பொறியாளர் சென்று, நிலத்தடி நிபுணர் சென்று பார்த்து ஒரு குறிப்பு தயார் செய்து இது பொய்த்துப் போன கிணறுகள்தான், அதற்காக கொடுக்கப்பட்ட கடனை வஜா செய்துவிடலாம், அதற்கான மானியத்தை வழங்கலாம் என்று பரிந்துரை செய்த பிறகும் மாநில வங்கியிலுள்ள ஒரு கணக்காயர் அந்த பைலை திருப்பியனுப்பி அந்தத் தொகையைப் பெறமுடியாமல் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக அரசு கோடி கோடியாக நிதி ஒதுக்கியிருந்தும் பொய்த்துப் போன கிணறுகளுக்கு மானியம் வழங்குகிற திட்டம் மாநில வங்கியால் முடக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தி் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்.— மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சி குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பல்வேறு அரிய

1981 மே 4] [திரு. சி. பொன்னையன்]

கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர், இந்திரா காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சார்ந்த அன்புச் சகோதரர் திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசுகிறபோது கூட்டுறவு இயக்கம் தமிழ்நாட்டில் நன்னிலையில் இல்லை என்ற பொருள்படும்படிப் பேசினார்கள். இன்னும் பல முன்னேற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1977-ம் ஆண்டு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையினுடைய, சங்கங்களுடைய அமைப்புகளுடைய நடைமுறை எவ்வாறு இருந்தது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு எவ்வாறு இருந்தது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

நகர வங்கிகள், பணியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மத்திய வங்கிக் கிளைகள், கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் விவசாயத் தொடர்பில்லாத கடன்கள், ஆனால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உப தொழில்கள் போன்றவற்றிற்குத் தேவையான கடன்கள், விவசாயிகளுக்கு அந்த நகைக் கடன்களை அதிகமாகத் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள்.

அத்தகைய கடன்கள் எல்லாம் இந்த ஆட்சி பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்னால், 1977-க்கு முன்னால், 150 கோடி அளவிலே இருந்த அந்தக் கடன், கடந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பியிராமல், விவசாய உப தொழில்களிலே ஈடுபடுகின்றபோது, அவர்களுக்கு வருவாய் அதிகம் வரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டும், அதற்குக் கூட்டுறவு இயக்கம் உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே 1977-க்கு முன்னால் 150 கோடியாக வழங்கப்பட்ட அந்தத் தொகை தற்போது 1980-81-லே 280 கோடியாக கிராமப்புற பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, நுகர்பொருள் விநியோகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்னால் 160 கோடியாக இருந்த அந்த இயக்கம் தற்போது 1980-81-ல் 190 கோடி அளவிற்கு, மக்களுக்கு மலிவு விலையில் பொது விநியோக முறையை மேற்கொண்டு, பலபொருள்கள் கிட்டக்கூடிய அளவிற்கு மேம்பாட்டு வசதிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், மார்கெட்டிங் பெடரேஷன் என்று ஒன்று உண்டு. அந்த மார்கெட்டிங் பெடரேஷன் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை தன்னகத்தே கொண்டு, விவசாயப் பொருள்களை எல்லாம், வியாபாரிகள், இடைத் தரகர்கள் இல்லாமல் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்து விவசாயிகளை இடைத்தரகர்கள் சுரண்டலிலே இருந்து விடுதலை தந்து, மாபெரும் பணியைச் செய்து வருகிறது. இந்த ஆட்சி

பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்னால், 35 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு செயல்பட்ட அந்த உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அவற்றின் ஒருங்கிணைப்பு அமைப்பும் 1980-81-லே மட்டும் 81 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு விவசாயிகள் நலன் கருதி பல்வேறு விதமான பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்து, இடைத்தரகர்கள் சுரண்டலிலே இருந்து விவசாயிகளைக் காத்திருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, டெபாசிட்டுடை எடுத்துக்கொண்டால் கூட, இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலே வருவதற்கு முன்னால் 264 கோடியாக இருந்த டெபாசிட், தமிழகத்தின் கூட்டுறவுச் சங்க அமைப்புகளில் எல்லாம் தற்போது 1980-81-ல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்குப் பிறகு 542 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் மக்கள் நலம் கருதி, பாடுபட்டு வருகிறது என்று நம்பியிருக்கின்ற காரணத்தினால், இன்று 542 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டிபாசிட் அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயக் கடனைப் பொறுத்த மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல், முன்பெல்லாம் 100 கோடி, 130 கோடி விவசாயக் கடன் வழங்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அது 31 கோடியாகக் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத் தானே கடன் தருகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு அல்ல என்பதைத் தெளிவாக அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு, விவசாயிகளுக்காக, பல்வேறு மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, பல ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகள், தாங்கள் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று திட்டமிட்டு, நடைமுறைப்படுத்தும் அரசியல் வாதிகளின் தூண்டுதலின் காரணமாக, தமிழகம் தழுவிய அளவிலே சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்த காரணத்தினால், வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தராததினால், மத்திய அரசைச் சார்ந்து ரிசர்வ் வங்கி சில விதிகளை இடுகிறது. மைய அரசு மூலமாக இயங்கிவரும் ரிசர்வ் வங்கி, ஏ. ஆர். டி. சி. திட்டத்தின்கீழ் தருகின்ற கடனைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நீங்கள் திருப்பிக் கட்டி விட வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், மைய அரசு, உலக வங்கியிடமிருந்து வாங்கிய பணத்தை, ஏ. ஆர். டி. சி. திட்டத்தின் கீழ் ரிசர்வ் வங்கியின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு தருகின்ற காரணத்தினால், தமிழக அரசு தபால் ஆபீஸ் போல இயங்கி வருகிறது. விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தந்து, அந்தப் பணத்தை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் திருப்பி ரிசர்வ் வங்கிக்குத் தரவேண்டிய பொறுப்பில் மாநில அரசு இருக்கிறது. ஆனால், ரிசர்வ் வங்கியினுடைய விதிகள் கடுமையாக இருக்கின்ற அதே நேரத்தில், வசதி படைத்த விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் பற்றி நான் சொல்ல வில்லை; பணம் படைத்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எல்லாம் ஆலை அதிர்பர்களாக இருக்கிறார்கள்.

1981 மே 4]

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு கடுமையான சட்டங்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இந்த அரசு இரண்டாம் தடவை பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால் தஞ்சையிலே, மதுரையிலே கலெக்டர்கள் மாநாட்டைக் கூட்டி வசூல் செய்யாதீர்கள் என்று நான் உத்திரவிடுகிறேன் என்று ஒரு மத்திய அரசு மந்திரியாக இருக்கிறவர் சொன்னது வாஸ்தவமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு ஒரு புறம், மாநில அரசுகள் விவசாயிகள் வாங்கிய கடனை ரத்து செய்யக் கூடாது: உடனடியாக வசூல் செய்ய வேண்டும்; இதற்கு எங்களது ஆதரவு இல்லை என்று அதிகாரபூர்வமாக எங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறபோது, தமிழகத்திலே இருக்கிற, மத்திய அரசில் இருக்கிற ஆட்சி இயக்கத்தை சேர்ந்தவர்கள், அரசியல் ஆதாயத்திற்காக அனைத்துக் கடனையும் ரத்து செய்கிறோம் என்கூடச் சொல்லலாம், சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு அவையில் பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். மத்திய அரசு இப்படி விதிமுறைகள் இடுகிறது. ஆனால் பெரும் விவசாயிகள் சில காழ்ப்புணர்ச்சிமிக்க அரசியல்வாதிகளுடைய துணை கொண்டு அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கட்டக்கூடிய நிலை இருந்தபோதிலும், சினிமா தியேட்டர் சொந்தக்காரராக இந்த விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள்; கார்வைத்திருக்கிற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள்; விவசாயத்தை விட உப தொழிலில் அதிக வருமானம் பெறுகிற விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். குறைந்த வட்டிக்குக் கூட்டுறவுத் துறையிலே பணம் கிடைக்கிறதே என்பதற்காக அந்தக் கடனைக் குறைந்த வட்டிக்கு வாங்கி பிற தொழில்களில் மூலதனம் செய்து, தங்களுடைய சொந்தப் பணத்தை அதிக வட்டிக்கு சிறு விவசாயிகளுக்குத் தந்து, ஏழை விவசாயிகளை சுரண்டுகிற பெரும் விவசாயிகள் எல்லாம் சில அரசியல்வாதிகள் ஆதரவை பெற்றுக் கொண்டு, வழிவகை இருந்தும் கூட, திருப்பிச் செலுத்தாத நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால்தான் எத்தனையோ மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆர்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதும் அந்தகடன் விவசாயிகளுக்கு, நன்மை பயக்கக்கூடிய சில திட்டங்களாக இருந்தாலும் கூட, மத்திய அரசு இவைகளில் கடுமையாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் இந்தக் குறுகிய காலக் கடன் போன்றவைகள் எல்லாம், மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் கூறியதைப் போல அதிகமாக நாம் கொடுக்க முடியவில்லை. இதற்கு மாநில அரசு பொறுப்பல்ல. மத்திய அரசு இடுகிற விதிமுறைகள் பணக்கார விவசாயிகள் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி உடைய சில சக்திகளோடு சேர்ந்து தொடர்பு கொண்டு, தகுதி இருந்தும், பலம் இருந்தும், வசதி இருந்தும் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்காத நிலையால் இன்று பல

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 மே 4]

வித தொல்லைகள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கூட ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் கூறியபோது புள்ளி விவர ரங்களைச் சொல்லி நுகர்பொருள் விநியோகத்தில் போதிய முன்னேற்றம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு தவறான கணிப்பு என்பதற்கு ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களைச் சார்ந்த இயக்கமான காங்கிரஸ் இயக்கம்தான் மத்திய அரசை ஆள்கிறது. மத்திய அரசிலிருந்து 1980-81 Government of India, Ministry of Civil Supplies, New Delhi என்ற இந்த புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய இந்த புத்தகத்திலே 59 ஆம் பக்கத்திலே தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாரதத்திலே அனைத்து மாநிலங்களிலும், தற்போது அண்மையில் ஒரு ஆய்வினை நடாத்தி நுகர்பொருள் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரை எந்தமாநிலம் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் குறைந்த அளவே விநியோகத்தில் ஈடுபட்டு மலிவு விலையிலே ஏழைகளுக்கு எல்லாம் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிட்ட வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் எண்ணிய காரணத்தாலும், அந்தப் பணியிலே நாங்கள் பல மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நடைமுறைபடுத்தியதன் காரணமாக தற்போது 106.40 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தமிழகம் அதிகப்படியான அளவிற்கு நுகர்பொருள் விநியோகத்தில் ஈடுபட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறது என்பதைக் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திற்கு அடுத்த நிலையில் மராட்டிய மாநிலம் 77 கோடி ரூபாய்தான். பாரதத்திலே இருக்கிற பல மாநிலங்களிலே சராசரி 27 கோடி ரூபாய்; ஒரிசாவில் 7.71 கோடி ரூபாய்; பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 3 கோடி ரூபாய்; என்னுடைய நிலை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி ஆள்கிற பல மாநிலங்களில்கூட தற்போது கர்நாடகத்தில் 12 கோடி ரூபாய்; குஜராத் மாநிலத்தில் 14 கோடி ரூபாய் மட்டுமே என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களைத் தருவதற்கு பணியில் அந்த மாநிலங்களில் பின்தங்கி இருக்கிறது என்பதையும், தமிழகம்தான் 106 கோடி ரூபாய் என்ற இலக்கை எட்டிப் பிடித்து பாரதத்திலேயே முன்னணியில் தற்போது இருக்கிறது என்பதையும் இது 1977ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னால் இருந்த நிலைக்குப் பல மடங்கு முன்னேற்றமான நிலை என்பதையும் இதிலிருந்து சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு

[பிற்பால் 1-10]

நட்டம் ஏற்படுகிறது. உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்ற ஊதியம் இல்லை என்ற நிலையைச் சொல்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு மறுக்கவில்லை. ஆனால் எல்லாப் பொருள்களிலேயும் விவசாயிகளுக்கு நட்டம் ஏற்பட்டுவிடுவது இல்லை. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் விவசாயிகள், குறிப்பாக, கன்வென்ஷனல்

1981 மே 4] [திரு. சி. பொன்னையன்]

கிராப்ஸ் என்ற முறையிலே காலங்காலமாக பயிரிடுகிற பயிர்களுையேதான் இட்டு வருகிற காரணத்தாலேயும் அவர்கள் விஞ்ஞான ரீதியிலே புதிய விவசாய முறைகளை மேற்கொள்வதிலே தயக்கம் காட்டுகிற காரணத்தினாலேயும் “ சென்ட்ரல் புட் ரிசர்ச் டெக்னலாஜிக்கல் இன்ஸ்டிடியூட் ” என்று சொல்லப்படுகிற பல விவசாயக் கழகங்கள் எல்லாம் கண்டு பிடித்திருக்கின்ற அதிக விளைச்சல் குறைந்த முதலீட்டில் தருகின்ற பயிர்களையும் போட அவர்கள் முன்வராத காரணத்தினாலே கூட அதிக வருவாய் தரக்கூடிய பயிர் இடாததால் அவர்களுடைய வருவாய் அதிகமாகாத நிலைகூட இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றுவதற்கு நடப்பு ஆண்டிலே நாங்கள் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த விவசாயிகளுக்குக் கடன் தர வேண்டுமென்றால் குறிப்பாக சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் தர வேண்டுமென்றால், பெரு விவசாயிகள், வசதி படைத்த விவசாயிகள் அதிகப்படியான கூட்டுறவுக் கடனை வாங்கியிருக்கிற காரணத்தினால் எண்ணிக்கையில் அதிகமான சிறு விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் வாங்கிய கடன் குறைவாக இருந்த போதிலும், நாங்கள் இது போன்ற ஆக்கப்பூர்வமான திட்டங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். மைய அரசு கூட விவசாயிகளுடைய உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்ற ஊதியம் இல்லையென மாநில அரசைப் பார்த்து விவசாய சங்கங்கள் கூறுவது உண்மையிலேயே சரியான அணுகுமுறையல்ல. விவசாய விளைபொருட்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் மாநிலம் விட்டு மாநிலம் செல்லக்கூடிய பொருட்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் பாரதத்தில் ஒரு ஒட்டுமொத்தமான ஒருங்கிணைந்த நடைமுறையைக் கொண்டுவர வேண்டும். எகிப்து நாட்டிலே விவசாய விளைபொருட்கள் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் மானிடரிங் பண்ணக்கூடிய ஒரு மைய அமைப்பு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கரும்பு விளைச்சல் நல்ல விளைச்சலாக இருக்கிறது என்று தெரிந்து சற்று வருமானம் கிடைத்துவிடுமானால்—விவசாயிகள் அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடக்கின்ற காரணத்தினால்—ஒரு பக்கத்து தோட்டத்து விவசாயி கரும்பைப் பயிரிட்டு அதிக லாபத்தைப் பெற்றுவிட்டான் என்ற காரணத்திற்காக எல்லா விவசாயிகளும் கரும்பை பயிரிடுவார்கள். அளவு கடந்த கரும்பு பயிரிடப்படுகிறபோது அடுத்த ஆண்டு உற்பத்தி செலவுக்கு ஏற்ற ஊதியம் கூட கிட்டாமல் போய்விடுகிறது. காரணம் மத்திய அரசின் அளவிலே இருந்துகூட மானிடரிங் செல் இல்லை. மாநில அரசு ஒரு செல் போட முடியுமா என்றால் முடியாது. தமிழகத்து விவசாயிகளை, நீங்கள் இத்தனை ஏக்கர் கரும்பு பயிர் செய்யலாம், சர்க்கரை அடுத்த ஆண்டு உள்நாட்டுக்குத் தேவை இவ்வளவு, இவ்வளவு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும் என மைய அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு மட்டுமே உற்பத்தி செய்யுங்கள், அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிட்டும் என விவசாயிகளுக்கு மாநில அரசு மானிடரிங் செல் உத்தரவிடுமானால் வெற்றி பெற முடியாததற்குக் காரணம்

[திரு. கி. பொன்னையன்]

[1981 மே 4]

மற்ற மாநிலங்களில் கரும்பை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் அதிகப்படி கரும்பை உற்பத்தி செய்யலாம், குறைந்த அளவு உற்பத்தி செய்யலாம். Sugar Policy being an All-India Policy. மைய அரசு இதுபோன்று—நான் சுகருக்கு மட்டும் சொல்ல வில்லை—மானிடர் செல் போட்டு விவசாயிகளுக்கு விளை பொருட்கள் இந்த ஆண்டு இவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று வரையறை செய்வோமானால்—எகிப்து நாட்டிலே அது நடைமுறையிலே வெற்றிகரமாக இன்றையதினம் இருக்கிறது, விவசாயிகளுக்கு அளவுக்கு மேலான உற்பத்தியான காரணத்தினால் விலைச் சரிவு ஏற்பட்டு நட்டம் ஏற்படுத்துகிற நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது—அதை நடைமுறைப்படுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற மைய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும், நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு விவசாயிகளுக்குச் சொன்ன வாக்குறுதியைச் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் இருக்கிறபோதே எடுத்துச் சொன்னார்கள். வாக்குறுதியைச் சொன்னோம். தேர்தல் வாக்குறுதியாகக் கூடச் சொன்னோம். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் வந்த அடுத்த மாதம் அல்லது 6 மாத காலத்திற்குள்ளே அனைத்துச் சலுகைகளையும் அளிப்போம் என்று சொல்லவில்லை. மக்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு இந்த ஆட்சி பொறுப்பிலே இருந்து மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே படிப்படியாக வருவாய்க்கு உட்பட்டு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் காக, பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்காக, சிறு விவசாயிகளுக்காக செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசு கொள்கையில் தெளிவோடு இருக்கிறது. நடைமுறைப்படுத்துவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் எத்தனையோ ஆட்சிகள் தமிழகத்தை ஆண்டன. எந்த ஆட்சிக் காலத்திலேயும் செய்யாத ஒரு சலுகையை இந்திய வரலாற்றிலேயே எந்த மாநிலமும் செய்யாத ஒரு சலுகையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆட்சி தான் செய்திருக்கிறது. கிராம பொருளாதாரத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் துயர்துடைப்பதற்காகவும் பலவித சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறது. உதாரணமாக 1979ஆம் ஆண்டு சிறு விவசாயிகள் வட்டி, அபராத வட்டியை தள்ளுபடி செய்யும் முகத்தான் 5 கோடி ரூபாயை தள்ளுபடி செய்தது.

அதையொட்டி, அதே ஆண்டு 50 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளினுடைய—சிறு விவசாயிகளினுடைய நிலுவைக் கடன்களை ரத்து செய்து, 50 கோடி ரூபாய் சலுகையைத் தந்தது.

1981 மே 4]

[திரு. சி. பெர்னையைன்]

அதையடுத்து, கடனை நாணயத்தோடு குறிப்பிட்ட காலத்தில் திருப்பிக் கட்டிவிடுகின்ற விவசாயிகள்—அவர்களுக்கு வருமானம் இல்லாமலும் இருக்கலாம்; கஷ்ட நிலையிலேயும் இருக்கலாம்; “கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான் இலங்கைவேந்தன்” என்ற பண்போடு வாழ்கின்ற பலர் கடன் வாங்கியேனும் கடனைக் கட்டிவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் கடனைத் திருப்பிக் காலத்தே கட்டாமல் போராட்டங்களிலே யெல்லாம் ஈடுபட்டு, அவர்களை, இவர்களையெல்லாம் பிடித்து, ஆட்சியை அச்சுறுத்திப் பல நிலைகளில் இருக்கின்ற பல விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளின் பிரச்சனையை அறிந்து விவசாயிகளின் இந்தக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்கின்ற நேரம்; உண்மையிலேயே நேர்மையாகக் கஷ்டத்தில் இருந்தபோதிலும் கட்டிய நாணயமான விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கும் அந்தப் பணச் சலுகை கிட்ட வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் 23 கோடி ரூபாய் சலுகையை, நாணயத்தோடு காலத்தே கட்டியவர்களுக்குக்கூட, காலம் தவறிக் கூட கட்டியவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகை செல்ல வேண்டுமென்று உத்தரவையிட்டு 23 கோடி ரூபாய் சலுகையை அளித்தார்கள்.

அண்மையிலே கூட முதல்வரவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அறிவித்திருக்கின்ற சலுகை 30—6—1981ஆம் தேதிக்குள் சிறு விவசாயிகள் அவர்கள் வாங்கிய கடனைக் கட்டி விடுவார்களேயானால் அபராத வட்டி மற்றும் சாதாரண வட்டியைக் கூட ரத்து செய்வதாகவும், சிறு விவசாயி அல்லாத ஒருவர் அசலும் வட்டியையும் கட்டுவாரானால் அபராத வட்டியை ரத்து செய்வதாகவும், இதன் மூலமாக 40 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி சலுகையை அரசு அறிவித்திருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இதன் மூலமாக 1977-இல் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 118 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு இத்தகைய சலுகையை அளித்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், ரிசர்வ் வங்கி இடுகின்ற விதிகளின் காரணமாய் விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கட்டாமல் இருக்கின்றபொழுது கடனை நல்ல முறையிலே திருப்பித் தந்த விவசாயிகளுக்குக் கூட அடுத்த பயிருக்குக் கடன் தர முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்ப தற்காக ரிசர்வ் வங்கி இட்டிருந்த உத்தரவான 40 சத வீதம் விழுக்காடு என்பதனை ரிசர்வ் வங்கியோடு பேசி 20 சத வீதம் விழுக்காடு என்று மாற்றிய காரணத்தால்தான் பல மைய வங்கிகள், விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் கடனைத் தரக்கூடிய தகுதியினை இந்த ஆட்சியிலே பெற்றன.

அதுமட்டும்ல்லாமல், மைய வங்கிகளுக்கு 42 கோடி ரூபாய் கடனும், அதைப் போலவே நிலவள வங்கிகளுக்கு 33.50 கோடி ரூபாய் கடனும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு 75½ கோடி ரூபாய்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 மே 4]

கடன் வழிவகைக் கடன்களாக விவசாயிகள் அடுத்த பயிர் செய்ய கடன் வாங்க வேண்டுமே, வாங்கிய கடனைக் கட்டாத நிலையிலே கடன் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் விவசாயத்தில் அவர்கள் ஈடுபட முடியாமல் போய்விடுமே, சிறுவிவசாயிகள் பணக்கார, கடன் தருகின்ற மார்வாடிகளைப் போலச் செயல்படுகின்ற மணிலெண்டர்ஸிடம் சென்றுவிடக் கூடாதே என்பதற்காக இந்த வழிவகைக் கடனை 75½ கோடி ரூபாயை முதன் முறையாகத் தந்தது கூட மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ரிசர்வ் வங்கியினுடைய உத்தரவுப்படி விவசாயிகளுக்குப் பல சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கொள்கையை உடைய இந்த அரசு 55 கோடி ரூபாய்க்குக் கியாரண்டி கூடத் தந்திருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த அடிப்படையில் கிட்டத்தட்ட 193½ கோடி ரூபாயை 1977-லிருந்து 1981 வரை இந்திய வரலாற்றிலேயே இல்லாத சலுகையை, தமிழகத்தை இதுகாறும் ஆண்ட எந்த இயக்கங்களும் கிராமப்புற விவசாய முன்னேற்றத்தைக் கருதிச் செய்யாத சலுகைகளை, கிராமப்புற பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் மீது அக்கறையோடு செயல்படுகின்ற புரட்சித் தலைவர்களின் ஆட்சியில்தான் இந்த அளவிற்கு, 193½ கோடி ரூபாய்க் கடன் சலுகைகள் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போதுகூட ஒரு அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறோம். சிறு விவசாயிகள் காலத்தே கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவார்களே யானால் அவர்களுக்கு 2 சதவீதம் வட்டிச் சலுகை—அவர்களுக்கு வட்டியிலே தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயக் கடனை வசூல் செய்ய வேண்டாமென்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு இந்திய பிரதமர் அவர்கள் கூடத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். மாநில அரசுகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தை—விவசாயக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதைப் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால் தள்ளுபடி செய்வதே கூடாது என்று மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் வங்கியும் இதே நிலையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஏ. ஆர். டி. சி. (Agricultural Refinance Development Corporation) என்று சொல்லப்படுகின்ற வேளாண்மை மறுநிதி மற்றும் வளர்ச்சிக் கழகம் கூடப் பெரிய அச்சுறுத்தலைச் சொல்லியிருக்கிறது. காரணம், உலக வங்கியிடமிருந்து கடனை வாங்கி விவசாயிகளுக்குத் தருகிறார்கள். கடனாகத் தரப்படுகின்ற அந்தப் பணம் குறிப்பிட்ட காலத்தே தரப்பட்டு விடப் பட வேண்டும்.

1981 மே 4] [திரு. சி. பொன்னையன்]

[பிற்பகல் 1-20]

ஆனால், குறிப்பிட்ட காலத்தே அந்தக் கடனை அவர்கள் திருப்பித் தராவிட்டால், வாங்கிய கடனாக இருக்கிற காரணத்தால், உலக வங்கியினுடைய கடனைத் திருப்பித் தராத காரணத்தால், தமிழகம் 'பிளாக் லிஸ்ட்' செய்யப்படும். மீண்டும் விவசாயக் கடனை ஏ. ஆர். டி. சி. மூலமாகப் பெறக் கூடிய தகுதியினை தமிழகம் இழந்துவிடும் என்ற ஒரு அச்சறுத் தலைக் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

பெரும் விவசாயிகள், அதிகப்படியான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்க மாட்டோம், கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறபொழுது, அரசே ரூ. 193½ கோடிக்கு சலுகைகளை அளித்தபொழுது, ரூ. 35 கோடிக்கு ரிசர்வ் வங்கிக்கு காரண்டி தந்த பிறகு, வழிவகைக் கடன்களாக ரூ. 75½ கோடிக்குச் சலுகைகளைச் செய்த பிறகு, பாரதத்திலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவு செய்தபிறகு, மீண்டும் விவசாயிகள் இருக்கிற கடனைத் திருப்பிக் கட்டாத நிலையிருக்கும்போது, தமிழகம் அடுத்த கடனுக்கு 'பிளாக் லிஸ்ட்' செய்யப்படும் என்று ஏ.ஆர்.டி.சி. மூலமாக, அரசுக்கு அச்சுறுத்தல் வந்திருக்கிறது. இந்த நிலை நீடிக்குமானால், ஒருவேளை, வாங்கிய கடனைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வசூல் செய்து கொடுக்காது பிளாக் லிஸ்ட் ஆகுமானால், உலக வங்கி மற்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு கொடுக்கின்ற கடனைப் பெறுகின்ற தகுதிக்கு கூட தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு கரும்புள்ளி விழக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, உலக வங்கி உதவிகள் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிற பல மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் சிக்கலில் சென்று விடக்கூடிய சூழல் ஒரு அபாயச் சூழல் உருவாகி வருவதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தற்போது பெரு விவசாயிகள் கடனைக் கட்டாதபொழுது, சில விவசாயிகள் சில கிராமங்களில் 51 சதவீதத்திலிருந்து 144 சதவீதம் வரை வட்டி கொடுத்து, அந்தப் பெரிய விவசாயிகளிடமே கடனை வாங்கி, அவர்கள் கடைசியில் உற்பத்தி செய்கின்ற விளை பொருள்களை அந்தப் பெரிய விவசாயிகளுக்கே விற்று, இறுதியிலே நிலத்தையே இழக்கக்கூடிய நிலை பல இடங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறு விவசாயிகளைக் கடனைக் கட்டாததே, கடனைக் கட்டாததே என்று தூண்டுகிற காரணத்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாரமலை அவர்கள் பேசுகின்றபொழுதுகூட அதைப்பற்றிச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல், வாங்கியக் கடனைக் குறித்த காலத்தில் திருப்பிக் கட்டாத காரணத்தால், அவைகளுடைய பொருளாதார நிலையிலே ஒரு சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், மைய

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 மே 4]

வங்கிகளுடைய உதவி பெற்று நடைபெறுகிற கிட்டத்தட்ட 11,101 கிராம அங்காடிகள் போன்ற இன்றியமையாத பொருள்களை விநியோகம் செய்கின்ற கடைகளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் பல பொருட்கள் அங்கெல்லாம் இல்லை—இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவைகளுடைய வருவாய் நல்ல நிலையில் இருக்க வேண்டுமானால், ஒட்டுமொத்தமாக, கூட்டுறவு வங்கிகள் பொருளாதார ரீதியிலே நல்ல நிலையிலிருக்க வேண்டும். பணம் படைத்தவர்கள் குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் கிடைக்கிறதே என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, கடனையெல்லாம் வாங்கி, எப்படி, எப்படியோ அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டு நுகர்வோருக்கும் இடைஞ்சல்களாக இருக்கிறார்கள், சிறு விவசாயிகளும் பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல், சுமார் 900 கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலுள்ள பணியாளர்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு காலமாக ஊதியம் கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலை, பணக்கார விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டாத காரணத்தாலே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தமிழகம், பாரதத்திலேயே ஒரு உன்னத நிலையில் இருந்த காலம் உண்டு, இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் தற்போது, பாரதத்திலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவு ரூ. 444 கோடி நிலுவையாக விவசாயக் கடன் இருந்து வருகிறது. அதிலே இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுப்பது கூட 10 ஏக்கருக்கும் கீழே நிலமுள்ள 5 ஏக்கருக்கும் கீழே நிலமுள்ள சிறு விவசாயிகள் பெற்றிருக்கிற அந்த ரூ. 171 கோடி பற்றி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. 10 ஏக்கருக்கும், 5 ஏக்கருக்கும் இடையே நிலம் வைத்திருக்கிற நடுத்தர விவசாயிகள் பெற்றிருக்கிற ரூ. 160 கோடி கடன் மீது கூட நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆனால், வாழ்க்கையினுடைய உயர்மட்டத்திலேயிருக்கிற, மிட்டா மிராசுதாரர்களாக இருக்கிற, வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கிற பெரும் விவசாயிகள்—மொத்தம் 10 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கிற விவசாயிகள் பெற்றிருக்கிற ரூ. 113 கோடி கடனுக்கு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பெரும் விவசாயிகள் அந்த ரூ. 113 கோடி கடனைத் திருப்பித் தந்து விடுவார்களானால், மைய அரசு, ஏ. ஆர். டி. சி., ரிசர்வ் வங்கி போன்றவைகள் விதிக்கின்ற விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு பிறகு அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் கடனைத் தரக்கூடிய மறு பெயரிட்டு கடனைத் தரக்கூடிய சுழக நிலை ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் மைய அரசு இட்ட அந்த உத்தரவின் அடிப்படையில் இந்த நடவடிக்கையை தமிழக அரசு தற்போது மேற்கொண்டிருக்கிறது.

1981 மே 4]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் சித்தன், கருப்பையா மற்றும் பாரமலை ஆகியோர் பேசுகின்றபோது, சிறு விவசாயி, பெரு விவசாயி என்ற பிரிவினைப் பொருத்தவறையிலும் தற்போது இருக்கும் (Mere acreage basis) கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை கொள்கை அளவிலே அரசு ஒப்புக் கொள்கிறது. அதிலே பிரச்சினைகள் கண்டிப்பாக இருக்கிறது என்பதை உணர முடிகிறது. சில இடங்களில் நிலம் அதிக விளைச்சலும்; சில இடங்களில் நிலம் குறைந்த விளைச்சலும் தண்ணீர் அளவைப் பொருத்து விளைச்சல் மாறுகிற காரணத்தினாலே வெறும் ஏக்கரேஜ் பேசில் சிறு விவசாயி, பெரு விவசாயி என்று நடைமுறை வைக்கப்பட்டிருப்பது சரியான முறை அல்ல. இது பல ஆண்டுகளாக நடைமுறையிலே இருந்து வருகின்றது. அதை பொருக்குக் குழு கூட ஆய்ந்து வருகிறது. நில வரியின் அடிப்படையில், நிலத்தின் தரத்தின் அடிப்படையில் இதுபோன்ற சிறு விவசாயி, பெரு விவசாயி என்ற முறையை மாற்றி அமைக்க அரசு கண்டிப்பாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற போது வசூலிலே கெடுபிடி நடக்கின்றது என்று சொன்னார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் பேசுகிறபோது அருரிலே, தஞ்சையிலே வசூலிலே 10 ஏக்கருக்குக் கீழ் நிலம் வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்வேன், அரசு தெளிவான உத்தரவை இட்டிருக்கிறது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படக் கூடாது. அதேநேரத்தில் 10 ஏக்கருக்கு கீழே நிலம் வைத்திருக்கிற நடுத்தர விவசாயிகள் மீதும் 5 ஏக்கருக்குக் கீழே நிலம் வைத்திருக்கின்ற சிறு விவசாயிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க கூடாது என்று தெளிவான உத்தரவை அரசு இட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எங்கே எந்த அதிகாரி 10 ஏக்கருக்குக் கீழே நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக் காட்டுவார்களேயானால், கண்டிப்பாக அந்த அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இது போன்ற குறைகளைக் களைவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது, சித்தன் அவர்கள் பேசும்போது தமிழகத்திலே கூட்டுறவுத்துறையிலே தேர்தலே இல்லாத நிலை நீடிப்பதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 1961-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சட்டம் பல குறைபாடுகளை உடைய சட்டம் என்பதனை பல கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பொறுக்குக் குழுவை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. குறைபாடுகள் அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், சந்து பொந்துகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டி தேவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல ஆட்டை வாங்கி விட்டு, பின் அந்த ஆட்டை விற்றுவிட்டு, செத்துவிட்டது என்று பொய்யான தகவலைத் தந்தால் கூட, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே இருக்கிற தலைவர் மீதோ அல்லது மற்றவர்கள்

மீதோ நடவடிக்கை என்றால் அந்த ஆடுகளுக்குள்ள கிரயத்தை வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அல்லது 65 என்குயரி போடு வோமேயானால் அது பல காலம் நீட்டிப்பாகி, கடைசியில் அந்த போர்டே கூட காலாவதி ஆகின்ற சூழ்நிலை, இப்படி பல சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. முறைகேடுகள் ஊழல்கள், இவற்றைத் தடுக்க வேண்டுமானால் கூட்டுறவுத் துறையிலே கண்டிப்பாகத் தற்போது இருக்கின்ற சட்டம் முழுமையாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் பல கடுமையான விதி முறைகளோடு இந்தப்புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றோம். புதிய சட்டத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் என்றால் மாண்புமிகு பாரமலை, ரங்கசாமி, வீராசாமி ஆகியோர் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னதைப்போல, ஆகியோரது பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் நலிந்த பிரிவினர்க்கு நன்மை கிட்டுவதற்காக, துவக்கப் பட்ட இயக்கம் இந்த இயக்கம் என்பதனை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையான நோக்கம், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு ஊக்கம் தரப்பட, ஆரம்பத்தில் அப்படி இருந்த போதிலும் கூட, காலப்போக்கிலே ஆங்காங்கு கிராமங்களிலே வசதி படைத்தவர்கள் கையில் கூட்டுறவு இயக்கம் சிக்கிவிட்டது. நலிந்த பிரிவினர்க்கு நன்மை கிட்டாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது ஆதிக்க வாதிகளின் ஆட்சி அங்கே அதிகப்படியானா நிலையில் இருந்துவிட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எதிர் பார்த்த அளவில் ஒரு சிறு அளவுக்கு கிட்டாத நிலை ஏற்பட்டது. அரசியல் தலையீடுகளுக்கு, சட்டங்களிலே இருக்கின்ற சந்து பொந்துகளுக்கு வழிவகை செய்து விட்டது. இவற்றை எல்லாம் தடுப்பதற்காக அரசியல் தலையீடுகள் இல்லாமல், வசதி படைத் தவர்களுடைய ஆதிக்கம் இல்லாமல் கூட்டுறவு இயக்கம் மக்களுக்காக, மக்களால், மக்களுடைய இயக்கமாக இயங்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் புதிய சட்டத்தைத் தற்போது கொண்டுவர இருக்கிறோம். அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். வரி வரியாக, கிளாஸ் கிளாசாக பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அனைத்து கட்சிகளுடைய உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அடுத்த வாரம் 18-ந் தேதி முதல் பொறுக்குக் குழு மீண்டும் உட்கார்ந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்திற்குள் இந்த முடிவுகளைச் செய்த பிறகு விரைவிலே புதிய சட்டம் கொண்டு வந்து, அந்தப் புதிய சட்டம் கொண்டு வந்த 6 மாத காலத்திலேயே தேர்தலைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாம் அதிகாரிகள் கையிலே இருக்கின்றன, என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையிலே கூட அப்படியே செய்திகள் வெளியிடுகின்றார்கள். மிக வேதனையான நிலை அது. பாரதத்திலே தமிழகத்திலே இத்தகைய நிலை இல்லை. வேறு சில மாநிலங்களிலே வேண்டுமானால் அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட மாநிலங்கள் கூட இருக்கின்றன.

1981 மே. 4]

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதியுடன், பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. யொன்னையன் : குறிப்பாக, 1976-க்கு முன்னால், தமிழகத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தன. பிறகு, அவற்றின் மீது எத்தகைய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அறிவார்கள். 1976ஆம் ஆண்டில் இன்றைக்குப் பிரதம அமைச்சராக இருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருந்தபோது, இருந்த ஆளுநர் ஆட்சியில்தான் தமிழகத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன, தனி அதிகாரிகள் அதிலே நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் பிரதான எதிர் கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பல கூட்டங்களில் பேசுகிறபோதும், பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறபோதும், மற்றும் வேறு பல கூட்டங்களிலும் தமிழகத்தில் இருக்கும் அத்தனை கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கலைக்கப்பட்டன என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது தவறான தகவல். அதுவும் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி வந்த பின்னர்தான் கலைக்கப்பட்டன என்று ஒரு பிரமை ஏற்படுகிற முறையில் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இத்தகைய தவறான செய்தியை சில பத்திரிகைகளும் பரப்பிக்கொண்டு இருக்கின்றன. தமிழகத்தில் ஒட்டு மொத்தமாக இருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிட்டத்தட்ட 25,000 முதல் 30,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். அவைகளுக்கு அபெக்ஸ் பாடிகளாக இருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 380. அந்த 'அபெக்ஸ் பாடிகளைத்தான்' —அத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத்தான் மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் கலைத்தார்கள். அப்படி கலைக்கப்பட்ட தற்கால காரணங்களைச் சொல்லுகிறபோது, சொன்னார்கள். அந்த 'அபெக்ஸ் பாடியில்' எல்லாம் தி.மு.க. ஆட்சியில் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகிகள் இருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கும் குறைகளைக் களைவதற்கும், கூட்டுறவுத் துறையின் பணம் மக்கள் நன்மைக்குப் பயன்படவேண்டும் என்றும், வைப்புத் தொகை போடப்படும் மக்களின் நலன் பேணப்பட வேண்டும் என்கிற வகையிலும் இது செய்யப்படுகிறது என்று காரணத்தைச் சொல்லி, அந்த 380 'அபெக்ஸ் பாடிகளை'க் கலைத்தார்கள். அப்படி 380 'அபெக்ஸ் பாடிகளை' கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கலைத்துவிட்ட காரணத்தாலே, தமிழகத்திலே இருக்கும் கூட்டுறவு அமைப்புகள் அனைத்திலுமே அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்கிற தவறான எண்ணம் போக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

கிட்டத்தட்ட 25,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்—1977-க்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது இயங்கி வந்தனவு. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

பிரதிநிதிகளைக் கொண்டவை—1976-ல் கலைக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி வந்த பிறகும் கூட இது காலும் கலைக்கப்படவில்லை. தி.மு.க. ஆட்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட நிர்வாகக் குழுக்கள் உள்ள 25,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இதுகாலும் கலைக்கப்படாதது மட்டுமல்ல, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர் ஆட்சி வந்த பிறகும், அவற்றிற்கு உயிர் நீட்டிப்புக் கொடுத்து—அவைகள் காலம் காலாவதியாகி விட்ட நிலையிலும்—முன்பு அமைக்கப்பட்ட அந்தத் தி.மு.க. நிர்வாகிகளைக் கொண்டே அந்த 25,000 சங்கங்களும் இன்னும் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. இருந்தும், சில பத்திரிகைகள் தவறான செய்திகளைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பல அரசியல் இயக்கங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் இப்படிப் பேசுகிறார்கள். பாரதத்திலே பல மாநிலங்களிலே அடிமட்டத்திலே இருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆயிரக் கணக்கில் கலைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழகத்தில் தி.மு.க.முக ஆட்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகிகளைக் கொண்டு 25,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்—தவறு செய்த காரணத்தால் ஆங்காங்கு சீரமைப்புச் செய்த சில போக—மீதியுள்ள அனைத்துச் சங்கங்களும் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. கூட்டுறவு அமைப்பிலே, ஜனநாயக முறையில்லை, அனைத்திலுமே அதிகாரிகள் தான் இருக்கின்றனர் என்ற தவறான எண்ணம் போக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த 25,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும், கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் 72-விதியின் பல ஆடிட் அன்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் போதனைகளின் அடிப்படையில் ஊழல்கள், முறைகேடுகள், தவறுகள் ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்த 77 சங்கங்கள் மீது, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. 21 சங்கங்களில் தவறுகள் களையப்பட்டபிறகு, அதுற்கான நடவடிக்கைகளில் உட்படுத்தப்பட்ட பிறகு, மீண்டும் தேர்தல் மூலம் அந்தச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆகவே, இந்த சங்கங்கள் தவிர மற்ற எல்லா சங்கங்களும்—கிட்டத்தட்ட 25,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தி.மு.க. ஆட்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவின் பொறுப்பிலே ஜனநாயக முறையிலேதான் இயங்கி வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், மற்றும் திரு. ஆண்டித்தேவர் பேசுகிறபோது ஆங்காங்கு பல கூட்டுறவு அமைப்புகளிலே பல முறைகேடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. அதைக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலம் தடுக்க வேண்டும் என்றுச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு இந்த நடவடிக்கைகளில் மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட காரணத்தால், கடந்த

1981 மே 4] [திரு. சி. பொன்னையன்]

ஓராண்டு காலத்தில் மட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் 70 அலுவலர்கள் கையாடல் மற்றும் ஊழல் போன்ற குற்றங்களுக்காக நிரந்தரமாக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, 88 ஊழியர்களுக்கு ஓராண்டு காலத்தில் மற்ற தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 160 ஊழியர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்து. மற்ற தவறுகளுக்காக ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கிருந்து குற்றச்சாட்டு வந்தாலும் உடனடியாக அரசு அக்கறையோடு செயல்படுகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டும் இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவு அமைப்பின் மூலம் சாதாரண மக்களுக்கு எல்லாப் பொருட்களும் கிடைக்க வேண்டும் என்றும், முறைகேடு நடந்தால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றுதான் கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் 70 பேர்கள் கையாடல் குற்றங்களுக்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டும் 160 பேர்கள் மீது மற்ற நடவடிக்கைகளையும் இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஆண்டித் தேவர், திரு. கருப்பையா, திரு. சொரணம் போன்றவர்கள் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல கடைகளில் இன்னும் அதிகமாக பொருட்கள் கிடைக்க வேண்டும்; இன்னும் அதிக நேரம் அந்தக் கடைகள் பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 11,101 கிராமக் கூட்டுறவு அங்காடிகள் இன்று இயங்கி வருகின்றன. அவைகளின் சராசரி வருமானம் 2,000 ரூபாய் என்ற அளவிலே இருப்பதால் பல கடைகளில் ஊழியர்களுக்கூட ஊதியம் தரமுடியாமல் இருக்கிறது.

அந்த அங்காடிகளில் இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்களுக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருட்களும் கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பல பொருட்கள் அங்கு கிடைக்காததால் அந்த மக்கள் பட்டணத்திற்குச் செல்லக்கூடாது என்பதற்காக நுகர்பொருள் கூட்டுறவு மாநில இணையத்தின் மூலம் பல்வேறு பட்ட பொருட்களை கிராம அங்காடிகளுக்குத் தரவேண்டுமென்ற தீவிர திட்டத்தை நடப்பாண்டில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிறோம். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யும் போது பர்ச்சேஸ் கமிட்டிமூலம் பொருட்கள் வாங்கப்படுவதால் சில இடங்களில் பொருட்களின் விலை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. தவறுகூட நடந்துவிடுகிறது என்று திரு சொரணம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் தவிர்க்க, உற்பத்திச் செய்கின்ற உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நுகர்பொருட்களை மாநில விற்பனை இணையம் பெற்று, இடைத்தரகர்களிடமிருந்து பெறாமல், நேரடியாக அந்த கூட்டுறவு கிராம அங்காடிகளுக்குத்

தரும் திட்டத்தை நடப்பாண்டிலிருந்து தீவிரப்படுத்த இருக்கிறோம். இடைத்தரகர்கள் நீக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் கண்டிப்பாக விலை குறைந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு அங்காடிகள் அதிக நேரம் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு திட்டத்தைக் கூட அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. மண்ணெண்ணெய், டீசல், பெட்ரோல் போன்றவைகளின் விநியோகமும் இன்னும் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது பற்றி 'கட்மோஷன்' கொடுத்து, திரு. நல்லப்பன், திரு. அப்பாதுரை போன்றவர்கள் அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெய், டீசல், பெட்ரோல், போன்றவை விநியோகத்தில் மாநில அரசின் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் விநியோக உரிமை மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. அவைகளை விநியோகம் செய்ய, மக்கள் இயக்கமான கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலம் உரிமை தூருங்கள், கன்ஸ்யூமர்ஸ் பெடரேஷனுக்கு உரிமை தூருங்கள் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டால் அதற்கு மத்திய அரசு இணங்காமல் இருக்கிறது.

பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மண்ணெண்ணெய் தட்டுப்பாடு கூட, அந்தந்த கூட்டுறவுக் கடைகளில் அல்லது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் பெயரிலே இருக்கிற கடைகளில் மண்ணெண்ணெய் தட்டுப்பாடு என்றால் அதற்கு மாநில அரசு பொறுப்பல்ல. காரணம் பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய் போன்றவைகளை விநியோகிக்கும் உரிமையை மத்திய அரசு தனியார்களுக்கு, ஏராளமான முதலாளிகளுக்குத் தந்திருக்கிறது. நம்முடைய மக்கள் இயக்கமான கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கோ அல்லது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கோ தரவில்லை. நாட்டிலே இருக்கிற பெரும் பணக்காரர்கள் தான் 'ஹோல் சேல் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்'களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நாம் பெற்றிருக்கிற உரிமை நம்முடைய கூட்டுறவு அமைப்புகள் எல்லாம் மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் செய்ய, தினம் தினம் அந்த 'ஹோல் சேல் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்'களை எதிர் நோக்கி நிற்கவேண்டும் என்பதுதான். அவர்கள் தருவதைத்தான் நாம் விநியோகிக்க முடியும். அவர்கள் தருவதில் சில முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன. முறைகேடு எல்லா இடத்திலும் நடைபெறுகிறது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். பல்வேறு இடங்களில் இந்த விநியோக முறைக்கு ஆபத்து ஏற்படுகிறது.

(பிற்பகல் 1-40)

மைய அரசை நாம் மீண்டும் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். மைய அரசுக்கு சொந்தமான மண்ணெண்ணெய் மக்களுக்குச் சென்று அடைகிறபோது, இடைத் தரகர்களான வியாபாரிகள் தனி

1981 மே 4]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

முதலாளிகள் மூலமாகச் செல்லாமல், மக்களுடைய இயக்கமான கூட்டுறவு இணையத்தின் மூலமாக அது விநியோகம் செய்யப்படுமே யானால் மிக நன்மையாக இருக்கும் என்று மத்திய அரசை நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மைய அரசு அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளும்போது, இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியும் என்று அரசு நம்புகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக திருவாளர்கள் ஆண்டித் தேவர், கருப்பையா, சொரணம், சேதுராமன், மாணிக்கம் போன்றவர்கள் எல்லாம், கூட்டுறவுத் துறையிலே பணிபுரிகிற அடி மட்டத்திலே இருக்கிற பணியாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதியம் கூட கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறதே அது உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது.

“கிராம அங்காடித் திட்டத்தின் கீழுள்ள கூட்டுறவு நுகர் பொருள் விற்பனைக் கடைகளிலும், மற்ற கூட்டுறவு நுகர் பொருள் விற்பனைச் சங்கங்களிலும் மற்ற ஆரம்பக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் பணிபுரியும் விற்பனையாளர்களுக்கு பொதுவாக தற்போது மாத ஊதியமாக வழங்கப்படும் ரூ. 100 மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆணைப்படி, தொழிலாளர் தினமான நடப்பாண்டு மே 1ஆம் தேதி முதல் குறைந்த பட்சம் ரூ. 150 ஆக உயர்த்தி வழங்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அது மட்டும் அல்லாமல், மற்ற பணியாளர்களுக்கு 1980ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 2ஆம் நாளில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் அந்தந்தப் பிரிவினர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் குறைந்த பட்ச ஊதியமாகவும் உயர்த்தி வழங்கப்படும். இதன் மூலமாக சுமார் 15,000 தொழிலாளர்கள் பயனடைவார்கள்” (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அடுத்து நீண்ட நெடுநாட்களாக, பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிற கோரிக்கையான, கூட்டுறவுத் துறையிலே பணியாற்றுகிற சுமார் 50,000 பணியாளர்களுக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசு ஏற்கிறது. அந்த அடிப்படையில்,

“தமிழகம் முழுவதிலுமுள்ள பலவகை கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் பணிபுரியும் சுமார் 51,000 பணியாளர்களின் நலன்கருதி ‘குடும்ப நலநிதித் திட்டம்’ ஒன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அந்தந்த மாவட்டத்தின் மைய வங்கியின் பொறுப்பில் துவக்கப்படும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர் யாரேனும் பணிக்காலத்தில் இறந்து விட்டால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு கணிசமான ஒரு தொகை குடும்ப நல நிதியாக வழங்கப்படும். இந்த தொகை ரூ. 5,000-க்கு குறையாமல் ரூ. 10,000க்கு மேற்படாமல் இருக்கும். சரியான தொகை எவ்வளவு என்பது பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.”

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது நில வள வங்கி ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

“வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புற விவசாய பொருளாதாரத்தை சீராக்க புரட்சித் தலைவர் அரசு பலகோடி செலவில் துயர்துடைப்பு மற்றும் நிரந்தரப் பயன் தரும் ஆக்கத் திட்டங்களை மக்கள் பாராட்டத்தக்க அளவில் நிறைவேற்றி வருகிறது. வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத பகுதிகளில், தற்போழுது கடன் வசூலில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் இன்னும் ஒரு கணிசமான சதவிகிதத்திற்கு இன்னும் சில மாதங்களிலேயே உயரும் என்று அரசு நம்புகிறது. இந்நிலைகளின் முன்னேற்றத்தை யொட்டி, 1970ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 15ஆம் நாளுக்குப் பிறகு ஊதிய மாற்றம் இதுகாறும் செய்யப்படாத நிலவள வங்கி ஊழியர்கள், இந் நிலையிலுள்ள மற்றுமுள்ள கூட்டுறவு அமைப்புகளின் பணியாளர்களின் சம்பள விதம், ஈட்டுப்படி ஆகியவற்றை மறு பரிசீலனை செய்வது பற்றிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.”

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது, ஆங்காங்கு குறிப்பாக நுகர் பொருள் அங்காடிகளில் ஸ்டாக் டெபிஷியன்சி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும், அப்படி ஸ்டாக் டெபிஷியன்சி என்ற போர்வையிலே மில்-அப்பிரோப்பிரியேஷனும், எம்பசல் மெண்ட்டும் நடந்து விடுகிறது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்தக் குறையை நிரந்தரமாக நீக்குவதற்காக, கூட்டுறவு பண்டக சாலைகளில் சரக்கு இருப்புக்குறைவு பெருமளவில் அதிகரித்து வருகிறது. அது நுகர்வோர் கூட்டுறவு இயக்கங்களின் ஒரு பணியாக மாறி வருவதை அறவே போக்க வழி வகைகள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவது பற்றியும் தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் கணக்குகளை சரியாக வைப்பது பற்றியும், உறுப்பினர்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற அதே நேரத்தில், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் லாபத்துடனும் இயங்குவதற்காக வழி வகைகள் வகுப்பது பற்றியும் ஆய்ந்து அரசுக்கு பரிந்துரை செய்யும் பொருட்டு ஒரு குழுவை இந்த அரசு அமைத்திருக்கிறது. இந்தக் குழுவிடம் மேலவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன், எம்.எல்.சி., அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார். இதிலுள்ள மற்ற உறுப்பினர்கள் திரு. ம. சந்தோஷம், எம்.எல்.சி.; திரு. என். பரமேஸ்வரன், சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டன்ட்; திரு. ஏ. எம். சுவாமிநாதன், ஐ.ஏ.எஸ்.,

இவர்கள் அரசுக்கு அந்த அறிக்கையை தருவார்கள். திரு. ஏ. எம். சுவாமிநாதன், ஐ.ஏ.எஸ் அவர்கள் இக்குழுவிடம் கூட்ட அமைப்பாளராக இருப்பார். இந்தக் குழுவிடம் இருந்து அறிக்கை வந்தபிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது, விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திக்கு ஏற்ற ஊதியம் பெறாத நிலையில் இருப்பதை சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்த அரசினுடைய

1981 மே 4]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

கொள்கையும் அதுதான். விவசாயம் முன்னேறினால்தான், கிராமப்புறத்திலே பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான் நாட்டினுடைய ஒட்டு மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதிலே இந்த அரசு அக்கறையாக இருக்கிறது.

கிராமப்புற விவசாயிகளின் பொருளாதார முன்னேற்றம்தான் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அச்சாணி, ஆணிவேர் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால்தான் நடப்பாண்டில் விவசாயிகளுக்கு அதிக வருமானம் தரக்கூடிய சில திட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டுவர இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய 'பெர் ஏக்கர் இன்கம்' எனப்படும் அவர்களது நில வருமானத்தை அதிகப்படுத்த மாநில நிலவள வங்கி மூலம் சில திட்டங்கள் நடப்பாண்டிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படவுள்ளன.

வழக்கமாகப் பயிரிடும் 'கண்வென்ஷனல் க்ராப்ஸ்', பயிர்களில் பல நேரங்களில் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திச் செலவிற்கு ஏற்ற வருமானம் கிடைக்காத நிலை ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தால் சென்ட்ரல் புட் அண்டு டெக்னா ஐக்கல் ரிசெர்ச் இன்ஸ்டிடியூட், கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகம், திரு. நாயுடும்மா குழு போன்றவைகளின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் நடப்பாண்டிலிருந்து கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் நிலவள வங்கிகளில் கடன் மற்றும் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

மல்லிகைப் பூ சாகுபடி, நெல் சாகுபடிக்குத் தேவையான தண்ணீரில் அரைப்பங்கு மட்டும் மல்லிகை சாகுபடிக்குப் போதுமானது. இதில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 6,000 நிகர வருமானம் கிடைக்கும். மல்லிகையிலிருந்து எடுக்கும் 'காண்ஸென்ட்ரேட்' என்னும் பொருளுக்கு வெளிநாடுகளில் உள்ள வாசனைப் பொருட்கள் மற்றும் அழகுசாதனங்கள் தயாரிப்புக்கு நல்ல கிராக்கி உள்ளது. 10 ஏக்கர் பரப்பில் சாகுபடி செய்யும் மல்லிகைப் பூவிலிருந்து தைலம் எடுக்கும் ஒரு சிறிய இயந்திரம் (க்ரூட் ஜாஸ்மின் ஆயில் எக்ஸ்ட்ராக்ஷன் ப்ளான்ட்) நிறுவ ரூபாய் ஆயிரம் மட்டுமே செலவாகும். இந்த இயந்திரம் நம் நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 20,000 நிகர வருமானம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு கிடைக்கும். இத் திட்டத்தின்கீழ் சுமார் 110 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் மதுரை, சேலம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் சுமார் 2,000 ஏக்கரில் மல்லிகை சாகுபடி செய்யவும், 100 தைலம் எடுக்கும் சிறு தொழிற்கூடங்கள் நிறுவவும் நடப்பாண்டு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்டிமிடு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.

அதேபோல் சிட்ரோநல்ல, லெமன்கிராஸ், ஜிரேனியம், மரிக் கொழுந்து போன்றவற்றிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்க சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் இந்தப் பயிர்களைப் பயிரிடவும்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 மே 4]

அதிலிருந்து தைலம் எடுக்கவும் சிறு இயந்திரங்கள் நிறுவவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய பயிர்கள் 3,000 ஏக்கர்களில் பயிரிட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல் ஆறு கோடி ரூபாய் நிதி உதவியுடன் சுமார் 20,000 ஏக்கர் நிலத்தில் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 10,000 வரை வரும் சிங்கப்பூர் கட்டன் என்று சொல்லக்கூடிய இலவம்பஞ்சு பயிர் செய்ய விவசாயிகளுக்கு உதவி தர திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

அதேபோல் ரூ. 60 இலட்சம் முதலீட்டில் சுமார் 5,000 ஏக்கர் நிலத்தில் முசுக்கொட்டை இலை பயிரிடுவதற்கும், பட்டுநூல் சுற்றும் தொழிற்கூடங்கள் நிறுவவும் நடப்பாண்டிலிருந்து திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் சொன்னார்கள், 'பெயில்ட் வெல்ஸ் பண்ட்'க்கு பல கோடி ரூபாய் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட விவசாயிகளுக்கு அந்தச் சலுகை கிட்டவில்லை என்றும் அதை மாற்றவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த உணர்வுகளின் அடிப்படையில் 'பெயில்ட் வெல்ஸ் பண்ட்' கீழ் தரக்கூடிய சலுகைகளை தாராளமாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கடினமான பாறைகள் எதிர்ப்படுவது போன்ற காரணங்களால் திட்டமிட்டபடி ஆறு வெட்டாமல் அரை குறையாக விடப்படும் கிணறுகளுக்கும் விவசாயத் துறையின் கருத்தின் அடிப்படையில் மானியம் சிடைக்கும் வகையில் விதி தளர்த்தப்படும்.

கிணறுகளில் கிடைக்கும் தண்ணீர் நாள் ஒன்றுக்கு 3,000 காலன்களுக்கு குறைவாகவும் குழாய் கிணறுகளிலும் பில்டர் பாயின்ட்களில் கிடைக்கும் தண்ணீர் நாள் ஒன்றுக்கு 9,000 காலன்களுக்கும் குறைவாகவும் இருந்தால் அவைகளுக்கு தற்போது உள்ள விதிகளின்படி மானியம் வழங்கப்படும்.

மணி ஒன்றுக்கு 2,000 காலன்களுக்கு குறைவாகத் தரும் பில்டர் பாயிண்டுகளுக்கும் 3,000 காலன்களுக்குக் குறைவாகத் தரும் குழாய்க் கிணறுகளுக்கும் மானியம் கிடைக்கும் வகையில் விதிகள் திருத்தப்படும்.

ஒரு ஏக்கருக்கு மேற்படாத நிலப் பரப்பில் நீர்ப் பாசனம் பெறும் பயிர்கள் இரண்டுக்கு மேல் சாகுபடி செய்யமுடியாத அளவுக்கு தண்ணீர் இல்லாத கிணறுகள் பொய்த்த கிணறுகளாக இதுகாறும் கருதப்படுகின்றன. அதை மாற்றி பில்டர் பாயின்ட்களாக இருந்தால் 3 ஏக்கருக்கு மேற்படாமல் இரண்டு பாசனப் பயிர்களுக்கு மேல் சாகுபடி செய்யாமல் இருந்தாலும் குழாய்க் கிணறுகளாக இருந்தால் 4 ஏக்கர்களுக்கு மேற்படாமல் இரண்டு பாசனப் பயிர்களுக்கு மேல் சாகுபடி செய்யாதிருந்தாலும் அவை பொய்த்த கிணறுகளாகக் கருதப்படும்.

1981 மே 4]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

தற்போதுள்ள விதிகளின்படி கிணற்றுநீர் சாகுபடிக்கு தகுதியற்றதாகயிருந்தாலும் அல்லது அத்தண்ணீரை சாகுபடிக்கேற்ப மாற்றமுடியாது என்று தகுதி வாய்ந்த வல்லுநர்கள் கருதினாலும் அக்கிணறு பெய்த்தததாகக் கருதப்படும். சாகுபடிக்கேற்ப நீரின் தன்மையை மாற்றுவது பொருளாதார ரீதியில் கட்டுப்படியாகாதென்று தெரிந்தாலும் அக் கிணறுகள் பொய்த்தவையாகக் கருதும் வகையில் விதிகள் திருத்தப்படும்.

மேலும் நீருற்றுகள் அற்ற பாறைகள் எதிர்ப்படுவது போன்ற காரணங்களால் மேற்கொண்டு தொடராமல் நிறுத்தப்படும் குழாய் கிணறுகளுக்கும் பில்டர் பாயிண்டுகளுக்கும் மானியம் வழங்கப்படும்.

(பிற்பகல் 1-50)

தற்போது சிறு விவசாயிகளின் கடன் அசல் தொகையில் மட்டும் 90 சதவீதம், மற்ற விவசாயிகளின் கடன் அசல் தொகையில் 75 சதவீதம் மானியமாக வழங்கப்படுகின்றன. இனிமேல் அசலும், வட்டியும் சேர்ந்த மொத்தத் தொகையில் 90 சதவீதம் சிறு விவசாயிகளுக்கும், 75 சதவீதம் மற்ற விவசாயிகளுக்கும் மானியமாகக் கிடைக்கும் வகையில் விதிகள் திருத்தப்படும். மற்றும், 1977-லிருந்து 1981 வரை கிராமப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திலும், விவசாயிகள் நலனிலும் மிக்க அக்கறையோடு செயல்படும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு இதுகாறும் 1983 கோடி ரூபாய் அளவிற்கான சலுகைகளை விவசாயிகளுக்கு அளித்திருக்கிறது. தற்போது, 1980ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாளுக்குப் பின் குறுகிய கால பயிர்க் கடன் மீது சாதாரண வட்டியையும், அபராத வட்டியையும் செலுத்திய சிறு விவசாயிகளுக்கும், அபராத வட்டியை செலுத்திய இதர விவசாயிகளுக்கும் அத் தொகைகளை அவர்களுக்கே திருப்பித் தர வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே, மேற்கொண்டு 3 கோடி ரூபாய் அவர்களுக்கு கடன் தள்ளுபடி செய்து, அடுத்த ஆண்டு கட்ட வேண்டிய கடனோடு கூடு செய்யப்படும்.

அடுத்து, மலைவாழ் விவசாயிகளின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த திட்டப்படும் பல திட்டங்களில் ஒன்றாக, சேலம், வட ஆற்காடு மாவட்டப் பகுதிகளில் உள்ள மலைவாழ் மக்கள் வாழும் பகுதிகளான கொல்லிமலை, ஏலகிரி மலை ஆகிய இரு பகுதிகளிலும் அங்கு உற்பத்தியாகும் அன்னாசி, தக்காளி, கொய்யா, ஆரஞ்சு போன்ற பழங்களிலிருந்து பழ ரசப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் இரண்டு தொழிற்சாலைகள் இவ்வாண்டிலேயே நிறுவப்படும்.

அடுத்து, நெல் கொள்முதல் பொறுத்த வரைக்கும், மைய அரசு நிர்ணயித்துள்ள தொகை 109 ரூபாய் என்பது இந்த அவைக்குத் தெரியும். இருந்த போதிலும் சப்போர்ட் பிரைஸாக மாநில அரசு 119 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறது.

விவசாயிகள் உற்பத்திக்கு ஏற்ற ஊதியம் இல்லை என்ற குறையிருப்பதை, இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினால், மைய அரசு விவசாய கொள்முதலுக்கு அதிக விலை நிர்ணயிக்கிற முறையில், கோதுமைக்கு அதிக விலையை நிர்ணயித்த மைய அரசு, நெல்லுக்கு, நெல்லை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தை மைய அரசு உணராமல் இருந்தபோதிலும், விவசாயிகளுக்கு சலுகை செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களது முடிவின் அடிப்படையிலே, தனியார் சுரண்டலிலே இருந்து விவசாயிகளைக் காப்பற்ற, பாதுகாக்கப்படும் முகத்தான் நெல் கொள்முதலுக்கு கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலமாக அதிகப் பணம் கொடுக்க அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தனியார் வியாபாரி ஒருவர், மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 140 கொடுத்து கொள்முதல் செய்து, விவசாயிகளுடைய வருமானத்தைக் குறைத்து, இழப்பு ஏற்படச் செய்கிற நிலையை மாற்றி, தற்போது கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதாவது தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் மூலமாக தனியார்களைவிட, அரசு இந்த அமைப்பின் மூலமாக ரூ. 180 வரை கொடுத்து, தற்போது நெல் கொள்முதல் இன்றைக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், விவசாயிகள் பயிரை அறுவடை செய்தவுடன், வாங்கிய கடனை கொடுக்க அவசர அவசரமாக வியாபாரிகளிடம் விற்றுவிட்டு, சுரண்டலுக்கு உட்பட்டிருக்கின்ற நிலையைப் போக்க, விவசாயிகள் அனைவருக்கும் கட்டுபடியாகக்கூடிய நிலை தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக இதுகாறும் 20 கோடி ரூபாய் பெறுமான முள்ள 1,15,000 டன் நெல்லை விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் வரும் ஆண்டில், விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி, அவர்களுக்கு தனியாரை விட, அதிகமாக நெல் முதல் விலை கொடுத்து, மைய அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற ரூ. 119-ஐ விட, அதிகமான விலை கொடுத்து, சராசரி ரூ. 160 வீதம் வரும் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 1,50,000 டன் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

பருத்தி, நெல், மிளகாய், கொத்துமல்லி ஆகிய விவசாய விளைபொருட்களில் அதிகப்படியான கொள்முதலில், மாநில கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் நடப்பாண்டிலிருந்து ஈடுபடுவதால் ஏற்படும் சாதகமான நிதிநிலையைக் கொண்டும், உர விநியோகத்தில் சில சிக்கன சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்வதன் மூலமும் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் உரத்தின் விலை வரும் ஆண்டிலிருந்து ஒரளவு குறைக்கப்படும்.

நகரப்புறத்திலே இருக்கும் நலிந்த பிரிவினருக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே, கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு இந்த அரசு பல நன்மைகளை

1981 மே 4]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

செய்து வருகின்ற இந்த அரசு, நகரப்புறத்திலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கும் இந்த அரசு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறது.

நகரப்புறத்திலே இருக்கிற நலிந்த பிரிவினருக்காக அக்கறை காட்டுகிற இந்த அரசு காலணி செய்வோர், மண்பாண்டம் செய்வோர், கூடை முடைவோர், தச்சர், கருமார், உடைகள் தைப்போர், நாவிதர், சலவைத் தொழிலாளி மற்றும் இதுபோன்ற குடிசைத் தொழில் அல்லது சிறு தொழில் செய்ய புன்வரும் தாழ்த்தப்பட்டோர், நரிக்குறவர், மலைவாழ் மக்கள், சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் இருக்கிற மிக நலிந்த பிரிவினருக்கு தொழில் செய்ய தாராளமாக கடனுதவி வழங்கப்படும். இத்தகைய கடனுக்கு தற்போது இருக்கும் 10½ சதவீத வட்டிக்குப் பதிலாக 'டிபரன்ஷியல் ரேட் ஆப் இன்டரஸ்ட்' என்ற அந்த முறையில் மிகக் குறைந்த வட்டியான 4 சதவீத வட்டியே வசூலிக்கப்படும். அத்தகைய குறைந்த வட்டியிலே கடனுதவியை தமிழகத்திலே உள்ள 64 நகர கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகவும், 26 விவசாய சேவை கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகவும், ஆரம்பக் கட்டத்தில் நடைபுறப்படுத்தப்படும்.

மோட்டார் சைக்கிள் ரிக்ஷா, சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுகிற ஓட்டுநர்களுக்கு தரவேண்டுமென்ற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்த முடிவின் அடிப்படையிலே, மிதி சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள் படும் துயரத்திலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை தரவேண்டும் என்பதற்காக மிதிசைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் எல்லாம் படிப் படியாக மோட்டார் சைக்கிள் ரிக்ஷாவாக மாற்றியமைத்து, அத்தகைய மோட்டார் ரிக்ஷாக்களை மிதி சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுநர்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் ஏழைகளாக இருக்கிற மிதி சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள், மோட்டார் சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்கக் கூடிய பொருளாதார வசதி இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த ஏழை ஓட்டுநர்களுக்கு மோட்டார்சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்குவதில் பொருளாதார உதவியை அரசு மூலமாக செய்து தரவேண்டுமென்ற திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக தமிழகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் இருக்கிற ஆயிரம் சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுநர்களுக்கு ஆள் ஒன்றுக்கு மோட்டார் சைக்கிளின் விலையான சுமார் 5,000 ரூபயில் 25 சதவீதமான 1,250 ரூபாயை அரசே மானியமாக கொடுத்தும், மீதமுள்ள 3,750-ஐ அந்தந்த மாவட்ட கூட்டுறவு மைய வங்கிகளின் மூலம் குறைந்த வட்டிக்கு கடனுதவியாகத் தந்தும், மேற்சொன்ன ஆயிரம் மிதிசைக்கிள் ஓட்டுநர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆயிரம் மோட்டார் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் வழங்கப்படும்.

அதேபோல உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்காக உதவி செய்ய தற்போது ஒரே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம்தான் இருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றோர் உலக ஆண்டான இவ்வாண்டில் உடல் ஊன

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 மே 4]

முற்றோர்களுக்காக, அவர்கள் வாழ்வில் வருமானம் ஈட்டுகிற வகையில், உடல் ஊனமுற்றோர் நல வாழ்வு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வேலூர், திருநெல்வேலி, கடலூர், தஞ்சை, திருச்சி ஆகிய ஐந்து இடங்களில் நிறுவப்படும். ஆதி திராவிட மக்களுக்காக கூட்டுறவு அமைப்பு தேவையான வசதிகளை, ஆதிக்க சக்திகளின் பிடியில் இந்த அமைப்பு இருந்த காரணத்தால் செய்யவில்லை என்பதை பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்த அமைப்பு ஆதி திராவிட மக்களுக்காக ஏற்கனவே Labour Contract Co-operative Society; Co-operative Farming Society; Land colonisation Co-operative Society; Salt Workers Co-operative Production and Sales Society; என்ற சங்கங்களை அமைத்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதிலே கூட ஆதி திராவிட மக்கள், அடுத்ததி மக்கள் எல்லாம் அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் எல்லாம் உறுப்பினர்களாகக் கூட அந்த குறைந்தபட்ச பணத்தை கட்டமுடியாமல் வறுமை நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால்தான் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து இத்தனை ஆண்டுகளான பிறகும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், கூட்டுறவு அமைப்பின் மூலமாக பயன் பெறாத ஒரு நிலை இருந்து வந்தது. உறுப்பினர்கள் ஆவதற்கு கூட அந்த ஆரம் பப்பணத்தை கட்ட முடியாமல் இருந்தார்கள். கூட்டுறவு இயக்கமே நலிந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மிக முக்கியமான காரியங்களுக்காக இயங்கவேண்டும் என்ற காரணத்தால் நடப் பாண்டில் தமிழகத்திலே இதுகாறும் என்றும் இல்லாத அளவிற்கு பாரதத்திலேயே எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கின்றார்கள். படிப்படியாக அனைத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், கூட்டுறவு அமைப்பிலே கட்டாயமாக உறுப்பினர்களாக ஆக வேண்டும். அதற்காக ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் உறுப்பினர்கள் 'சப்ஸ் கிரிபிஷன் பீசை' அரசே கட்டவேண்டுமென்ற முறையில் ஆரம்ப கட்டமாக ஒரு லட்சம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கூட்டுறவு சங்க அமைப்பிலே உறுப்பினராகக் கொண்டு வருவதற்காக அவர்களுக்கு அந்த பணமான 100 ரூபாயை அரசே தர வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நடப்பாண்டில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் அனைத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் தமிழகத்தில் கூட்டுறவு அமைப்பில், கூட்டுறவு சங்கங்களில் அரசே அவர்களுக்கு சந்தாவைச் செலுத்தி விரைவில் அனைவரும் உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள், தமிழ் நாட்டில் தற்போது இருக்கிற 131 நகர கூட்டுறவு வங்கிகளிலும், நகர்புறத்தில் இருக்கிற சமுதாயத்தில் தாழ்நிலையிலுள்ள மிக நலிந்த பிரிவினருக்கு குடிசைத் தொழில் போன்ற தொழிலில் ஈடுபட நிதியுதவி போன்றவற்றை செய்வதில் ஒருங்கிணைந்த பணியை மேற்கொள்ளும் நோக்கோடு தமிழகத்தில் இருக்கிற 131 நகர கூட்டுறவு வங்கிகளும் ஒருங்கிணைந்த 'ஸ்டேட் பெட் ரேஷன் அர்பன் கோவாபரேட்டிவ் பாங்க்' என்ற ஒன்று அமைக்கப்படும்.

1981 மே 4]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

திருச்சி, சேலம் மாவட்டங்களில் உறுப்பினர்களுக்கு பலனளிக்கும் வகையில் இந்த இரு மாவட்டங்களில் மைய கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாக திருமண மண்டபம், மருத்துவ மனை வசதி, போன்ற, சமூக நல வசதிகளைக்கொண்ட 'கோவாப ரேட்டிவ் கமீயூனிட்டி செண்டர்', ஆரம்ப கட்டமாக தமிழகத்தில் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக அமைக்கப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தமிழகத்தில் பல மாவட்டங்களில் 'டிஸ்ட் ரிக்ட் கோவாபரேட்டிவ் யூனியன்' இருந்தும் கூட பல ஆண்டுகளாக சென்னை, தர்மபுரி, பெரியார், கன்னியாகுமரி பகுதிகளில் கூட்டுறவு யூனியன் இல்லை என்ற குறையைச் சொன்னார்கள்.

[பிற்பகல் 2-00 மணி]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: பாயின்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது பணியிலே இறக்க நேரிட்டால் ரூ 5 ஆயிரத்திற்குக் குறையாமலும் 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்படாமலும் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். பணியில் இறந்துவிட்டால் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சொசைடிகளிலே வங்கிகளிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் பாம்பு கடித்து இறந்துவிட்டால் அல்லது திருடர்களாலே அடித்துக் கொல்லப்பட்டுவிட்டால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அந்தத் தொகை கொடுக்கப்படுமா? அடுத்து அரிசன மக்களுக்கு அரசாங்கம் 100 ரூபாய் கட்டுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல். வீடுகள் கட்டுகிறபோது அவர்கள் பங்குத் தொகை கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அதையும் அரசாங்கமே கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: குடும்ப நலத் திட்டம் என்பதன் கீழ் அரசு உழியர்கள் பணிக்காலத்திலே இறந்து விட்டால் கொடுக்கப்படுவதைப்போல் கூட்டுறவுத் துறையிலே 50 ஆயிரம் பேர்கள் இதைப் பெறாமல் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆலோசனையை அரசு பரிசீலிக்கும். கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக வீடு கட்டுகிற பிரச்சினை பொறுத்தவரையில் நான் மாண்புமிகு வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இதுபற்றிக் கூறி பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பல அரிய கருத்துக்களை, யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கு எல்லாம் நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. அரிய ஆலோசனைகளை ஆராய்ந்து, கூட்டுறவுத் துறை நலிந்த பிரிவினருக்காக நன்மைகள் செய்ய தீவிரமாகப்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 மே 4]

பாடுபடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை என் பதிலின் அடிப்படையில் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு நான் கோரியிருக்கிற மானியத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது இப்பே முடிவு க்கெடுப்பு. திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 9,36,81,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

8. அறிவிப்பு.

தி. மு. க. உறுப்பினர்கள் அனைத்து வராமலே நத்தல்—அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று காலையில் மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் “பிரதான எதிர்க்கட்சி அவைக்கு வரவில்லையே, அவர்களிடமிருந்து ஏதேனும் தகவல் உண்டா” என்று கேட்டார். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலை வரிடம் இருந்து ஒரு கடிதம் வந்துள்ளது என்றும், இன்று 12 மணிக்குக் கட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டி இது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படும் என்றும் நான் தெரிவித்தேன். அதன்படி அலுவல் ஆய்வுக் குழு கூடியது.

1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 29-ம் நாளன்று பேரவை யில் நடந்த நிகழ்ச்சியில் எந்த ஒரு உறுப்பினரையும் குறிப்பிட்டுக் குற்றம் சாட்டப்படவில்லை என்பதால் அன்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 30-ம் நாளன்று அலுவல் ஆய்வுக் குழு கூடி செய்த முடிவிற்கிணங்க இப்பிரச்சினையை எனது தனிப்பட்ட அதிகாரத்தை உபயோகித்து அவை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி வைத்தேன். 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 30-ம் நாளன்று ஆளும் கட்சி தரப்பில் இருந்தும், எதிர்க்கட்சி தரப்பில் இருந்தும் கொடுக்கப்பட்ட கடிதங்களை ஆய்வு செய்த பின்னர் அலுவல் ஆய்வுக் குழு எடுத்த முடிவையே பேரவைக்கு நான் அறிவித்தேன்.